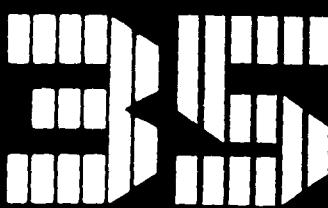

כתב עת לענייני קולנוע בהוצאת סינמטק תל אביב

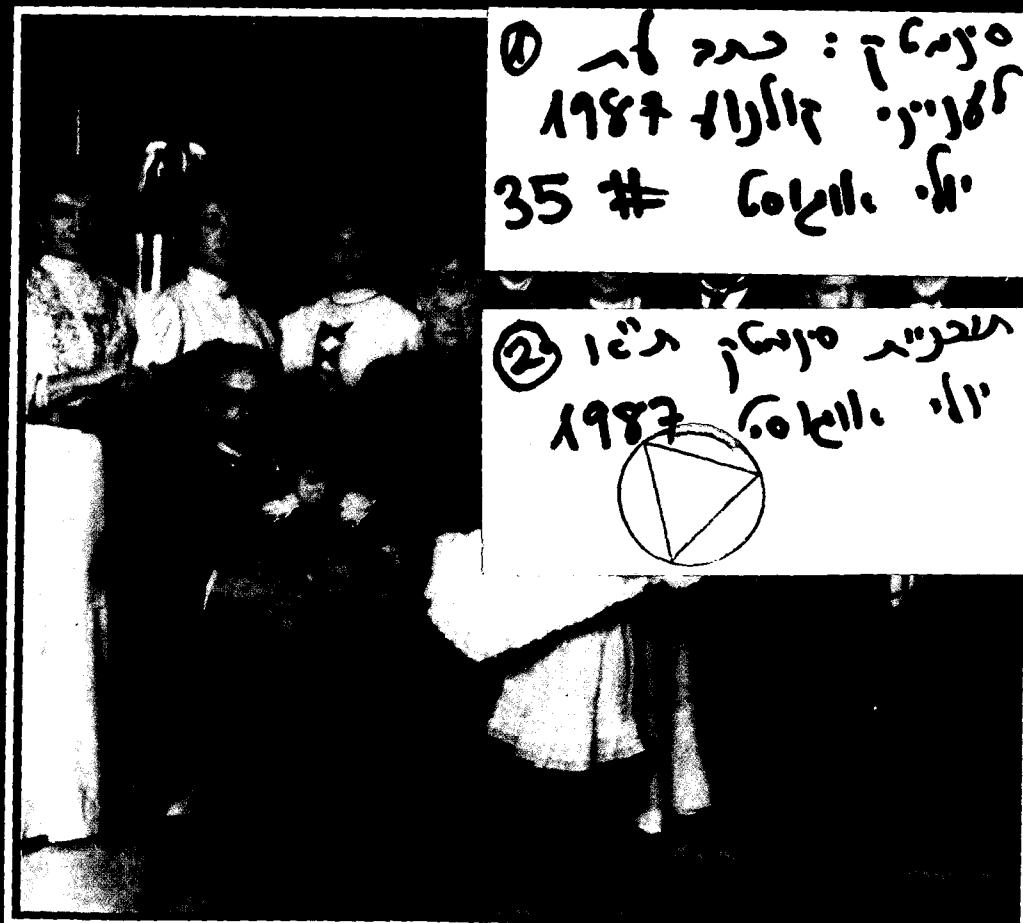
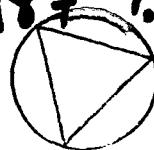
**תמא - התסריט המלא
פאנפילוב ○ אורסון וולס**

אלכסי גרמן ○ קאן 87

תכנית סינמטק ת"א לחודשים יולי-אוגוסט 87

הצמ"ה : סדר ג' ①
יולי 1987 זיירן
אל. דהו # 35

הכרזת סינמטק ת"א
יולי 1987
②

"המשפחה"

סרטו של אטורה סקולה מפסטיבל קאן לת"א

גלפנד פילם בע"מ גאים להציג:

בוז דודו האמריקאי

סרט הקופה מס' 1 בקונדזה 1986

עם יורשו של ג'יימס דין - ג'ין וילידטן

כתב עת לענייני קולנוע בהוצאת סינמטק תל אביב

פאנפילוב - תמא, התסריט המלא

התהיפות שחלו בהנאה ובמדיניות של הקורן נוע הסובייטי משך השנה האחרונה הן כוון הנושא המודובר ביותר בעולם הסרטים. הנהלה ותיקה מרכיבת מבירוקרטים קשוחים סולקה, ובמקומה מונו אנשי שבער הלא-רחוק נחשבו לכשרים אך בקושי, כמו הבמאי אלס קלימוב. סרטים אסורים הותרו להציג, היחסים עם המערב שופרו ללא הכר וניראה שרוח גורבאצ'וב נשכחת בחזקה, בתוך האולפנים.

גליון סינמטק מתרץ הפעם בתופעה זו. ראשית אלו מביאים תסריט מלא של **תמא**, הסריט הסובייטי שנאסר להציג במשך שבע שנים לפני שזכה לדב החזב בברלין, ולצד התסריט שיחחה בין הבמאי גלב פאנפילוב לתסריטאי אלכסנדר צרבינסקי ולשחקן הראשי מיכאל אוליאנו, על הסרט. שני הדברים נמסרו לנו על ידי הבמאי פאנפילוב תוך בקשה ומתח רשות לפרסומם בישראלי. בנוסף לכך, כולל הגליון ראיון עם במאי סובייטי אחר, **אלכסי גroman**, שסרטיו הוחרמו בקביעות, עד לשנתים האחרונות. הראיון מאפר שrez הצעה חטופה אל מאחוריו הקלעים של התערוכה הסובייטית כפי שנראית עד לזמן האחרון. המראיין הוא העיתונאי האיטלקי אומברטו רוסי שביקר בברית המועצות לרגל סימפוזיון שבו היו סרטים גroman אח兹 הנושאים המרכזיים.

במקביל, אין להעתלם מן הרטוספקטיב החשובה של סרטוי אורסון וולס שאורגנה על ידי פסטיבל הסרטים בירושלים, ואשר תונגן גם בסיבי נמטק תל אביב. דן פיניירו מביא הקדמה לкратת הצפיה ברטוספקטיבזה זו. לבסוף, פסטיבל הסרטים בקאן, בלעדיו אי-אפשר. ארבעת הזוכים בפרסים יוצגו בפסטיבל ירושלים אלם התופעה הבולטות ביותר השנה הייתה התואושות התעשיית הבריטית. זה נושא סקירתו של דני ורט. עדנה פיניירו

סינמטק
כתב עת לענייני קולנוע
בהוצאת סינמטק תל אביב
גליון מס' 35

מפיק: אלון גרבוז, מנהל
סינמטק תל אביב
עורכת: עדנה פיניירו.
מערכת: צביקה אורן, נידי
אורשר, יכין הירש, דני
ורט, שאול שירר-רון, מאיר
שניצר, דן פיניירו.
תעוז: דני ורט

תכנית: נורית צרפתז
טלפון: 03-438131
כתובת המערךת: סינמטק
תל אביב, עיריית תל אביב
כתובת הסינמטק:
בית מפעל הפיס
רחוב הפטמן 3, ת"א.
פיקוח דפוס: חייה
שיזף-מיקאלי
סדר, לוחות והזפסה:
גרפוליט
כל הזכויות שמורות למו"ל

כל מי שニיגש לבתו על אורסן ווילס, מתחילה בחיו הפטיסטיים. הפיתוי הוא ג Holmdy, ואני מי שיכול לעמוד בפינו. ווילס, נער הפלא שהחלה מאמנו בנויל 8, ומאמנו במייל 13, שביב בילדותו נגה בעצמו תיאטרון בובות שהציגו היה הוא עצמו מספק את הקול לכל הנפשות הפעולות; ווילס שבגיל 16 כבר הופיע בתיאטרון גיטי בדאלבי, בתפקיד של שיפט ב "יהודי וויס" ומאז לא פסק מלשנות את צורתו החיצונית עד שפה פיסית, כמו עליון לкриקטורה של עצמו; ווילס מפחיד את אמריקה בשידור "מלחמת העולםות"; ווילס מעצב את הוליווד ואת שרתו של איל העיתונאות רנדולף הרסט בטרטו הראטו; ווילס והכוכב שמופיע בסרטים כדי למן את הפוקוטיו שלו; ווילס והניש שבחיו, המבאים את ריטה הייורת ב "ליידי משנהאי", שהשניים עמדו כבר להיפרד; ווילס המהלך את דסdemona ב "אותלו", כאשר הוא מנתק את קשריו עם זה שהחל להגשים את הדמות, האיטלקיה לאה פאודובאני; ווילס הבמאי שמחוד לסייעים את סרטיו ומוצאת תמיד תירוץ כדי להסתלק מהם רגע לפני הסוף (האמנים); ווילס התופח באילו נישת להדיבוק בונו את מימי הרוח ומנייע למינדים כאלה שהוא עריך לעשות דייטה כדי לנצל את פאלסטאף ב "מעמוני חוץות"; ווילס שמכור יינוט בטלוייה האמריקנית ומכוון מדו פעם על תכניות חדשות שאיננו כוכות להתmesh לעולס; ווילס שהותר אחורי לפחות חמישה סרטים נוספים אשר איינו יודע אומרת שם גמורים, או כמעט גמורים, או שמא יצורפו לרשימת הסרטים המגוללים הנצחיים אם כמו יונגו ואם יונגו כראוי, או "אותה הנבורה האדומה" של ליסטון.

גדול מון החיים

הפועל במידה השלמות שהוא דרש. גיגרווע יהו לא רק לאנשים כמו האצלם גראן טולאנד, אלא גם למריכבים אחרים של צוות הצללים. "היום לא היתי יכול לצלם שוב את סצנת הפתיחה בימנו של רשות שוב את מפעלי כולם בהוליווד ברמה של נין ראמל, אשר הפרק בינו לביןים לצלם". כך טען ווילס באוני העיתונאי ג'יוזי מקבריד א'יסם בתחילת שנות השבעים, כאשר הוא מתחיס לטזינה וירטואוזית הנמשכת בשלוש וחצי דקות וכן עוברת המצלמה מתקריבים לצלומים מן האויר ב "שוט" אחד.

ב את הסצינות של סרטו האחרון, שלא הוגג מעולם, הצד השני של הרוח, אומר ג'ייק האנגאנזר, במאי מפודסם בשלהי הקאריביה שלו (אותו מגלה ג'ין יוסטן): "מספר הספרים שכתו עלי גודל ממספר הסרטים שעשית". השורה האירונית הזאת דאי יכול להתייחס לוילס עצמו. אכן, תוך השענותו איתנה על חייו הפטיסטי ועל התהיפות שבhem, אפשר למזויא אין סוף ניתוחים הנחות והסבירים ליצורו של האיש שכונה על ידי פרנסואה טריסטו כ "דבר החשוב ביותר שקרה בהוליווד מאז גרייט".

ל כל הדברים הללו, על פרטים רבים אחרים היה נושא נחל דיו. זה התחיל עוד כאשר היה כמעט נער וכבר אישיות ציבורית מרתה כת בתיאטרון ובדריו האמריקאי, זהה ממשיך עד עצם היום הזה. למרות שהלך לעולמו לפני שנים רבות וסרטו האחרון יצא לאור, רשות ב-1974. חילק גדול מן ההנחות הבסירות שצוטטו קודם לכן, הפכו כמעט לנחלת הכלל, מעין מוסכמות שבוטטו על אגדות לא מוחות מאשר על עובדות. כך לפחות, بما שנוצע לאי-היכולת שלו לסייעים סרטים, או לאגדה אחרת, על בזבוגותו התחומית.

מקור שתי האגדות הללו בפרפקציוניזם המוגום של דיאש, שנגה אגנום לומר בראשונות, כאשר רצה לסבר איזן של עיתונאי כזה או אחר: "סרטים חיביכם להיות מהchosפסים", אבל הוא עצמו דרש ליטוש דיווק של שעון שווייצרי (די במבט אוטף ב "אורח קיין") כדי להיווכח בעובדה זו. כי אותו ווילס שדיבר על חיספם, הסביר כמה שנים לאחר מכן, שאינו יכול להשרות לעצמו עוד את הסגנון החוויתי והמורכב והונען מן הסרטים הראשונים, משום שאין עוד בהוליווד טכנאים מוזרים אשר יוציאו אותו אל

לראות את הלקח שהוא למד על כל צעד ושלב, ולהסביר מזה שהמסקנה הסופית של כשלון הנוגע לגיבורי, באה מתחז חוויה אישית.

למען האמת, כל התיאוריה הזאת מיותרת, ولو רק לאור רוטו האחרון של וולס (האחרון שיצא לאור ב-1975) אמירות ושים, אשר מצביע, בצורה מרוביה, על יתרון היזכרה על היוצר. "האם הקאנדרוליה של שאטרר היא אכן מושלמת משום שאין עליה חתימה של ארכיטקט" – הוא שואל לקרה סוף הרטט, שבודח הרחיב את הדיון על העובדה שאמנות היא איזוט עיניות, ואין בכך הכלל, הפכו לאגדות בפני עצמן. למרות זאת אין איש המשיל הימים ספק בכך שאטרר וולס הוא חבר כבוד בפנטיאון של הקולנוע, וכל המוסוגים למיניהם הם, לא חשוב לפה איזו אסכולה או השכפה, רוזאים בו מעין יצירתי אויר, מעין מיכלאנג'לו של הקולנוע.

מי שמתמודד עם יצירתו, מתחילה בדרך כלל, וזה

כמעט מובן מלאיו, בנושא שהוא מרכז בכל סרטי: הכה. גיבוריו של וולס חיים במערכות אולדירית אפיינית. הם רודפים כה אימפלוביים (קיין, מאקי בת), או נרדפים על ידי (יוזף ק., פאלטמאך). הכה, שהוא בסופו של דבר חלק אינטגרלי של החלם האמריקאי, אותו חלים של הצלחה בכל מחיר, צריך להיות ללא מיצרים. כיין לא די בממן שהורישו לו. הוא רוצה במנגינות, בכובbat, בזירה, בעוצמה.

"ירני" אמריבו, כפי שצויין לא פעם על ידי מפארשו של וולס, אינו אלא חייו הצער של קיין שרצה לעזור את העולם בשלב הזה לו. מבקשת להיות חזק מן הגורל, ואוקריין מרחיק לכת עד יותר מאשר הוא דרש למחוק את עבורי, את מקורותיו, כל מה שעשו לכBOOL אותו או ליצור התהיבות כלשהן מצדו.

שם ובר טוב אינו יכול לצמוח מן הרצון הזה של הגיבור הולסיאני להעמיד את עצמו מעבר לכל שאר האנושות במקומות שנגב ייחיד במינו. הצלлон והتابוס אורבים לכולם, גם כאשר מדובר באחד שמצללית, הירוי החמוש, מלך אנגלי, הרי ההצלה ברוכת ברוכה חוסל של עולם שלם: של "מרי אינגלנד" הושנה הטובה, של החיים החוטסים ושל הנאות החינויות, שבהן התנסה אותו המלך, כאשר היה עדין הניסיך האל וחבר למעשי הקודס של האביר נין פאלטמאך השמן. דמותו של הנרי החמיší, זה שגורר בעצם את סופו של פאלטמאך, רוחקה אצל וולס כרחוק מורה ממדות הנער החלקל והאידיאלי שזכה לרונם אלביבה, שנים לפני כן ב-הנרי החמיší שלו.

סכברים להתעסקות של וולס בנושא זה אין חסרים. ראשית, הרי זה איש שככל מסכמי-מי, פה אחד, שהיה "גדול מן החיים". בימדייו, בראשית העולם שלו, בשאיפתו. או מה הפלא שהוא מטפל בדמותו שהו גولات מן החיים. מצד שני, כל מי שעובד אחרי תולדות חייו יכול

עם זאת, המשחק משעשע וקשה שלא בגלוש לתהנו שוב ושוב. למשל, הורים וילדים. עד נשוא שחוור תכיפות אצל וולס. מה הפלא, אמרם היחסורוינום, הרי וולס עצמו מתהם בילדותו וזה הותיר בו חותם עמוק. צ'ארלס פוטר קיין מסר על ידי אמו לאימץ בדיק בגיל שבוVICE וולס את אמו שלו. יוניין מורגן, באمبرוסונים הנפלאים הוא מעין לדמות אביו של הבמאי, כפי שולס עצמו סיפר פעם ברarian טולויוני ליאן מורו, חרזרתם של מאבקת ורעיתו נובעת לא מעט מעקרוי תהה של האשה שלא הביאה להולם צאצאים יורשים. הנסיך ההול האל הוא כקוץ בצלעו של המלך הנרי הרביעי, ארקדיון מוחק את שורשי. ומה הפלא שולס רצה כל כך לצלם במשך שנים רבות את המלך לירז.

לילית יותר, אפשר אולי לדבר על עימות של דורות והשפות עולם אחד יותר מאשר מאשר עימות של הורים ילדים. קיין המסרב ללמידה את חוקי המשחק הדימוקרטי (לפחות לרמאות עין) ומנסה להמשיך את ימי הפיאודליים בכה: מפלת האمبرוסונים מול העולם המתחדש שאינו בהכרח טוב יותר, של המורוגנים: ורנס וועלמו, מול קוינלן ומושגיו במשמעות של רשות: החזודה הסתה האחריות של פאלטמאך מול הסדר האפרורי של הנרי – יממותם הבאים לדרי המיאו המנגייליסטי שלהם – ב-סיפור הנציג, סרטו הקצר של וולס לטלוויזיה הצרפתי, שבן מלון גוסט, מן הסדר היישן, מנסה להשליט רצונו ועוצמו על אנשי חיים בעולם שונה יכל לשנות נחאה זה את עצם העובדה שהוא קונה לעצמו ריק אשליה שאין מאהורתה ולא כלום. אולם אם מעמדו של וולס בעולם הקולנועם כל כך, אין זה רק בגל הנושאים שתקף. נשאים אלה

אורסון וולס וריטה היורט ב"ליידי משחנאי"

רבות, לא רק באורה קיין אלא גם בכל סרטיו الآחרים עד כדי כך שכادر גilmם את הארי לירם הנמלט דרך תעלות הביבוב של יינה ב"אדם השליishi" של קאראול ריד, היה סגן התוארה ברור כל כר, שהכל הסכימו פה אחד כי זה קטע שלא ריד ביום, אלא וולס עצמו. רبات דובר כבר על הפקות העומק, אותו פיתוח מייחד של עדשות מושלבות בצורת תארה מסויימת, אשר איפשרה לצלם טוליאנד להביא אל הבד תമונות שבן כל החפצים נראים באורה מידת הדות ובכך הוא פותח עולם של אפואיותפני הזופה. רצתי להציג לפחות שניים של אפואיותפני הזופה. שיבש שיתרנו, ולא אני אהיה זה שאקבע לו זו את באמצעות המיקוד של עדשת המצלמה – הסביר בזמנו וולס. הסבר שנשמעו שנים רבות לאחר מותו מפני רוכרט אלטמן, כאשר פירט את העקרונות שהינחו אותו בנשוויל.

ועוד מן האוצר הפרט של תרגילים חזותיים בהם השתמש וולס: תנועת מצלמה בכיוון אחד משולבת בתנועות שחגנים בכיוון שונה, המוסיפה דימקיה מיוחדת במינה לסצינות. שימוש בעדשות רחבות. עיזות דמיות וצורות. לא כדי הוא נחשב להתגלמות הקולונזון הסובייקטיבי, זה אשר מעביר ראייה פרטית ואשית ממד שלו את העולם ואני מתיימר אף לרגע לעמוד מן הצד, להיות אובייקטיבי ובחלתי מעורב.

בסרט הראשון שתכנן לעשות, לב אפלה לפיו יוזף קונראד (אותו סייפור שמש את קופולה בـ

העסיקו רבים אחרים. דרך הטיפול שלו בהם, החשנות והפתורנות המפתיעים שהמציא בכל סרט חדש, כולם ייחד הם תרומה הגדולה ביותר של וולס לקולנוע. ומשום כך הבלתי כל כך נסינו של פולין קאל לקובע שהאבחות האמיתית על האורה קיין אינה של וולס עצמו, אלא של הרמן מאנקויבי בז', שכטב לדבריה את כל התסריט. סמ' אם כל הנחותיה אמיתיות (ועדים קרובים אחרים כמו המפיק נ'ין האוון אינם ממהרים לאשר אותן), אין מנוס מזו העובדה שהגדולה של האורה קיין אינה בתסריט כפי שהוא כתוב, אלא כפי שהיא מוצגת על הבד. וכן, מבלי ליטול מהו זה מן התרומה האדירה של הצלם נרג טוליאנד והשכללים שעשה בעדשותיו, העיצוב הסופי, ראיית העולם וראית החמונה נקבעים אך ורק על ידי דמיונו של וולס.

אמנם, וולס הוא אחד הבמאים המעניים (בעיקר באמיריקה שם מופקים הסרטים, על פי רוב, לפי עקרון הסרט הנע), שאוטם אפשר לזהות מיד, אחרי דקה או שתיים בלבד של צפייה באחד הסרטים שעשה. כמה מן הסטטוס מובהקים וידועים. זווית הצלום הנומוכה מאד, המדגישה קומתם של אנשים וחפציהם – ובגללה בניית חפוארת הפנים באורה קיין עם חקרה – דבר שלא נהוג היה לעשות קודם לכן בהליהו: שימוש תכוף בתארות "קיירוסקור" אפלולית שבתוכה חממי אור וצל, אותה אימץ וולס עצמו מן האקספרסיוניזם הגרמני ובה השתמש

אם וולס ידוע להרכיב זה לצד זה, קטעים קצרים שהאפקט שלהם מctrับר, הוא לא פהור מבריק כאשר הוא משתמש בצלומים ארוכים. הוא יכול להביא לידי פאניקה של ממש בשילוב של עירכה מהירה ואפקטים של תוארה, בסצינות כמו הריצה במרחץ; אותן ביאות, הדירהה במדרגות הבית במשפט; מצד שני האמברוסטום הנטלאים כולל כמה צילומים ארוכים מאד, כמו סצינת הנשף (שנחתה אחר קר על ידי האולפן אבל במקור היהת צילום אחד רצוף) או שני הצלומים הארוכים של הטויל בעיר שהציגו מראות להפליא שמקמת את העלילה בזורה מדויקת ביותר.

ካא חד הקולות המפוזרים ביוטר של אמריקה במאה הזאת, הרבה וולס להשתמש בקולו שלו, לא רק לדמיות שגlim, אלא לא פעם גם לדמיות אחרות כרטיס, אותן הקליט מאוחר יותר באולפן. מן הרואו לחדיש כמה מילים לוולס ולעבידיו שקספיר שלו. על הבמה, הוא התמודד עם שקספיר לעיתים קרובות, בקולנוו - שלוש מעדים (אם כי קימת גירסת יידיים של הפורר מונציה עם וולס כשיילוק, שלא הוציאו מעולם, משומש שהגלגול האמצעי עיר נעלם באורת מסתורין). הגישה של וולס בכל המקרים היהת דומה: צרייך להוריד את שקספיר מנו החקן הגבורה והמכובד שעליון הונח: להיסר ממנה את קורי העכਬיש של השפה הארכאית ושל הפומפוזיות המעריצאה; ככל שייתחוו בפניו פחותות כן יהיה חי, ממשותית וחושך יותר.

למרות הקשיים העצומים שהיו לו בהפקת שלושת הסרטים, הוא היה שלם עם התוצאות של שלושת: מכاكتה, סרט אימים של ממש המספק טויל מסκד שיעיר אל תוך האפלוליות של התאות הכח האנושיות; אותןלו שמחילה בלוויה של הכווי האומלל (וכי יש מי שאינו ידע כי חנק את דסdoneה). ובפעמוני בחזות שאינו כלל מזויה של שקספיר אלא אוסף סצינות מתוך קמה חזות יחיד (הנרי הירביני, על שני חלקיו, הנרי החמישי, ריצ'רד השני ונשות יונדרה העליונות) אבל מהוות את הביטוי הנאמן ביותר לרוח השקספרית שהועלה עד היום על בד הקולנוו.

ג ד שני עיפויים חשובים. ראשית, וולס והם שחק. מעולם הוא לא יכול היה לקבל את הגישה של במאיים. כמו היינקוק, אשר רואו בשחקנים עוד אכזר אחד בין האבירים הרכבים שדורשים לצילום סרט. בעניינו, הכל מתחליל מהשחקן, מן העיניים שלו, מן הדברים שהוא אציג לו. בראוין ל'מחברות הקולנוו' הודה שראשיתו של סרט, לבבי, הוא בדברים שהדמות אומרות זו לעו, הדיאלוג קודם לתמונה. אין פלא שבעניינו ובמי נחשב לתיאטרלי שבין במאי הקולנוו' הגודלים,

אפקטיפסה עכשו), הוא התכוון לא להראות אף פעם את דמות המספר, מארלו, כאשר המצלמה צריכה לגמל אותו והצופים רואים את מה שמאלו רואו, מبعد לעדשה. התכנית לא יצאה אף פעם לפועל. ורוברט מונטגומירי השתמש בשיטת כמה שנים לאחר מכן ביאשה באנם לפוי רויומונד ציאנדלר (גם שם גילה המצלמה דמות בשם מארלו, אם כי השם נכתב קצת אחרת באנגלית) וולס עצמו ונזה את הרעיון מתוך הכרה שקולנוו סובייקטיבי הוא כזה שמתעקב לא רק על מה שהגיבור רואה אלא גם על הדרך שבה הוא מגיב, ולא די בקהל המסר (תיכיס דרמטי שווילס הרבה להשתמש בו), כדי להביא תוצאות אלה.

ה ממשום שהוא אינו משאיר חופש בחירה של ממש בידי הצופה, לא באשר ליחסו אל הדמיות, אל התקופה או אל הבזיות שמתעוררות. שאלה כמו כמה מן הקולנוענים השערץ, כמו פורד או רנוואר, וולס מתרבע בעשיה בתחום הספרים שהוא מעלה על הבד, אינו מוכן להניח לעניינים להתגלל מalias, הוא כופה את עצמו על הדמיות ועל העלילה כדי ללחוץ מהם בדיק את הדברים שהוא רוצה לבטא. "סרט אינו אלא שרשרת של תלומות" היא נג lagomer, ותלום הרוי הוא ביטוי למחשבת סובייקטיביות של החלום. וולס לא חתרם מעולם להראות קוממות של כל העולם - הוא הגיג את חלומותיו שלו שכובו העולם יכול למצוא את עצמו. העריכהazel וולס בולטת לא פחות מזו הצללים. כבר נאמר שהבדיל מבאים כמו איינשטיין או דרייר, שגם דגש חזק על הערכים הפלסטיים של כל חמונה בפני עצמה,azel וולס עריך של כל צילום נשלך רק ביחס לצילום הראשון לויה שהוא אחריו. וזה כמובן עניין של גושים. איינשטיין הרוי קבוע רבעים מיסודות העריכה, אולום אם וולס לא היה מועלם מן המעריצים של במאי הרוסי הגודל, היה זה אליו משומש שיטות העריכה של במאו פושזומן קין ניראו בעינוי אינטלקטואליים מדי. שעה שהוא עצמו העדריך את האימפולסייבות האישית. במקומות המונטאז', הדרמטי, המשתלב בשלמות מופלאה וטבי' במנונטאז', הרעוני, גוסח הקו הכללי... בוחר וולס עית בתרוך המסתגרת העיליתית שלו. שתי דוגמאות מתרוך האורה קיין יספקו כדי להדגים. זאת: התיאור המתווצה של השיטה בה סוחב קיין את העתונאים העובדים ביוםון המתחרה, המסתים בתמונה מחזור של העיתון שלו, ובנה רואים את כל הוצאות שהיא פעם בצד השני של המתרס. דוגמא שנייה: שנים של חי נישואין משותפים מותמצחים ביעילות מירבית תוך שתי דקות של אroxoth-בוקר רצופות בהם משתנה בהדרגה היחס בין קיין לרעייתו.

אורסון וולס בסיפור הנצח

ואשר אוסף את זכרונותיו מן ההיסטוריה בספר, לא ימצא כלל עקבות של מרירות, למורות התנאים הקשים שנעודו לשחקנים, אלא דווקא של התפעלות והתעלות. דבר דומה אפשר לומר על זיאן מורי שהניחה כל דבר אחר כדי להופע תמורה שכיר סמלי בתפקידו משנה, הן בפעמוניות חזרות, ואחר כך במשפט, שלא לדבר על טיפוף נציג.

אשר לוולס עצמן, בשחקן, הדעות עליו חולוקה באורה קיצוני. יש הוברים שדייה בין הגدولים שבינם. ארורים טוענים שהלך תמיד רוחוק מדי משחק שלו, שלא לטובה. האמת היא שגם במשחק, כמו בבימוי, היה גדול מן החיים. מעולם לא יכול היה לתחמוד עם דמיות צנוועות, מאופקות ונחבות אל הכלים. בכל פעם שנדרש לכך, גלש אל האקריטר רה, כאשר עצם היללה הציורית סביב ראשו היא זאת שנשאה אותו מסרט לסרט. אנסים לא הלו לראות אותו ממשחק תפקידו כלשהו, הם הלו לראו את אורסון וולס. מזמן לזמן נמצא תפקידו הולם עבורי בסרטים של אחרים. הארי ליום היה תפקיד כזה, קרידיל וולטי כארם לכל עת היה גם כן תפקיד כזה. אולם רוב התפקידים האחרים נשטף על עצמו,

כאשר בדרך בה הוא עבר עם השחקנים היה בשילוב של יד ברוד המכתיבת את הפרטם הקטנים ביתר, עם חופש כמעט מוחלט, ואפשרות של אילורים חופשיים. שחקנים רבים הערכו אותו והוא מוכנים לעבד בחנאים בלתי-נסבלים רק כדי להיות במחיצתו.

די לעקוב אחרי סיפור הפתק או תלו שהתרפה על כמה שנים וverbra בישות, מאייפה לצפון אפריקה, כשהצווות נקרא המשיך בצלומים בכל פעם ששולס הופיע שוב באיזה סרט מסחרי ויובל היה להשתמש בשחקן שלו כדי לצלם עד כמה שכננות. שחקן שהיה יוצא מදלת של נסניה באיטליה היה מוצא את עצמו בסצינה הבאה בתוך רחבה במארוקו. הגיאוגרפיה איבדה ב סרט זה כל ממשמעות. כל העייכת יכולה להיות בראשו של וולס ורק שם התחרבו הקטעים יחד (רק מי שמתבונן היטב הסרט יכול להבין שרק גאון יכול היה להגות דבר שכזה). כלஇין הפרק למעלה (בהעדן תלבשות מתאימות, הוועברה סצנת הרץ של מוקוציו למרחצאות התורכית), ובכל זאת, מי שקורא את ספר בכינס ספרו של מיקל מליאמור, הארי שגילם את יאנו

כאשר המונה האחרון על העבזה הוא ריצ'רד וילסון שהוא שותפו הקרוב של וולס באותו הסרט. כ-22 דקות מתקיימת שעתה לחיות המוצר המוגמר, מוצגים על ידי מכון הקולנוע האמריקאי בכל מני פסטיבלים. הם יוקרנו גם בירושלים, אבל אין בכך

הרבה יותר מפתיןEnough לקראת העתדי לבוא. בתחוםו אונן הפסיפות נמצא גם החומר שהוצאה החוצה מהך האمبرטונים הנפלאים. תיאורטי, אפשר היה אולי להרכיב את החומר בחזרה לפי הנחוותי שלו ולשם, ولو רק לשם שערכו באותו הסרט עדין ח'. זה הבמאי רוברט וייז.

סרט שני שנמצא עתה בשלבי ייצור הוא דון קירוחה אותו צילם וולס כ-15 שנה ולפניהם מותן טען שהוא שלם, פרט לסצינה אחרת. הסינמטק הפיני אי מופקד על השיחזור שימשך לפחות עד שלוש שנים.

במעמקי הים הוא סרט שצלם וולס ביוגוסלביה עם ואן מורו ולורנס הארוי, גם שם היתה חסרה הסצינה האחרונה וביניהם אין רואים סיכוי באופק שהסרט אכן יצא לאור.

כאשר הופיעו את הגסה הטלוייונית של הסוחר מונציה, טען וולס שהוא ידוע להיכן נעלם שליש מן הסרט (לפרות רמז לכך), אולם עבדה היא שבינתיים רוב הפלמוגרפיות אנן מוכירות את קיים הסרט. מחר ההפקה של הסרט. (אכן, הסרט כולל צולם ב-23 ימים).

הפרשנה נשכח מזה שנים אולם ידידו של וולס, הנרי יאנלום, רמז לאחרונה כי יתכן שהפרשנה בכל זאת מתקרבת לסופה הטוב. סוף אחד טוב בין כל דבר שבעל עילתם.

- אורסון וולס – הסרטים שביים**
- 1934 — לב הדורות (סרט קצר)
- 1938 — יותר מידי גונסו (סרט קצר שנכח)
- 1940–41 — האזורה קיין
- 1941–42 — האمبرטונים הנפלאים
- 1942–43 — מסע אל תוד החוץ
- 1945–46 — חזיר
- 1946–48 — הלידי מונחאי
- 1947–48 — מאקבת
- 1949–52 — אוטלו
- 1954–55 — מר ארקיידין
- 1957–58 — מגע של ראש
- 1962 — המשפפט
- 1964–66 — פעמיומי בחוץ
- 1966–68 — סייפור נצח'
- 1973–75 — אמיתות וטריות
- 1978 — סייפורו של אוטלו (וולס מספר על הפקתו).

באו למעשה לממן את הסרטים שרצה לעשות ולהם לא מצא מפיק שיגייס את הכספי הדורש. לא פעם התבקש להיות אקריקטורה והוא סיפק את המבוקש מתוך חסר עניין בכל מה שקרה מעבר לו.

ל השימוש של וולס בסוקול אפשר לכתוב ספרים רבים. ראשית, משומש שהוא בא מנו הרדיו ושם היה הקול אמצעי הביטוי היהודי אותו הוא גם לימד לנו על הדוקוות הקטנות ביותר. משם הוא גם לימד את הגישורים המוסקלים שבבו. כהרי עין, אותו המערבים עלייהם דבר המלחין ברנרד הרמן שכאשר התיחס לפס הקול של האمبرטונים הנפלאים. בכלל, לקראת סרט זה, הקליט וולס את פס הקול בשלמותו מראש ורצה שהשתקנים יבואו לבימת החלומים וינויו את שפתותיהם לפני הטקס שחקלו קודם לבן ואשר הרשמי להם בשעת האילומים. אחרי יום של נסיבות כושלים, הינו וולס לנסיון ו עבר לצלם את הסרט בשיטה הקונבנציונלית. אבל הוא לא זנה את הרעיון, ומאותר יותר, כאשר עשה את מלאכתו, הוא חזר אליו, כאשר הוא משבנע את המפיק שכיר יריד מחר ההפקה של הסרט. (אכן, הסרט כולל צולם ב-23 ימים).

לבסוף, על כמה מן הסרטים שלא הסתיימו עד עצם היום הזה, והפכו לאגדה – בוכחות עצםם ולחלק מן האגדה הכלול של וולס. מקרים בשני צידי האוקיינוס, כי בשני הצדדים נתקל וולס בהתגנויות זומה. אמריקה חשדו כי הוא אירופי מדי, אמוני מדי, קפариוזי מדי ברצון להשיג בדוק את מה שהוא רוצה על היב. הרבו לדבר עמו על פרויקטים ומיעטו להבנис את הדבר לכיס ולמן אותם – באירופה, לעומת זאת – הוא נירה אמריקאי מדי, חושב בקנה מידה מסוים כדי להפוקות הגזונות של היבשת הישראלית. ווש הומו של שוניה מוה של כל האחרים: בכלל איך זה השאיש הזה שהוא לו חכניות רבות מספור לקומדיות לא וכלה לממש אף אחת מהן, הגישה שלו לכאן וכאן שוניה. ושוב התזואה והה. הרבה שיחות, מעת סרטים.

אם ב האפליה לא התקדם אף פעם ברצינות מעבר למסגרת של חכנית, הרי סרטו של השישי, הבלתי צולם כבר בחלקו הגדל, בברזיל, כאשר בוטלה ההפקה מן הבוי, עם החלטת הנהלה של אולפני א.ק.י.או. במשך שנים סברו שהחומר המצלום, שנשלח חזורה מבrazil לארצות-הברית, הושמד כמעט כבר הגול, בברזיל, נמצאו בנסיבות של חברה כליל. ב-1980 נמצאו בנסיבות של חברת פארה' מונט, שרכשה בוומו מצולם. הימים עוכדים על נסיון 13000 מטר של חומר מצולם. הימים עוכדים על נסיון להרכיב אותו כפי שולש רצה לעשות זאת בזמןו,

PROD. "WISH YOU WERE HERE"
DIRECTOR DAVID GILMOUR
CAMERAMAN IAN WILSON

אמילי לויד ב'הלוואי והיית כאנו' של דיוויד לילנד

האיימפריהacula שונית

הנויות בין מאות הסרטים בפסטיבל קאן ה-40 בנסווין נושא לנגולות איפיוניות או קויים ונושאים מאחדים, היהת משימה בלתי אפשרית ובנראה שקיים דמיון שכאלח לא היו בנסיבות. גם מי שתר אחר יצירות מופת או תגלית גדולה חדשה נחל אכזבה. אורטן וולסם לא צמחו בשנים האחרונות המיסטר המקוריו שובץ בסרט קטן של הנרי יאנגולם "לאחוב מישחו" מתחזה דלה לאוטו ענק, שבמקרה הופעתו המשועשת אצל יאנגולם הייתה גם לסרט האחxon שבו השתחף טרם מותו.

אבל אם בכלל זו את ניתן היה להציג על סרטן מדינה אחת באיזושהי יחידה קולנועית שיש בה עניין וייחוד, איזי דוקוא בריטניה בכלל באה לפסטיבל עם היצוג הקולנועי המרשימים ביותר. יהודו של הקולנוע הבריטי בשנים האחרונות, כבשנה זו הוא בligtוש המכצואי ובמיוחד ההקפדה על תסריט כתוב היטב, ודומה שהשנה החתעוררות המסויימת של הקולנוע הבריטי אושרה היטב בסרטים שהוצגו בכאן.

סרט זה למואס. ייחד עם זאת קשה להיוותר אודיש לتنופה הקולנועית שבנה מבאים גרינוויי. לרשום שמותיר אחריו הסרט אחראי במידה רבה גם הצלום הנהדר של סאשה וירניי הוותיק, המציג כמה משכיות החמהה הארכיטקטוניות של רומא במילוא הדן.

רבבותנותו של גרינוויי בולתת כבר בפתיחה, שבנה השף גיבוריו כבד הגוף במהלך משלג עם רעיתו העזירה בתוך קרון-רכבת. נסועת, כשבחלה מתחלה פים וופם. עם הכניסה לרומה מודיעו קרקליטיס על חידתו הפוארטית. הסרט עוסק בחזרתו של הארכיטקט טיקט מפנוי גידול סרטי שצומח בבטנו, חשד שהסדר לאובססיה, או בעצם לטידור אובייסוס. בין היתר הוא חושש גם שריעיתו (כלואה ווב, מי שהיתה נשית ב'סיד' ווננס') מבקשת להרעליו, ומכאן הוא מגיע לעקיסת אוגוסטוס שרעינו הגישה לו תאנינים מרעד-

ל כה מהישגיו משחק מרשימים, יותר מכל דבר אחר ניכרת השפעתה הברוכה של הדrama הטלויזיונית האנגלית על הקולנוע. רוב יצ'רי הסרטים הנם בוגרים טלויזיה או באלה היוצרים במקביל למרס הקטן. בוללת גם ההזנה ההדית בין הדור הישן של הקלונע הברטי חדש, שבין היתר מתבטהת בשיתוף כמו מכיריו שחקני דור השים כוונסה רונרייב או טום כל לצד בני הדור הצער כנרי אולדמן או תגלית רעננות אמאלי ליר.

פרדוכס הפסטיבל הוא שבסופו של דבר הקולנוע הברטי במחלך חלוקת הפרסים. הפרט היחיד שהוונק לבירטים היה פרט מגוחך למלחין סטנלי מירוס על הישגיו האמנותי בהלחנת פס הקולו' ל'זוקה את אונז'ין', פרט שאם כבר היה מגיע למישחו הלי נתן היה להעניקו לאחד מהתסריטאים שהגיעו מהארabi.

קרוב מאד ברוחו לדرامות הטלויזיה האנגליות הוא סרטו של פט אוקנור (מי שבאים את "קאל") מ"חדש בכפר". דרמה מינורית צנועה, דלת התחרשות ובעצם נטולת شيئا דרמטיים ואירועיים מסעירים. חיל צעיר (קולין פירת) שב הביתה פגוע נפשית לאחר קרבות ההתחשה בחפירות צרפת במלחך המלחמה העולמית הראשונה. הצעיר יוצא לכפר נידח על מנת לחשוף ציור קיר עתיק בכנסייה. כד בבד עם הסרת הסיד מעל אותו פרסקו אלמוני, הוא מפתח מערכת יחסים עם אחדים מאנשי המקום: הכותר האחראי עליו, שני ילדים שבאים לבקרו, חיל משוחרר אחר, אף הוא הלים קרב החיה באוהל נוכת הכנסה וגם אשת הכותר כלפיה חש החיל חייבה, אם כי בסופו של דבר לא קורה בין השניים דבר למרות המשכבה ההדית.

ב ניגוד לעדינות ולאיפוק בסרטו של אוקנור, באה הbombastioת והראותנות של פיטר גרינוויי, שגם עלילת סרטו סובבת סביבה מעשה אמןנות. ב"בנתו של הארכיטקט" גרינוויי ממשיך בעיני הארכיטקturnה, ששולבו בסרט Kadom שלו "חוזה השרטט". הפעם מדויב בסיפור מודרני. ספורלי קרקליט (בראין דני), אותו שחקן צעיר מדים שזכה סוף סוף לתפקיד דashi התואם הן את גודל גופו והן את כישוריו (שחקן) הוא ארכיטקט אמריקני המגייע משיקAGO לרמא לתכנן תערוכה של ארכיטקט נערץ עליין, הצרפתאי אטיאן לואי. בוללה מן המאה ה-18. קרקליט דומה לגבירו, תכנן הרבח ובנה מעת. בעצם חשיבותו של בוללה על פי הסרט היא, יותר כתיאורטיקן ולא כמו שהורתה אחריו בניינים (בקומות מסוימות מצינינים כמו שהיה). אביו הארכיטקturnה הפאשיסטית). בדומה ל'חוזה השרטט' גם סרט זה יומני וונפה מרובה חשיבות. גם כאן מצויים אחים דוברים בגבוזם וכל מה שעלול להפוך

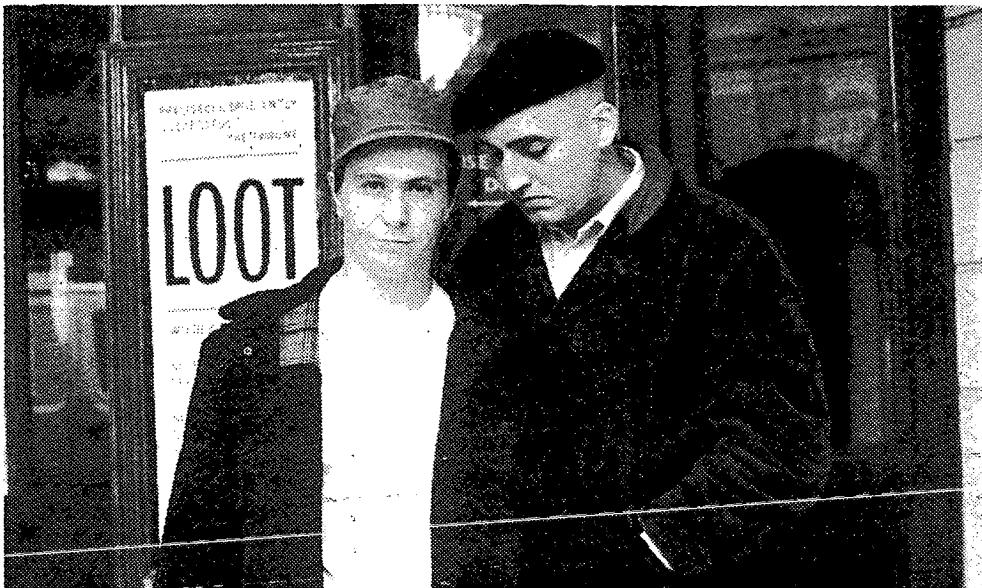
בראיין דהני ב"בטנו של הארכיטקט" – פיטר גריינורי

"שללי", שנרצח בידי מאהבו הקנא. פרירס בן ה-55 שיר לדור הבנאים של הקולונז'ה הבריטי. סרטו הקולנוע שלו ספורים והוא הרבה לעבד בעיקר לטלוויזיה. עיקר פרסומו כמבעד טוב של תסריטים. זה מה שתופס לו גם במקורה זה – תסריט מוצלח שספק עבורו חמוץ'יאן אלן גנט, עמו עבר בעבר בשש דרמות טלוויזיה. בנת דהנשטיין בביוגרפיה של ניון לאחר על אורטן. בנת דאג להכנס את לאחד גם לתוך הסרט. מחבר הבιוגרפיה (השחקן האמריקני ואלאם שוון) אוסף נתונים על גיבור ספרו, הוא נפגש עם ארגנטינאיו של אורטן (ונגטה רדני ריב), גוזמייה בראשותה את יומני'ו של המנוח, אצל אחוותו (נייל ווילוטר בתפקיד אורה) וכו'.

תוך כדי תחקיר נחשפים פרקים בח' המנוח'יא החל מראשית שנות החמוץ'יאן עד למותו, סיורים פלשב'קס המרכיב את הדמות הרגונית. קיימים האלים' מהברים של המנוח'יאן "מבודדים את מר סלאן"

לota. הוא מנzie'ה בצילומים את בטן פסלו של הקיסר כמו גם בטני פסלים במוקחות רומי. הוא הופך למצין בראעיתו המתעלשת עם איטלק' צעיר ושולח גליות לבולה. ואם לא די בכל אלה הרי שהתחרחה' שות נשכחת על פני תשעה חזושים שכמהלכם מתפתחים הגידול בבטן הארכיטקט וגם הרינה'ה של אישתו והסיטום, כמובן, הוא מות וליה זה הצד זה.

Cלואה ווב היא החוליה שמקשרת בין סרטו של גראנורי לסרט של ספרין פרירס "זוקף את אונזין". כאן מופיע בתפקיד הראשי בן זוגה לסרט "סיד וגנס", נרי אלדרמן מגלהו של סיד ושים. פרירס שב לטפל בהומוסקסואליות לאחר הצלחת "המכבסה היפנית של'", בעוד בביוגרפיה קולובועית, זו של שמחואי הבריטי ני' אורטן, מהברים של המנוח'יאן "מבודדים את מר סלאן"

אלפרד מולינה וגרי אולדמן ב"זקוף את אוזני" של סטיבן פרירס

משעשע מאד של אングליה שבצד תאזר. זה עלי מעת שיבת אל סטלי כור המטבח אבל ברוח תווית קומית, ללא אותה גורלוויות וכבדות שאפיינו סרטיים של טוני ריצ'רדסון או קרל ריין. ריטה וסו הון תלמידות תיכון בעיר תעשייתית המתקלנת בינויהן את אוננו המני של בוב, גבר נשוי. החיים באוטה עיר לא אוטרכטביה נטולי עניין והן אבל למורת האפרוריות, הבורות, המשפחות ההרוות, תנאי המחייה היידושים ובסופה של דבר גם חוסר המזוא, הגבורות העצירות נחינות בחודות חיים המשיעות לשאת את כל אותם קשיים די בקלות ובעיקר כאמור, בהרבה רוח קומית.

הוותיק שבחברה הבריטית שיזגגה בכאן היליאן אנדרסון. אנדרסון לא הגיע עם סרט בריטי אלא עם הפקה אמריקנית, "לוונתני אוגוסט". עיבוד למחזה של דייוויד ברוי (שגם כתב את התסריט) שהושג בעברニア בראודוויי. הסרט עוסק ביחסים שתאי אחיות קשיות, שרה וליבי (היעירות) המתגוררות בכית חורף. האטרקציה כאן היא היליאן ניש כשרה ובת דייויס קליבי. גם בתפקידים המשנה שובצו כמה ותיקים מפורסמים: ויננט פרירס, אן סותרן והארוי קרי נייןור. יחד עם כל החיבתנית לגלות לפני אותו סרט נוטלגי - ואנדנסון אכן מגיש מזוודה קולנועי עשיי היטב - הרוי שבניגוד לקלאرك המתיחס לסרטה ה"ריאליום ואפר", אנדרסון, אחד מטיסדי הזך, התרחק ממנה מרוחך. רב.

אנדרסון נסוג במרקחה וה מהשניות שאפיינה אותו כקולונען בעל אמירה פוליטית חברתיות ויתר מכל יוצר בריטי אחר בפסטיבל דוקא הוא ב"לוויי תי אוגוסט" קרוב יותר מהאהרים לדرامות בטלוויזיה היה הבריטית. ■

נטים השערתיים כמו המפגשים עם המוסכטואלים בשירותים הציבוריים בלונדון או בילי עם נערם מודוקנים במלון חופשה, וממושבם גם הרץ האכזרי. יחד עם זאת פרירס דואג שלא להתזדרד למשה מוגמת של סנסציה. הקולנוע של פרירס אולי אינו קולנוע גודל, אבל הוא ניחן במקצוענות שכහעכברת החסרית ל蹶ען ובמשחק המשובח שספק מהחקנים - בעיקר גרי אולדמן המשלב בדמות המתויא אדישות, ציניות ורשעות. לעומת המכ악 קנת הליילו של שגמים כפי מילינה הוא אולי מצע מרשימים של שחקו אם כי קיים גש יתר על הפאותיות, האומללות והגיחור שבדמות המתר סכלת.

ה יש שיחזור אחד של שנות החמשים הוויה היליאן שהייתה כאן סרטו העלילה הארוך הראשון של דייוויד לילנד, שחקן קולנוע, במאי תיאטרון וגם תסריטאי שהשתתף בכתיבת תסריטי "מנגה ליזה" ו"שירותים אישיים". לילנד מביא מבט על עיר חף אגלאט וועל דמותה של נערה מרודנית, לינדה, המתגוררת עם אביה ואחותה הצעיר רה. לינדה, מין פגע רע, כבשה שחרורה המזועצת את החברה הפורנית בשפת גסויות וקלות ובהתגונותה והוניקונורטיסטית. רומן עם ארך (טומ) ביל - המהמר המודוקן וליידה מחוץ למוגרת הנישואין מסכם את אותה התרסה נגד התרבות הברгонית המסוגרת באותה עיריה. מהישיוגי הבולטים של לילנד הוא בירית השקנית הראשית, נערה לא מנוסה, אמיili לייד בהופעה בכורה חיננית.

עוד במאי ביגל הבינימ, שמכבת הישגו עד היום נרשמו בטלוויזיה הוא אלן קלארק. הקומדיה של "ריטה וו גונג בוב" היא תאור נוגה: ועם זאת

הבמאי שחר מן הכפור

אלכסי גרמן – ראיון של אומברטו רוסי

"גלאם נויסט" היה ביטח מילת מפתח לא רק בשירה הפוליטית. עלות האמנויות, ובמיוחד הקולנוע, צופה בפליאה אחורי כל המתרחש בחודשים האחרונים בברית המועצות ומחפש בסקרים רבה את כל עשרות הסרטנים עליהם שם קורם, אבל לא זכה אף פעמי' לראות, כל עוד הפוליטורוקים של התעשייה העיבירו אותם מן האולפן ישך אל מדרשי הארביון.

אם במאים כמו קלימוב, פאנפילוב, יוסליאני, שנגליה, או אפילו פאראדז'אנוב החלו אייכשו להראות את סրטיהם במערב, גם אם באיחור רב ונמ אם לא את כלם – אלכסי גרמן זכה למיען הילה מיוחדת ב민ה, כמו שהוא נעלם מוחלט, למרות שהוא ערשה סרטים כבר יותר מ-17 שנים.

בתקה הבל, הורשה לעשות רק שלושה באורך מלא. הראשון, "ביקורת בדרכיהם", נאסר משום שניכרו הווא. ערך, רוסי שנלחם תקופה מסוימת לצד הגורמים במלחמת העולם השנייה, ואחריך חזרה לתשובה למפנה הפארטיזנים. הוא הדמות הצעירה והחיובית בסרט, בה בשעה שמהקם באנامي צראופל וצמא דם, הוא כסופו של דבר הנבל. סרט שני עשה רק חמיש שנים לאחר מכן.שמו "עשרים יום ללא מלחמה" ורק בתום שלוש שנים של יוכחות הורשה לצאת לפסטיבל הסרטים בקאן, שם סיפרו לנוכחים כי זהו סרטו הראשון. הסרט השלישי, "ידורי", אווון לאפשין, שהודר גם הוא אחרי המתנה של ארבע שנים, לפסטיבל לוקארנו, למרות שהוא מתאר פעולות טיהור ספאליגנטית אלימה ביותר של המשטרה הרוסית באשר המשעה מתרחש בשנות השלוושים.

איש בעל שליטה מרשימה בטכניקת הקולנוע, הנייראה כדבר חביב ובלתי-מושך אבל ידוע בעקשן שאין כמותו בעבודה, הוא היה לתגלית של הקולנוע המובייתי בשנה האחרון, במיוחד אחורי שנם סרטו הראשון יצא סוף כל סוף מן המנירות. הרומים עצם ארנונו לצבונו רטראנספקטיב להלינגרaad (עיר מולדת) בסתיו שבעה, והומינו עיתונאים מכל העולם כדי לראות את הסרט. ביניהם, היה מ████ הקולנוע האיטלקי אומברטו רוסי, אשר ערך עם גרמן את הראיון הבא. מעבר לאטפקטים הקולנועיים שלו, יש עניין רב בראיון בעיר כשל תחצצת אל מאחוריו הקליים של חי היツירה הקולנועית בברית המועצות, והורכים שבה התנהלו בעשרות השנים האחרונות.

רומי: מן הדין להתחיל את השיחה הזאת בכמה מילים על אביך.

גרמן: אבי היה סופר מפורסם. על הבית בו גרונו בכפר קאמארובה, שlid לינגראד, מתנוסס שלט המכיריו שהוא חי שם ויש רחוב הנושא את שמו. כל דבר שלול בו ידוע, עליה יפה, אבל הוא מת בגיל 57 בלבד. אני חשב עמק בכל פעם שאני שאנני לא רק מושם שמת צער כל כך, אלא ממש שאנני משוכנע כי לאagalיה לintel יותר מאשר מזעירות המשרון שבו התבגר. הוא היה אדם מלא חזות חיים שנאלץ, למורת זאת, להתרמאד לא פעם בקשימים גדולים ולכון לא סימן כמה מן היצירות שכתב בשלמות האפיינית לו. חברתי, הוא היה שיר ידי חלוץ התיאטרון הסובייטי מאירהולד.

הנושא של "ביקורת דרכיים" נם הוא לכה מסיפור של?

במקורה. זה אינו התייחסות ישירה לסיפור או מהזה של אבי, יש בו מוטיבים פסיכולוגיים ונסתומים שקשורים לביקוריו בצפונן המדיניה.

מה הרקע שלך בבמאי קולנוגוב?

למען האמת, אני איש תיאטרון במקור. אחרי שסימתי את לימודי במכון לתיאטרון עבדתי כמשר שניים ורבות עם כמה מן הלהקות הפולקלור בלינגן. ודק אחריו שהתעניינה מון התיאטרון החלתני לעבור לקולנוגוב.

ברשימת הספרות שעשית, מופיע תחילת סרט בשם "הלוויין השבעי" שבימת יחיד עם גריינורי ארנובוב וכיוון אתה מתבחש לו. מודע?

אינו זה עניין של התייחסות, לדעתך זה סרט חביב למדוי, אלא שהוא אינו שלי. עשינו אותו שניינו בצוותא, ולדעתי אי אפשר לעמוד בצוותה הזה, פשוט מדובר בסרט הזה, פשוט מדובר בציורה שאי אפשר לשידר אותה אליו. בימינו אותה יחד משומשואו של לב היתי חסר נסיוון ולא היתי בוגר בית-ספר לקולנוגוב.

הביוגרפיה של מציגנית הסרטים "אפרורים" שהתגלו לאחר עלי תקופת "המחתרת" של?

אני חייב לומר שרק במערב גילו אותן רבתה. אצלנו נחשבי תמיד ליוזר מוכשר. אני צרך עדין זה, תהילתו עוזרת לי מאי להתקדם. אני צרך להודות שהוא ריבים כל כך שסבירו כי אני "גאון" עד שהתחילה עצמי להאמין בכך. רק אחרי נישואי לסתלאנה, אליזה אותה רצית להתייחס לכל העניין בחר כובד ראש. כשהייתי עדין תלמיד

במכון לתיאטרון וכתי שכמה מן העבודות שבימי מתו יוצגו בטלוויזיה, היגן נדר משום שהטלזיה אינה נהגת לשלם עבודות של תלמידים. לכן אני יכול לומר שהකاريירה שלי החלה בלי הרבה בעיות.

הכל הילך למשרין עד אשר עשית את "ביקורת דרכיים". בזמנים הראשונים נתקלתי כבר ברגע שהתיית צרי להתחיל בעבודות הארוגן של הסרט ואני מודה שהחשתתי מאי מן הסכנה שאכשל במלצת. כאשר סימתי את הערכיה, הראיתי את הסרט לאחראים על האולפן שהפיק אותו וההערכה הכללית של כולם הייתה חיובית ביותר. אולם תוך שעת מיעוט, אוטם האנשים הפכו עורם והוציאו גור דין

"ביקורת בדרכיהם" – סרטו של אלכסי גרמן

תיאורית, אפשר היה לקחת מני את הסרט ולמסור אותו לידי אחר, שהיה מוכן לעשות את הקיצוצים בלי בעיות אולם תמייתם של אנשים חשובים ממנה מהגלה האולפניטים לעשות זאת.

אני רוצה להציג שוב שבין החומכים היו לא רק אנשי רוח ואמנים אלא גם פקידים ומנוהגים במפלגה שהבינו איזה נזק יכול להסביר השמדת הסרט. אבל למרות עוריהם, אי-אפשר היה באותו הזמן לזכות באמבוק והtbody פגעה כי מאז. חודש שלם שכבת עלי מיטתו, עם הפנים אל קיר וסירבתי לדבר עם הסוכבים אותו. המאבק היה קשה ביותר, כל אלה שעמדו עמי לא קבלו פרוטה תמורה עבדות והואיפן

שלילי, אחרי ששיבו קדם לכון. באotta התקופה, המבנה החברתי אצלנו היה מרכיב לימודי. וכך קרה שאנשים אחרים בעלי השפעה רביה יצאו להגנתי, ביניהם הימי רוזה לציין את הבמאים סרני גראטימוב ונרי גורי קוונציגב, וכן אנשי תיאטרון רבים ואפילו פקידים גבוהים במפלגה. חמיכה רבה נתן לי הסופר קונסטנטין סימונוב שעודotti אותו ברגעי יושך כאשר הימי מוכן כבר לוותר על המאבק להצלת הסרט. הוא הוכר לי כמה חשובו העקרוני שמאחוריו המאבק הזה ונתע כמשנה מכך. המאבק הזה נמשך שנה נוספת, ובמשך כל הזמן לא הסכמתי לנצח אפילו מטר אחד מן הסרט.

תי. כדי להבהיר את המצב, אני צריך לומר שאני מעד עריך את אלם קליימוב, המוכר החדש של הארגון ואני מעד מרוצה מכל השינויים שהתחוללו בעקבות האיגוד, אבל יש להזכיר שהרבה יותר קל לחולל שינויים אלה מכפי שהוא היה בעבר. בקיצור, אני חומר בהנוגה החדש של האיגוד, פועל את התנהוגות ההנוגה הקיימת אבל אני איסיר חודה לאיגונוב על כל מה שעשה למעןי, אישית, ולא רק למעןי. זאת ועוד. מעולם לא האמנתי בכוחו של פקיד אחד בודך, בגין אם הוא טוב או רע, נעים היליכות או גס רות. מה שקובע, זאת האורירה הכללית, הגטיה הכלולית.

על כך יש לי שאלה נוספת, וזאת אל החשוב שיש לי כוונה רעה. בכל פעם שימושיים עם אמן סובייטי על העבר, יש לי הרגשה של "רירוח היסטורי". מעתים עובדות ואנשים מבלי לזהות אותם בודיק. מעתים לומדים למעם "הם" במקום להתייחס ישרות למשל לטטאלין או לבורייב.

אני מוביל את השאלה. "התקופה הסטליניסטית" מהו מושג שבו אנו מרבים להשתמש, וברור שזו הייתה תקופה של לילית ביזור עד כמה שזה נוגע לי, אין לי שום הערכה או כבוד locator של סטאלין.LOCOTHO של ברז'ניבי אני צריך לומר שאפשר לדבר על "תקופה" שנשאה את חותמו. תחת שלטונו היו תקופות שונות, וכך אחד חסם את ספרי ומצד שני, אשר להכרנה את "אנדרי רובליוב" של טארוקובסקי ואת הסטריטים הראשונים של יוסלאני. באופן השיטים פרח אצלו התאטරון והיו חיים איטלקטואליים איטנטנסיביים. מוכן שנגענו והזענו גם סטריטים של יוצרים חסרי כל כשרון. אנחנו בעזינו צחכנו על סטריטים אלה ולגלגנו על הכתמים אשר לא הצליחו להציג למשך מספר סכיר - של הצופים למרות מסעות הפרסום הנרתיכים שערכו לטוכם. אולם, בהדרגה ומבל-שנבחן-בקך, אנשים אלה ופמליותיהם גם הפכו להיות החביבים הבולטים של מערכת.

זה היה תהליך איטי מרכיב ממאות. תקירות קטנות, שיצרו בסופו של דבר מצב בלתי נסבל. רק משלום שהיינו סבורים תמיד שחיי אמן הם מלאים סיידה אורכו: של מאבקים וצורות, בכל משטר, לא היבחנו במה שקרה סבירן. אותן לב קוליזיאונוב שעשה תחילת סרט מעניין, "כשהעצים היו גברים", הطرف בסופו של דבר לשורתו האויב. וכמו זו גם רגניי בוגנדראצ'וק שעשה סרט מעניין כמו "זטר" לרי. לפחות גילינו שבמאים אלה הפקו לא "אגני עלי" שאין לויד מילה נגדות. כל זה קרה במשך שנים רבות, שבבה היינו אירופים בעלי אופי מנוגד, ועל כן איראפעשר לדבר בצוות קולות ואחדידה על "תקופה ברז'ניבי". על כן אין מושג בשם "ברז'ניביים" שהוא מקבל, לדוגמה לטטאלינים.

נאלה לחזיר ל"גוסקינר" את כל הטעף שקיבל לצורך הפקה. אולי בדי להבהיר את הנקודת הזאת. בראשונה אני שומע כאן על אולפן כבירות המועצות שנאלץ להחויר בסופיו שקיבל לפחות פעים. כאשר אולפן הפקה מתקבל על עצמו את הסרט שפהיק אבל "גוסקינר", המפיצה, מסרבת ליטול את הסרט ליזה, ממש האולפן מחקציבו את שכרכם של כל אלה שעבדו בסרט. מה שקרה לי הוא בוגדר חריג, משומש תואלפן העבר את האוראות של עבד תחומי דים, ככל מרمر שבסל החולתי שלא שבד עמי פגעת ישרות, מבחינה כלכלית, בצוות שעבד עמי על הפקתו. למרותו את הם המשיכו לתמוך בי לאורך כל הדרך וכאשר חלה תוויה בהחלות מגובה והסתמנה אפשרות להפצתו, הם באו מיד להושיט לעזרה למרות מה שקרה.

כל זה קרה עוד לפני הכנס החימי של איגוד הקולנוענים בברית המועצות, הכנס שהולל את המהיפה בזרות המכחשה של התעשייה אצלנו, וזה רק מוכיח שהס mammans הראשוניים למפעילה הזאת כבר צאו קדם לנו. כדי לעד, עד אז היו שניים מחרוזת - הסטריטים. שעשייתי אסורים והם שוחררו להקרנה עוד לפני הכנס.

האם בשנים האחרונות שערכו עלייך, קודם לך, נקט האינדור עמדה שתמכה לך? אף פעם לא פורסמה עמדה רשמית בעניין, אם כי וכיית בעידוד של חברי באיגוד, שדיברו בשם עצם. איי חייב תהה לכמה מן הפקידים הגבוגרים של המפלגה בלנינגראד שהגנו על הסרט גם כאשר החלטות מגובה מאי זורו השמדתו. האשמה העיקרית נגד הדינה שסרט זה, "ביקורת בדרכים", מנגנון באופוסיטים הלאומיתם של במאים כמו יוניב. אוזרוב. הדאשהה היא אויהילת לגמרי, כי הרי לא ראוי כל את סרטיו של אוזרוב לפני שעשיית את הסרט שלו.

האם הואשנת רשות או לחשו לך באוון שזו הסיבה לאיזור? לא לחשו אלא צrhoו זאת באוון בכל פעם שנערך דיון על הסרט, אם כי אין שום מסמך رسمي שבו רשםו את האישום שהטור עלי גבי לבן. לא פעם נתקלתי בברכי הערכה מפיק כלפי אלכטניר קאראנוב, שהיה מזכיר איגוד הקולנועי נums בעבר היה זוכה לביקורת חריפה. על מעשיין האם דבריך הביעו או הערכה לאיש בלבד ולא לפועלים?

זה בטיטו להערכתה האשית כלפי האיש זהה אשר היה חלש מדי בזמנו, מכדי לעמוד מול התקפות הפרעות על הסרט שלו. אישית, זכית לעזרתו לא פעם, כאשר מצאתי את עצמי כבוד ומושתק בעבודה

"ידיidi איוון לאפשו" – סרטו של אלכסי גרמן

סרטיכי כפי שאני עושה אותם. אני יודע רק שכך אני מריגש, וזה זה. אני רק יודע שאם העורכת עושה כמה שינויים, בשל דרישות טכניות, אני מיד מתוקומם ולו רק משום שנדמה לי כי חסרים בסרט כל האלמנטים שאני רציתי להעביר. כר, למשל, אני מודה שאין לי חוש מוסיקלי בכלל, אבל שני מלחינים כתבו עבורי מוסיקה לסתינה מסוימת, ומיד כאשר שמעתי מה שהלחינו הסברתי להם שהוא לא יתאים, ובסוףו של דבר הסתבר שצדקתי.

באיזה סרט מדובר? וה קרה לאחרונה, כשהעסקנו בשיחזור "ביבורת בדרכים". כאשר הסרט נאסר, הוושם כל הסרט המגנטי וכוכ פס הקול וצריך היה להקליט הכל מחדש. אחרי 15 שנים.

מה שחשובתו של התפריטאי אדווארד ולודארסקי בשני הסרטים שלך, "ביבורת בדרכים" ו"ידיidi

איוון לאפשו"?

חישובות מכרעת ביותר. התסריט שלו הוא הבסיס ל"ביבורת בדרכים". אשר ל'איוואן לאפשו', למ' רות שהופק בשנת 1982, יש לזכור שהוא נכתב עוד בין השנים 1970-1970. באותו הימים צילמתי את "מצצע השנה החדשה" שבו שוניה על די הגנוזורה ל"ביבורת בדרכים". אחרי כל מה שקרה לסרט הראשון הזה היה ברור שאין מה ללבב על בימי סרט נוסף באותה הרוח, כמו "איוואן לאפשו".

ماוחר יותר, אחרי שגמרתי את "עשרים יום ללא מלחה", והתחלתי לעבוד עם הספר קונסנטנשין סימונוב על נושא אחר, מבוסס על ספרו של נגה

נשוב לסרטים שלך. איבחנת שאחד המרכיבים המאפיינים את הסוגנון הולנדי שלך הוא עימות בין קטעים נפרדים, המפותחים בסצנות ארוכות הנפקות בפתחות. מה מביא אותך לכך?

קשה לי לספק הסברים תיאורתיים. הסרט נוקם תחילתה בדמיוני ואני רואה אותו על כל הפרטמים שבו. כאשר אני מצלץ אני בסך הכל מעלה על הבד מיבנהDRAMATIC SKIMS כבר והוא אני מחוור בקדונות. אני נצמד לשיטה כלשהי, אבל אני מנסה להיות נאמן לロー הריעוני. האמת היא שאני יכול להיחשב למזרען אמיתי, ولو ק משום שאני "חש" כיצד צריך לצלם סצינה מסוימת ואני מסוגל לעשות זאת בדרך אחרת. لكن, כאשר הציגו לי לנהל קבוצה של אנשים צעירים, הייתה צריכה צדקה לסרט. ההצעה עצמה מצאה חן בעיני ואני ספק שהיא חכמה, אבל ידעתי שבתקפיך כוה אני עשו להרים יותר מאשר להרים.

אני רוצה לומר שאני מתחשב בהצעות חברי לעובדה. אני עובד בשיטתה פעולה הוקע עם הצלם והתרטטיאו עם כל חבוי הזוגות אבל אני בוחר מבין ההצעות שלהם את אלה המתאימות לדרישות הרגשיות שלי. אני זכר היטב שROLAN ביקוב, אחד השחקנים ב"ביבורת בדרכים", שהוא בעצם מאיר, שנא אותו (למרות שהוא טען היום שהוא הדריך) רק משומ שלא התחשבתי בעוצות שנידיב לי. פעם היישוהו אותו לגיש חמאה שהזקנים סבורות כי נח לעצב כל شيئا על דעתן, רק כדי לגלות שהחמהה בורחת מבין האבעות מעצבת את עצמה רצוניה. לכן קשה לי להסביר מדוע אני בוחר לעשות את

כאנ קרה פאראדוּס שאני מסוגל להבין: אוטם האגנישים אשר פסלו תחילה את הסרט, הסכימו להתרתו kali בעיות, משומ שלא חשו כל אחרים לאיפור, שהוראות באה בגבוח יותר.

"דידי איוואן לאפשין" זכה לביברות חיוביות ביותר עם הגזעון, כאשר ראו זאת ה劄יטו מהנהי' אולפן "לנפיפט" לשחרר גם את סטט' הראשו, "ביבורת בדרכיהם". אני ייחע מה בזיק גרים לשינוי, אם היה היה המכתח שכתבי לאנדראופוב או אירעומים אחרים שהתרחשו במדינה, עוכדה היא שזומנת רשותית כדי ישיברו לי כי הסרט עומד לצאת. דבר דומה קרה לטרטו של רולאן ביכוב "החדיל".

האם הגזען "דידי איוואן לאפשין" בטלוויזיה באה לפני או אחריו הקונגרס החמייש? אחרי הקונגרס, והיתה זאת החלטה אמיצה ביותר. בהתחשב בובל שזרירה הטלויזיה א, הסרט הזה וועצע שם את אמות הסיפים. "איווסטה" הוצף במכלול של מכתבים שליליים ומאמר שלם הוקדש לתשובות למכתבים הללו. לאשה אשר כתבה שצערין לשורף את הסרט, ענה העיתון: "מדוע לשורף, אפשר תמיד לעבור לערך אחר אם הסרט אינו מוצא חן בעיניך".

מכתבן לאנדראופוב מוכיר לי מכתב דומה של איינשטיין ובולנאקוב לפטאלין. האם יש סיכוי

אני רואה סיבה לכך. זה היה מכתב איש שבו פירטתי את התנאים הקשים שבו מצאתה את עצמי לאחר איסטר שנאים מסרטן. בקשתי את עוזתו בנזון. זה היה מכתב אשין ואין סיבה לפרנסמו ברביבם.

כאיש תיאטרון לשעבר, מה יתרונו של הקולנוע עזבתי את הבימה לפני זמן רב כל כך שאני מבני עוד את התיאטרון בעיניך.

אחר שני במאי תיאטרון ידועים במסקנות הציעו לי לעבוד עמם, סירובתי, משומ. שאיני מצליח להטעין עוד בצוותם הבכתיו. האמנותית זאת. בעשרים שנות כבודתי בקולנוע. למדתי לחשב ולחוש במידדים חזותיים שונים, הן באשר למילויות והן באשר להפכים. אם אני מאמין לעצמי דמות הצעודת על קשים מוכסים בשלג מדרמה, נעלמת מגפים חורפיות, אין זה גורם לי שום התרגשות.

ומה בקשר לתיאטרון המודרני, כמו זה של יורי לויומוב?

זה יכול לנגן אוטי צופה, אבל אין יכול לעמוד בו. כאשר המהלך החדש של תיאטרון טאנאנקה הצעט לי להיבים הגזע, סרבתי למרות שידעת כי השחקנים ביקשו לעבד אותי. אין מושג מה הם החמאים החביבים עלייך, בגין בני דורך? אוטר יוסטיאני ואנדרי טארקופסקי.

תאנק במלחמות העולם. סימונוב היה חולה מאד, פשוט לא היה מסוגל לעבוד וממצאי את עצמי במצב מביר: לא יכולתי לומר לו שאני רוצה לכתוב עמו כדי לא לבלוט בפניו את חומרת מצבו, שלא לדבר על כך שמצו היפוי מען כל אפשרות של עבודה. אבל בסופו של דבר היה והוא אותו סימונוב, אשר ברוח הלב והבנה האופיינית לו, פנה למגנד "גוטקינר" וביקש לאפשר לי לבאים סרט אחר אחר חש שאינו יכול לתרום עוד מהו לנושא שעליו עבדנו יחד. כך חזרתי אל "דידי איוואן לאפשין", ומאהר וסימונוב הוא איש חשוב מאד, לא העז להתנגד לבקשות. אולם זמן קצר לאחר מכן נפטר, ונאלנו להמתין עשר שנים נוספת עד אשר ניתן לי, לבאים את הסרט. לסימונוב היה השד נבואי בדין: לפני מותו עשה סדר בניירותיו ולא שכח להזכיר שוכ את עניין הסרט שלו.

בעשר השנים שהפרידו בין הכתيبة לבימי של הסרט, הלכנו, אודאוד ולדארסקי ואני, כל אחד בדריכים נפרד, וכאשר הגיעו זמן הצלמים גילינו שאין בינינו עוד שפה מסוימת. אם ואת אמי משוכנע בחשיבות תרומותיו לסרט והיותוanganנו שוכ יקרים טובים.

מי הכתיב את שינוי שם הסרט "מייצע השנה החדשה" ל"ביבורת בדרכים"? השם שונה מתקן פשעות גרידא, כאשר הורתה הגזע הסרט, היה זה שברם נערך הקונגרס החמיישי של איגוד הקולונונאים שבו הוכרו על חופש הביטוי וזכות הקיום של כל הסרטים. כדי לא לעורר יותר מדי זעם באוטו הרגע שלפני ההחלטות הגדולות ולהבטיח את הוצאת הסרט, הסכמנו לשינוי השם. עם זאת, אני עצמי המצאי את השם החדש ואני מתנגד ביעבדה לשלהם הקודם לא הייתה שום ממשות מיוחדת במנה. הספרו, יצא לאור כאשר ייבתישנקו-סיפר אותו בכנס הספרים, ומואנו הוא סוד גלוי לכל.

כיצד ניתן להציג סרט שנאמר במשך 15 שנים, עד לפני החלטות של הקונגרס החמיישי שביטלו איסורים באלו?

לא היה לנו עניין מאורגן ומסודר בכורור מראש, כפי שניתנו להשוו. היו החלטות מנגנונות והתנהלות שיכולה לעתים קרובות להיות אראדוּסלי. אם אפשר היה לאטור סרט, כאוותה המידה אפשר היה להתר את הגזע. כאשר נאסר "איוואן לאפשין" להציגו, הבנתי שאני במצב חמור, כי זה סרט שני של יורי אנדראופוב אשר התמנה למוביל המפלגה. כתבתי לו מכתב בו פרטתי את דעתן על מצב הקולנוע הסובייטי ועל בעיותו. ידעת שאן לי עוד מה להפוך והאמנתי שהוא הסוכי האחראי של. אין לי מושג אם אנדראופוב אכן קרא את מכתביו או לא, עובדה היא שהמצב השתנה והסרט הותר להציגו.

תלא

שיחה בין יוצרים הסרט

גלב פאנפילוב ואשתו השחקנית נינה צ'יוריוקובה בפסטיבל ברלין.

galb Panfilov: Bマイ映画館.
בשנת 1966 סיים את הפוליטכניום באוריאל ואת הלאורים
הגבוהים לבימוי. יצר את: "אין מעבר באש", "התחללה",
"מבקש זכות דיבור", "ולנטינה", "זאפה" ו"תמא".
הפרימטאי המרטיאנסנדן צ'רבינסקי
שחקן הראשי מייכאל אוליאנוב.

כלם, לאחר שצפינו הימים בסרט, הינו מודאגים.
זהונים משותנים אותם גם התפשטה. מובן, שאינו
מקווה שהסרט יתקבל בברכה על ידי הצופים, במוחך
על ידי אלו, שצפו בו נפעם הראשונה. אנשי קולנוע
תמא", שהתקיימה במכון הקולנוע ב-17.6.86.
ראו את הסרט בפעם שנייה או שלישי, עניינים

ג. פ.: השיחה על התסריט, היא למעשה שיחה על
הסרט עצמו ואני שמח, שנודמנה לנו האפשרות
לשוחת. לא הספקנו להחליף דעתות בכוורת של
בاقיה של שבע שנים. לא אטעה אם אומר בשם
באחוריו של שבע שנים.

גיבור הסרט, סופר במקצועו, מוחדר על היצירה לטובת כנעה למצאות היומומית האפרורה, והופך להיות חיקוי עLOB, העתק, צל של ספר.

התפעעה אינה קיימת רק בקרב אנשי הרוח. באזותה מידה ניתן היה לעשות סרט על אנשי המדע, אשר במשך שנים ארוכות טוענים שהם צוудים עם הקידמה, אך למעשה אינם עושים דבר. או לעשות סרט על עסקנים אחרים אשר עוסקים בעשייה רושם בלבד. אגב, נושא שלארונה מאנד מקובל לדבר alleen בכנים ובוחופויות.

א.צ.: וככל זאת הגיבור קים יסני הוא קודם כל סופר. החכוונו לארח באמצעותו את מצבונו הנפשי. ג.פ.: הסרט מתחילה בכתובתו, המוריעה שכל המאורעות בסרט הם פרי דמיון היוצרים בלבד וכל

קשר בין המציאות מקרי.

למרות הצהרתנו היו סופרים שנעלבו מהסרט ואמרו שהם לא מקרים סופרים בקים יסני. אפילו יבטושנו התפעל מהיכן מצאנו דמת זהה. שלא יעלבו הספרים – אין ביניהם כלום כולם יתחר שرونאים, אחמים וככינם. דיברנו רק על עצמןנו.

א.צ.: החשוב ביותר הוא שספר ברוסיה, להבי דיל מקרים אחרים ממשוףן העם, סומכים עליו, מSKIיבים לו ומאמינים בו.

מ.א.: הצעיה היא ש"ספורות" וספרות הפכו למקרים נפרדים. פעם היה טולstoi אחד וכיוום יש ארגון שלם על שמו.

א.צ.: כל חייו סבל טולstoi מחוסר שלמות עצמית ומהוסר יכולת לשנות את העולם, ואצלנו כל אחד יידע ויכל.

מ.א.: בככל אחת והשمع מאד קטgori. לא חסרים אצלנו סופרים שמילוחם ומעשיהם ויצירותיהם מבטאים את רוח הזמן והכאב שהזמנן מביא אותו; ואנו להשתותם עם קים יסני.

ג.פ.: בוויומו בנינו אין חילוק דעתות. לא רצינו להראות האדם מסוים בעל שם פרטיו ושם משפחה. מטרתנו היה לתאר תפעפה. עברו מתרחש ואות עמלנו והזותה לה זינו לבכורה עצורה שבע שנים.

מ.א.: קם יסני הגיע לא רק בסיפורים אלא גם בתסমונת חברותית. והוא סרט על אדם הרוצה להיראות טוב יותר מאשר הוא נראתה. "להיראות" ולא "לחיות". תפעעה זאת כיוום, בשעה שכולם מנסים לבלוט את האמת, נראית יותר מסתם אקטואלית.

לפנינו מספר שנים היה והוא קל קראו במודבר וכיוום וזה סרט לו ihm המכון נגד הדברים שגם המפלגה וגם העם לוhim נגדם. ג.פ.: אומן כלל לא צריך להתפער. בשביי "תמא" הוא חלק מהחיים.

א.צ.: כאן נשאלת השאלה, אילו ידעת מראש מה עלה בגורלו של הסרט האם בכל זאת הייתה עשויה אותן שניית את דעתך.

ג.פ.: כן, בהחלט. ■

בצפיה היה מקצועו ומושפע מיצוגם להשווות בין הרושים שיאר הסרט לפני שבע שנים לבין הרושים שהוא יוצר היום.

אני אישת הרגשות גם מרירות. צפיתי בסרט כאם הצופה על ילדה, ולא יכולתי שלא להציג שהרבבה דען החוזר. דברים רבים כבר לא נראים בחידוש עקב השימוש שנעשה בהם משך השנים על המסך. בominated נשארים רק הדברים האמיתיים שלא נעשו ליום אחד שההבט המוסרי של "תמא" אבדו ברובו, אך האקטואליות לצערנו לא. עזיף והיה לו הביעות שהטרידו אותנו או הפכו לנחלת העבר ומשמעותו המוסרית היתה נשאה. אך אם הדבר לא קרה, ייראה הסרט גם היום בן ומגנו.

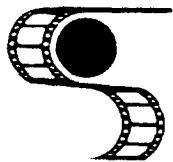
א. צ.: אילו היינו יוצרים את הסרט היום, התסריט היה שונה בהרבה. כולנו השתנוינו ובנווף עבדנו על טריטוריית חדש. בכל זאת אני משוכנע שהסרט עצמו ונושא לא התיישנו לחולוין. הסרט דין בדבר העתיקי: האם אנו חיים ומתהיתים בראצניות אל עצמוני כרך חשבתי לפני שבע שנים וכן אני חושב היום.

בפרק מלטיקה של הסרט יש לדעתם אספקטים שדוקא עצשוו התחלו לקבל משמעות. כוונתי היא שהגינו ומנים שבhem מתגללים באור שונה. מילים שעוזנו לומר פעם רק אל עצמוני, נאמרות היום בפומבי. ואשר כולם, דברי האמת מטבחם וגם דברי השק, מדברים ללא הפסק ובהפגנויות על האמת, הדבר אינו רווח לא כבוד ולא אמן. הדבר גובל בסכנה. המילים מאבדות את משמעותן. דברים שנחשבו פעם כאנטי מסדיים, עליילים לההף הים לממד עצמו. מפחיד לחשוב ש"תמא" מתקף הים (ושנטה לך) למי קלאסיקה רישימות והרי כוונת הפהכה. עצוב היה לחשוב ש"תמא" בסוף הכל הקדי מה את מנה – ואנו תפנסנו את המתהש באוויר טרם זמן. זה לא רק סרט סוציאלי ופובליציסטי, זאת האמת על עצמוני.

מ.א.: במבט ראשון סיפור הסרט נראה לוקאלי, אך למעשה הוא מנה את המכניים של מות האדם. מותו תוך כדי שקר ועשית פשורת עם עצמו ועם נושא זה איננו לוקאלי ושתחי, הוא עמוק וחרתתי.

אני נזכר בחילום הצלומים כיצד הצלבת הבמאי בבחירת השחקן לתפקיד הראשי. הפתעתני מאוד כשהציגו לי את התפקיד של קם יסני, דמות סארקסטית של סופר. מונולוגים מסוימים גרמו לי להלם אך התסריט בכללו מצא חן בעיני ולבודה עם כמה כמו פאנפלוק לא מסרבים.

בתחילת ראיית את דמות הגיבור כמרקחה פרט בלבך ואילו פאנפלוק ראה בו דמות מייצגת. במשך הזמן שניית את דעתך.

הַתְּלִילָה הַשְׁלָאֵלִי

תכנית יולי–אוגוסט 1987

נושאי החודש

1. רטרוספקטיבה של הבמאים והשחקנים אורסון וולט. בחסות פסטיבל הקולנוע ירושלים.
2. לקט מסרטי פסטיבל הקולנוע הרבי ע' ירושלים 1987. בחסות סינמטק ירושלים.
3. חיגת קיץ – מסרטי הבמאי ג'ון לאנדיס. מסרטי הבמאי סרג'יו ליאונה. סרטי לקרה של ריטה היירוט. עיבודים לקולנוע מהזות של מולייר לרגל העלאת הצגת: "בית ספר לנשימים".

יולי 1987

מצאי שבוע SAT 4.7

20.00 הליד משןחה (ארה"ב 1947)
THE LADY FROM SHANGHAI

במאי: אורסון וולס

Orson Welles

שחקנים: אורסון וולס, ריטה היזמות, אורוסט סל'אן
סרטן אפל' מביך שאפשר לפרש כ"סיפור הרופתקאות מוזה, מותחן מצמר, דרמה מעמיקה על השחוות האנו-שית או כל השלשה נם יהוד". (פיטר גונזגביין). העלילה עוקבת אחר הפתקן מונגא איר הנטדר סופן לפחות חמיפים שעורדים עוזך ננה, ריעיתו ושותפה. במהלך הסרט מסתבר שהגביר הצעיר נקלע למצב חוסם של אוניות רקוביה ומוגנת בין גאים המכנים לעשות הכל כדי להרוויח איש את רשותו. "הלידי משןחה" מכיל את אחת השכיניות הגדולות של הקולנוע - השיא המקابر בו יורם הבבל והאשה על בבאותיהם המשתקפות באולם מראות. למתה שיר ההלל של הביקורות, הפק הסרט לכישלון קרוב בעקבותיו עזב וולס את הוליווד. (87 דקות. אנגלית ללא תרגום).

לפני הסרט יוקה סרטו הקצר של אורסון וולס:

הכל נכון (ארה"ב/בחיל 2.1941)

IT'S ALL TRUE

ב-1941, נשכר אורסון וולס ע"י נלסון רוקפלר כדי למסות ולטשטש את השפעת מכותן התעמוללה הנצית אמריקאית הלאטינית. למתה אהבותו של וולס את הפורקייט נטעה ההפוכה והפכה לאחת הਪחרחות הרכבות בקיי רה של. ההומר נתגלה מחדש ב-1980 ושובור ע"י מכון הקולנוע האמריקני וארכיון הסרטים של UCLA (22 דקות. הקרנה חד פעמיות).

2001 21.45 אודיסאה בחלל (בריטניה 1968)
2001: A SPACE ODYSSEY

במאי: סטנלי קובריק

Stanley Kubrick

שחקנים: קירל זיליאת, גאר לוקוד, ויליאם סילבסטר טסלר, קובריין פוטס'טראם, בראוןשטיין פלאסטיין של מגיאת מיריה הראושים של האנושות ואילו השינוי כמשל המכון למור דברים על הווה ומיתר מיציאות עתידנית (מחשב של תחילה מוסה להשתתל על ייצורו). (141 דקות. אנגלית, תרגום לעברית).

יום ראשון 5.7

2001 19.15 אודיסאה בחלל (בריטניה 1968)
2001: SPACE ODYSSEY

(ראה מוציא שעה 21.45)

مولieur

החל מחודש זה, התיאטרון הלאומי "היבימה" בשיתוף עם הסינמטק יקיימו אירועים מיוחדים הקשורים להצגות המועלות בתיאטרון. בחודש זה יוקרנו מספר סרטים על מולieur ועיבודים של מחזותיו לסרטים. במסגרת זו יוקרנו הסרטי: "מולieur" והסרטיים: "הקמצן" ו"גס הוא באצליים" סרטים אלה יוקרנו גם ב"היבימה": ביום ו', 21/8, בשעה 15:00, "גס הוא באצליים" ויום שבת, 22/8, בשעה 10:30, "מולieur".

למכון התרבות הצרפתית על עזרתם.

אורסון וולס

הקרנות של סרטיו שהוקרנו בפסטיבל הסרטים בירושלים. (מאמר על אורסון וולס ראה בಗוף החברת)

ההנחות שבסרטים יוקרנו נקבעו כמפורט בסעיפים 1 ו-2. בימי שישי ושבת יוקרנו סדרה של סרטים ישנים, וביום חמישי יוקרנו סדרה של סרטים מודרניים.

ביבאש 3+2
כל הhocש 3 כרטיסים מראשל-סרטן אורסון וולס יקבל כרטיס חינם ללקראת הסרט: מגע של תשע. שיוקרנו ב-7/6, בשעה 21:30.

ההנחות שבסרטים יוקרנו נקבעו כמפורט בסעיפים 1 ו-2. בימי שישי ושבת יוקרנו סדרה של סרטים ישנים, וביום חמישי יוקרנו סדרה של סרטים מודרניים.

**תודה לך ליה ואילר, אביגעם
חרפק, איל-זה פה זייל מאונק**

21.30 מתקבת (ארה"ב 1948)

TOUCH OF EVIL

במאי: אורסון ולס

Orson Welles

שחקנים: אורסון ולס, צ'ארלטון הסטון, גאנטו לי, מרולן דיטרין

דיטרין במאוסף גויה לעי' יקום נגוע בדוחום - כ' הגדיר פיטר בוגדנוביץ' ואט. אוטו המהירים ביצור מבהינה טכנית של אורסון ולס. ולו שבד' נושא שליטון החוק ובובלה של הורוע השופט בו כבר עסק בצורה פאוזית ב'לי' משפט'. העלה משנאי' ואט' בקרה אלות' במשפט'. המכורית, ערך מתרחשת בעירה מואבקת על גובל ארה' ב' במקסיקו' ועקבות אחריה העימות בין חוקרים מטעם המשל המשיכני לבין שוטר אמריקני שטן. במהלך הסרט מסתבר שהסוכנים שיצאו לפיך המשטרים מבססם על פיבר ראי וראי, אם כי ברובם האמוריים. ולו שעשה המשיפורות להרשות את האשים האקטיטים. ולו שעשה שימוש בכל כישורי הסינטטים הנאים כדי לשרטט מיצאות באחריות אפויינית: אף מאסוי שבעול המודורי עליון להבחנת בין מושרכו של החוק הביש ובין הצעק הבסיסי... אף נוחר באפשרות שרחוץ בשלוח' על פי מתן האפשרות למשטרה לכלא חפים מפשע. (ולס). הכניסה והמילוט לא תרגום).

יום שלישי 7.7 TED

19.15 האمبرסונים המופלאים (ארה"ב 1942) THE MAGNIFICENT AMBERSONS

במאי: אורסון ולס

Orson Welles

שחקנים: ג'רי קווטן, דולורס קוסטול, אנ' באקסטר סרטו הארוך השני של אורסון ולסizon את החלק התמוטטונו של משפחות האצולה האמריקניות נכח תחילן התיעוש המואץ של תחילת המאה. העלילה

מתהשת בעירה צפוניות טיפוסיות הנמצאת בשילוט משפחת אمبرסון. איזבל אمبرסון דוחה את חייוiron המורדים של יוג'ין מרוגן - ממצא צער החווה את השתלעות המכונית על העולם. באוטם ימים הוא נחשב בעלה היה שוטה ואשר ישאלת האשה שאהב אחרה, הוא עוזב את העיטה. שני' שעורם אח' הוא שב' מקומות עם בתו, הפעם כבגר מוכבג. הכת לנדת את תשומת לבם של נ' יוג'ין אمبرסון, בנה של איזבל, צער מפונק אגונטור שחוץ דקאנוני-בעל דעתקידותן. מן השלב זהה מואץ קצב ההתקפות לקוראת שייאו של הסרט - התפורחות הסופית של משפחת אمبرסון והפיקת מעונה הפואר לטירות רפאים. לרמות שמנחה ז'ק' או' נשלו את נסעהו. של ולו לדרכם אמריקה כד' לעזר שנים' בסרט, נותר 'האמברסונים המופלאים' אחת מ理事长ות האופרת הגדולה של הקולנוע (88 דקות). לא תרגום הקינה חד פעמית)

MACBETH

במאי: אורסון ולס

שחקנים: אורסון ולס, נ'אנט גולן

כבר מגיל צעיר מادر נהג אורסון ולס להופיע, ואח' לכנות "החומו ממענו שע"ם שיקספרי או' סרטו השיקספורי הראשוני. כדי להתאים את המחזאה לקליגרפיה ולהעכיר באמצעותם ביצירתה המקורית, ערך כמה שינויים משמעותיים ביצירתה המקורית. 'ז' אשר ניגש לעשיות שער 'מקבת', מטרתי אל הימה לעשות סרט גדול... חשבתי שאני עומד לביים סוט טבו ואם 23 ימי הצלות עלי' יפה, תעוזד העובדה זו יוצר סרטים אחרים לגשת ולטפל בנושאים קשים ביצור מחרות'. למחמת הביקורות הפושרות בהן התקבל סיפורי של המבאי הנאנם הבוגד בהשראת העיתון בשולחן, מכיל הסוט את כל האיכות האופייניות לוילס: הקבב הייחודי, אוירית הרשע והמאפיינים הייחודיים של. (86 דקות). אנגלית לא תרגום).

יום שני 6.7 MON

19.15 בקי שארוף (ארה"ב 1935)

BECKY SHARP

במאי: רובן מאמוליאן

שחקנים: מרilm הופקיןס, סדריק הארדזון, ניג'יל בוז שרט שבחר לפתח את עין הצעב היה 'בקי שארוף', עפ' ייד האבלין של תאקרוי, חמן שעילמת מתרחשת באנגליה בתקופה המקבילה לימי נפוליאון. למשימה התמנה לאול שרמן ולאחר מותו בחר רובן מאמוליאן שהカリ'ז: 'עד כה, תעשיית הסרטים ודמתה לאווטו אמן שההטור לשלשות שימוש רק עפרון או בפה. הטכניקולור נתנה לו צבעים. הצעב הוא הרופתקה - ובבטחה לעמידה. והוא חש שהתלבותית' תפומ' בסופו של דבר בזאתה ועשה הכל כד' שהיחס משוכנע ביה מטען. העתק שיקוק הוא שיתור של הגישה המקורית שבוצע עי' ארכון הסרטים שלה UCLA' 50, שנה אחרי הקרנת הבכורה. (84 דקות). אנגלית לא תרגום)

למכירה ספרי קולנוע

בקוביות הסרטים

21.00 קזנובה (צՐפֿת 1927)

CASANOVA

במאי: אלכסנדר וולקוב

Alexander Wolfov

שחקנים: איבן מוז'יקין, דיאנה קאחה, סוזן ביאנקט'

הברוה של מהגרים רוסיים בבירת צ'רנוי, חבורה המכיצע שנות ה-20 להסיט את קורותיו של המאהב האיטלקי הנගוד. לא יכול לאיפה אם הסציה הקדשה מזכרון שלו של פטרובו, משך השם מואן מוסידום (סופרoriental). משך השם מואן נשעה, אבודה העקבות של כל עותקי קזנובה. לפחות הוא שים נתגלה בסימטיך הזר甫י הניל בוכניה. נהה ליכציג, המוטאנז'יר של הסינמטק בפרמי. הקדשה כמה שנים לאיתר כל חלק הסרט ומראה חומר נסף בארכונים של התלבילים לי' צ'ריה עבדות נסילם. וחיבור כל התלבילים לי' צ'ריה עבדות נסילם. מאחר וולקוב עשה סרט שלוש גרסאות וחלקים מן התסריט המקורי אבח' "התיחסות לשיחור זהה בהרבה סבלנות והרכבה אהבה. לנגד עיני הך והתגלגה החוד של קזנובה, שליטהו המוחלטת של אלכסנדר וולקוב, התפעחות המרהיבות... היופי והעשר של התלבישות... מגון האתרים שצלמו למופת... ואינטראפטציה שאין דומה לה של איבן מוז'יקין..." (רנה ליכציג). (73) דקוט.

אליפ, ליוו מוסיקלי).

SAT 11.7

20.00 ז'יל וג'ט (צՐפֿת 1961)

JULES ET JIM

במאי: פרנסואה טרפו

François Truffaut

שחקנים: דאן מורה, אוטקר ורנה, הנר'ה, הנר'ה
סרטו האחרון של השחקן ז'יל פרנסואה טרפו עוקב אחר שלוש ילוותיו של המשלשל החומטני המפוזס ביתר בקולנוע. "ז'יל וגי" מסרטט סיפור אהבה מרמתוק המשך כמעט עשרים שנה, בין קתרין לבן ג'ים הצפתי ודי'ן הגרמני. (105 דקות. צרפתית, תרגום לעברית אנגלית).

21:46 הבניה השחורה (ישראל 1976)

THE BLACK BANANA

במאי: בנימין חיים

Benjamin Hayeem

שחקנים: אריך מנקי

קומדיית סלפסטיק אבסורדית ומטופת הכלולות מרד פום. טעויות בחוזיות, אהבתן בלתי אפשרית, וכמה עלילות המגיעות לפתחן בחוניגן נישוואן דוגלה. הסרט עבר ארכחנה ערכיה מחודשת ע"י הבמאן, זוכה לתגובהות נלחבות. (95 דקות. עברית תרגום לאנגלית וצרפתית)

WED 8.7

19.15 סיפור בNALMOOT (צՐפֿת 1968)

THE IMMORTAL STORY

במאי: אורסון ולס

שחקנים: אורסון ולס, דאן מורה, חזיה קוג'ין
עליזה החופשי (שבועה במקור עברו הטליזיה) של אורסון ולס סייר מאת אייך דינסן. הלילה הראשון במקאו של סוף המאה הקדמתית וועסקת, כמו "פאלא סטפ'", באימפרטוניציה של ניל הדקונה, באובסיסה משונה של איש'עקסים אמריקני המתגורר במושבה הסינית. זה מנסה להוציאו אל הפועל גירסה משלה לאגדה על הגבר העשר הוגבניצה בין ולס ודיסון נראית בתחלת בלט'ן, נבלת. הסגנון הויזיאלי הבארוך של הבמאו האמריקני ולעומתו הדמן המודרני של סופורת הדית הגדולה. אך היטן של "סיפורי בNALMOOT" שונה; לא לצלצלים והסערות שאיר פ'יטן את בעזותה הקדומות של ולס. הסגנון במקורה הזה הותאם לסיפור, "תמצעת המאלמה איטיות יותר, היפנטזיות, בלתי נמנעות". (68 דקות. עברית תרגום לאנגליהם).

יום שני MON 13.7

19.15 א.ק. (צՐפֿת/יפן 1985)

A.K.

במאי: קריס מאטורי

Chris Marker
 על מלחמות הָר הַפּוֹגֵג, מצלם אקירה קורוסאווה את "ראן", סרטו החזון, באיזו מקום בגאות מון, מתעד סרט מאהן, הדוקומנטריסטי הצרפתי הָרְטִיק, את דרכו העכודה של השדרה האהורה לדור הָנוּילָס של הקולונע היפני. הוא עורך למ' היכחת עם הבמאי ועם צוות הסרטה ובכללם גם שבעת הסופרדים. חברה של עוזריםECHOBIS השומרים שנים ארכות על אמונות הוא נתקל בראמים וגנבים המפשיטים את מכסי. בהמשך הוא מתחבר עם אקדוחון קשוח העורף לו לעבור את כל המכתשים שבדרך. (118 דקות).

21:30 האחים בלוד (ארה"ב 1980)
THE BLUES BROTHERS

במאי: ג'ין לאנדיס

John Landis
 שחקנים: ג'ין בלושי, דין איינקויד, ג'ימס בראן, ארתה פרנקלין.

פרודיה מטופפת אודות שמי אחים פורעים חוק וסדר המבקשים להקים מחדש להקת הלהקה. הסרט פותח ביום שחרור של אחד והכרות שבחנותו עזוקים עשרות טכנאים, אמנים, ניצבים, סופים וכייב'. סרט חביב לכל דוקוט. יפהית, תרגום לאנגלית).

יום שלישי TUE 14.7

19.15 קובלנקה (ארה"ב 1942)

CASABLANCA

במאי: מיקל קורטי

Michael Curtiz
 שחקנים: המפר בוגרט, אינגריד ברגמן, פיטר לורה. המפורסם, היפה והמרגשת שבPsihof האהבה שצולמו בהולובו. סערת רגשות של זוג אהובים על רקע קובלן נkeh אופנת התוכנים במלהות העולם השני. הסרט כתוב מראות עכורים הדרושים לשער היכל יציליל' יוזק בভית הסורה, מפי אלביס פורסלי. (113 דקות).

21.30 בכבלי שכחה (ארה"ב 1946)

SPELL BOUND

במאי: אלפרד היצ'קוק

Alfred Hitchcock
 שחקנים: אינגריד ברגמן, ג'ונתן פק מנלה בית חולם סובל מחוות ליהות קשה המפעעה לו במילוי תפוקת. תפאה במסוד מושיעת לו לפענה את תלותיהם חוויתם. חלק מאירועי הסרט מתרחשים על רקע תפאהו סוריאליסטי של סלוהור דאל. (111 דקות). אנגליות תרגום לעברית).

הערב בשיתוף עם הוצאת הספרות "מסדה" לתל אביב הוצאה הספר. על אינגריד ברגמן - "אינגריד".

יום ראשון SUN 12.7

19.15 רבי אברהם במערב הפרוע (ארה"ב 1979)

THE FRISCO KID

במאי: רוברט אולדרייך

Robert Aldrich
 שחקנים: ג'ין וילדר, הריסון פורד, ראמו בירג ספוח של רב שלומיאל המשל מעורר בפולין להנrig קהילה היהודית בז'אנר סיסוקין. בדרכו הוא נאלץ לחוץ את היבשת האמריקאית מהוויה לחוף במשת החוצה המערבי הפרוע. כבר בעודי הראושים ביבשת החוצה הוא נתקל ברמאים וגנבים המפשיטים את מכסי. בהמשך הוא מתחבר עם אקדוחון קשוח העורף לו לעבור את כל המכתשים שבדרך. (118 דקות).

21:30 ערב לזכרו של רפאל קלצ'קיין

בשיטוף תיאטרון "הכימה"

דברי פתיחה: מר גנן וילון – סגן ראש העירייה התיאטרון הממלל האמנתי של

א. זאת היא הארץ (ישראל 1936)

THIS IS THE LAND

במאי: בוחר אגדה

שחקנים: רפאל קלצ'קיין, ביגאל לונדון, פאור גואמי,
אליהו גולנ��ת
חסוט השואלן הוא הראשון המדבר הופך בתלבוב ב-1936. "זאת היא הארץ" הוא פגן חגיג של השמי השוב העברי נאזר במחוזות חמשם ריבס וקסעים שבקומם שימושו להציג נאזר דמסתית היאטלית את התהש מות העזיות בארץ הקונה מיזמות בדיברות פזאון הארץ. (80 דקות).

ב. המשורר הלאומי (ישראל 1978)

במאי: דן ולמן

שחקנים: רפאל קלצ'קיין, רבקה גור,
סוט שולן וילם עלי ו- **טכנית דודו** שכתב חנוך לוי תלמידי בית הספר בגט שבס ביטן נשפט לבירוח של חמישה המשורר הלאומי צפאות וגהות את החוויה של מביתו שור לאוּוּ.

ג. הסוף (ישראל 84)

במאי: שאול דישן

שחקנים: רפאל קלצ'קיין, דבורה קוסטליין
יזחוב בעצם "סוט מהאה" נגד המות מוחה אופתית כי היה לא אפשרה שום מוחה אחרית נגד הבניין האבודה הזאת... (שאול דישן). (14 דקות).

כ. יוקרטו קטועט מן חסדיים: "שעת האפס של זה"

במאי: בוחר דיזר, "זוט" – במאית ויל שילז

ספר המקומות מרכז

יום ראשון 19.7 SUN 19.7

19.15 אוטלו (מרוקו 52' 1949)

OTHELLO

במאי: אורסון וולס
Orson Welles

שחקנים: אורסון וולס, סוזן קלטוניר.
ארבע שנים נימיות עברו מאז אוטלו וולס הפקת סוטו העולמי השניה. מהנדס אמריקני נאיבי, העוסק בחימוש ספינות טורקיות, נחטף בידי הנאצים. הסרט חוקר ע"ש "מוריין", חברת הפקה של אמריקאים המופעל אליה חברות הפקה מוסדרות, תוך הפקות ארכניות בצלחות, כאשר תלאות מרהיבות שנגמרו ממהלך תקציב, נעשתה ללא חבות הפקה מוסדרות, כאשר וולס עצמו ממלא תפקידים של אנשי מקצוע שאמנויות הדלים לא יאפשרו לו שכוכב. מחרות כל גאלוקס, כארס וולס עצמו ממלא תפקידים של אנשי מקצוע שאמנויות הדלים לא יאפשרו לו שכוכב. מחרות כל קשישים הללו, "בברשות פרץ לאנג וסרג'י א' ג'ונסן'" (כר. דיו' סאדול), יציר וולס את אחד העיבודים המשקספריים המהורים ביותר שנעשו לקולנוע, כאשר אוטלו וולס הבלתי ארכני הוכיח את המוחה כליל'שיטה בדי אוטלו וולס המכמי ואוטלו וולס השחקן. בעודו ומקבת' התהווש חבו ככול פנים אפלים. הרי "אוטלו" הוא הייחוף הגמור. מוצף בקרני שם, מצולם מחוץ לאולפן, באחריותיהם שהם אקסטרואנוגנה באחרותם. "למרות כל גחמות הצללים, וולס לא עשה מעולם סוט עקי' ויפה כל כר. (צ'ארלס היגמן). (91 דקות. אングליית לא תרגום לצרפתית).

21.30 אלוהים ברא את האשה (1956 צ'רפטה ET DIEU CREA LA FEMME)

במאי: רודיה ואדים
Roger Vadim
שחקנים: בריג'יט ברדון, קורט יורגןס, דיין לואי
טריניפיציאן.

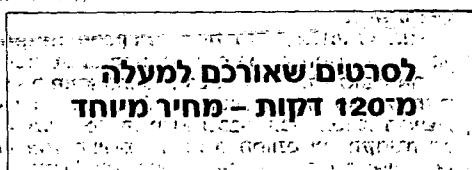
הסרט שפזרס את בארכו ובוים בידי בעלה דיאן ווז'א-אנדיים. בארכו היא נעה בת 18. המעדפה להשתף עירומה בשמש על פניה בעדותה כזבנית. היא משכנת לאברים, בעיקר לחוקים ושורופים. טריפן, שהיה מבקבב רוטטים נשיים נשייא הסור לאקרים, כtab עלי' רוטן וגש וינטגנט, שיאנו'ן לתקה בשום גות... בארכו מופלאה... (87 דקות. צרפתית תרגום לאנגלית לעברת).

יום שני 20.7 MON 20.7

19.15 בעבור חוף דולרים (איילה/מגד' 1964 POUR UNE POIGNEE DE DOLLARS)

במאי: סרג'יי ליונה Sergio Leone

שחקנים: קלינו איסטווד, ג'אן מריה ולונונה.
עבדו של סרג'יי ליונה. "לייג'אנבו" של קולסאוורה. מערובו הפטימי רואשון-הציגו לקהל את הגבוג חסר השם - קלינט איסטווד המגע עליית גבוי מכוסקנית, מזאג באה לשתי משפחות-יריבות. חולב את שיתוחן-מדבון ומכתין ששתיהן תחסלנה זו את זו והוא יוכל להשלים את המלוכה; לאונגו'ן מצליח לזכרו קרייזוורה, מפיחת לעתים, מערור-אמנו' וחומר אמן כאחד וואהיה להתפע' לות. (100 דקות).

יום רביעי 19.7 WED 19.7

19.15 מסע אל הפחד (ארה'ב 1943 JOURNEY INTO FEAR)

במאי: נורמן פוסטר Norman Foster

שחקנים: ג'וזף קוטן, אורסון וולס, דולוטס דל רין Dorothy Draper הנתרת המתרחשת במהלך התיכון בין מלחתת העולם השנייה. מהנדס אמריקני נאיבי, העוסק בחימוש ספינות טורקיות, נחטף בידי הנאצים. הסרט חוקר ע"ש "מוריין", חברת הפקה של נורמן פוסטר, אשר את שירות הבכני לדי' של נורמן פוסטר, אף הוא שווה על לקלים וחובבים של הסרט. "במונט אילומי מונט אונט" חמשת השיקונים הראשונים הידועים היה עלי' היט' והחלונות... על דוחות צלים ודר. מכאן ואילך היה מודיעין היה לומר שב'ימי' אוטו'. (וילס) (71 דקות. אנגלית לא תרגום).

21.00 ראן (יפן 1986 RAN)

במאי: אקירה קורוסאו Akira Kurosawa

שחקנים: טאטסואזה זקאדאזו, אקירה טראן
עיבוד חופשי של קורוסאוו "מלך ליר", הידורה, הוא מלך בן 80 שמחילט להעביר את השלטון לשלשת בנו (וילא שלוש נשות כמו במקור השיקופון) ובולות את שרירותו החיו' בין אחוותיהם. מהירה נשף אופיים שני בנו הבוגרים המופיעים עורך לאביבם. שאלץ לנצח למסע נזירים בחזרתו של ליצן החצר. במוחלט גודו'ו הולך מלך ומשתגש כשבני בין נחלים הבה מלחמה עקובה מדם. סוט גאנז'י של מוכיבי: הגד' היזואלי, בס הקול, השימושocabע, הקומופיזיה, סצנות הקרב שעושים בשלמות. (161 דקות. פונית' תרגום לעברית אנגלית).

יום חמישי 20.7 SAT 18.7

20:00 האזרוח קיין (ארה'ב 1941 CITIZEN KANE)

במאי: אורסון וולס Orson Welles

שחקנים: אורסון וולס, ג'וזף קוטן, רוי קולינגס סיפורי של איל עיתונאי מפי חכיש אנסים שונם תוך כדי חקירה עיתונאית מטעם קומפני. וולס מנסה להבנן את סוד אומלולו'ו של אמריקה-המצילה-ההעשה. מושמעת בכל האמצעים הקולוניים שנות וושעו'ו איז' לשוש�ו. הסופו' מתחילה בנקודות'ם שונות וושעו'ו משורה של טופו'ם חופפים. כתלקם ונפרדים בהקלם האהה. הסרט נבחר במקומות נבחרים בלשלות העשרים האחים ע"י בוקרקי הקולנוע במשאל שערר כתבה העת. הרטבי' שי'יס אנד סאנדר' (ג'ו'ו. דקוטה).

22.00 בית החיים (צערירם פרועים ושובבים) (ארה'ב 1972 NATIONAL LAMPOON'S ANIMAL HOUSE)

במאי: ג'ון לאנדס John Landis

שחקנים: ג'ין בלוש, רוננה בלום, סטס מאטסון סאטורה ארכונית שונעתה בחשות כתוב העת האטי' ר' יונישיל לאטסוי'. הילילה סובבת סביבת החדר'ם' בקטלון' אמריקני' בין' מתקלים' הסטודנטים' לאגוניז'ט'ג' בקטלון' הסלום' נמצאים' תלמידים' מוסר'ם' מבאים' אמיד' והם' בעטלונ'ס' מיליט'ס'ט'ו'ו' אפאשיס'ט'ו'ו' בתקה'ה' הסלום' אולדו'ן' שחבר'ה' המוז'ז'יט'ם' בבד'ק'ט'ל'ם'יט'ם' סימפ'ט'ים' אונט'ו'ים' אונט'ו'ים' אונט'ו'ים' (109 דקות).

בנויות סכיב חומר שצילם הזרקומנטרטס הצפטוי פראנסואה ריכרבך על המסתורן של הווארד יונ' על הפ"ן ואלמייר דה הור ועל הביג'וג' קליפורד איזיינגן. עד הרגע מסתורן חובר לאו, לא הור ולא אדריאן הנ' גיבור הסרט. הכבב האקטייט הוא אוורטן וולס עצמו: הוא הקיין, הוא מופיע לעיתים קרובות על המסך (בבעוד מוקה), הוא מופיע לעיתים קרובות על המסך (בבעוד מוקה).

עמוקה. 86 דקות.angan

21.30 סרט מטבח (ארה"ב 1977) KENTUCKY FRIED MOVIE

במאי: ג'ין לנדייס

John Landis

שחקנים: הנג' גיבסון, דונלד אטולנד, איאן קיט. סדרת מערוכנים אוחדים על תכניות מלבייה אמריקאי. יות, תכניות הבCKER, הדRAMOTHE המוטפושות של שאר שעות היום שהALKUL המרכז הAO פארודה על סוטי קראטה נסח "בחס". הוטס עשו בתקנות תיאטרון טעמכ' וים בשם דומה שהוקם ע"י ג'ין לנדייס ("האחים בלוון"), יים אברהמס והאחים צוקר ("טיסוה נימפה") (83 דקות).

SAT 25.7 SAT 25.7

20.00 מציצים (ישראל 1972) PEEPING TOMS

במאי: אורן זוהר

Uri Zohar

שחקנים: אורן זוהר, אריך איינשטיין, מונה ולברשטיין. סוט על הווי שכנות הנמל בת"א - אורן שהיה האוב במיתר על אורן זוהר - תוך כדי ספור על יידיהם של שנים מתחביב האוזו שטרם התגברו לחלוטן. אורן זוהר הרוק ואריק איינשטיין, זמר הפופ הירושני והמתוסכל.

21.30 התחלו את המהפכה בלבד START THE REVOLUTION WITHOUT ME

במאי: באד יוקין

Bad Yorkin

שחקנים: דונאלד אטולנד, ג'ין וילדר פרוזה מסורת המציג גירסה מקורית על הסיבות לפוץ המהפכה הצרפתית. הוטס שם לעג את מעמד האристוקרטים בצרפת מחד ואת הפליטרין מהות מד מאידן. הגיבורים הם שני זוגות תאומים בני שני המעמדות היורבים, הנקלעים לאירועים ההיסטוריהים (98 דקות).

SUN 26.7 יום ראשון

19.15 הצלפים (איטליה/ספרד/מערב גרמניה 1967) FOR A FEW DOLLARS MORE

במאי: סרג'יו ליאגנה

Sergio Leone

שחקנים: קלינט אטיסטון, ל' ואן קליף. קלינט אטיסטון הלהקון. חובר ל'. ואן קליף בעל החיה חייתי ובוצוואן. יוצאים השנאים לצד פושעים נמלטים שכופר מכובד הוכח על ראסות. מערובן "ספאטן" אופייני לתהודה אנדרו שרדרו. לאשונה היא אחד מסמאנאי. (131 דקות.angan. תרגום לעברית וצורתית).

21.30 לחיות ולמות בלוס אנג'לס (ארה"ב 1985) TO LIVE AND DIE IN L.A.

במאי: ויליאם פרידקין

שחקנים: ויליאם ל', פיטרSEN, ויליאם דאף סוטו הקונטראורטס אל של ויליאם ("הקשר הצרפתי") פרידקין, מובל אש משורה לסמע כנג' זיפן כספים פס'יכומטי. במהלך המאבק בין השנאים נפרצים כל סכני החוק, הכל מותר, המטרה מקדשת את האמענים. (116 דקות.angan. תרגום לעברית וצורתית).

TUE 21.7 יום שלישי

19.15 מר ארקדין (ופרד 1955) MR. ARKADIN (Confidential Report)

במאי: אורסון וולס

Orson Welles

שחקנים: אורסון וולס, פאולה מורה, גברט ארדן מיר ארקדין' מבוסס על חמן בעל שם חמוץ שפרנס וולס שתוים קומם לך. הדמות המרכזית אופיינית לעולמו של וולס וציטטה מן החמן מבניהו אופיינית: "הגב", שם שני אנשים עליון, אלה שנוטעים ואלה שדורשים, אלה שלא אכפת להם לתת ואלה שאינם מודעים לבקש. עשויה בהרפה תקין מפרק העוסק בהרחת סיניות ולמדן לדעת שליליתו האחנות של גבר שנדרך בגבו ונמל אפואל הי' "ירגר ארקדין' ווועס". מתן אמונה שעלה על נתיב הנביעה מהירה הוא מגע לטירות הסופרת של אוטו ארקדין', מותוויז לבתו ומordon למסיבה במעונם. ארקדין מתלון על תקופה של שלמה שמקהנת מזכרונות ושוכר את אותו חוקר את האחוועים שהתרחשו בחני' לפני 1927. מכאן ואילך מואץ קצב העלילה וההויר מגלה השפה כל משתק בוועס'ין החודש המנסה לבור אם למשחה בעבוק האוף, יש כנראה אמצע' סחיטה כלשה. (99 דקות.angan. תרגום לאו תרגום).

21.30 חלום של קוֹפּ (איטליה/צורת 1978) BYE BYE MONKEY

במאי: מארכו פורו

Marco Ferreri

שחקנים: ז'ראר דפארדייה, מרצ'יל מאסטוריани. אלגוריה של פזיר על שקיעת המערב ווועס'ן של הגבר המודוני. שלושה ברברים טפושים מזאגים על גיחות נהר הדסון את גינויו של קינג קונג. על רקע זו נפרשת מערכת יחסים של יושע, הרס עזני וחופש האדם אחר וגשותיו האmittים והיסודיים. (114 דקות).

WED 22.7 יום רביעי

19.15 זה זיוֹף (צורת/אין/מערב גרמניה 1973) F. FOR FAKE

במאי: אורסון וולס

Orson Welles

שחקנים: אורסון וולס, אוייה קוואר, אלמיר דה הור ציטטה מפייאנסו (המאודרת בטולר הסרום) – אני יכול להגיד פייאנסו כמו כל אדם אחר – ניכלה לאפין את ז'. זה זיוֹף יותר מכל. התיחסות איזונית ליחס לאמנות כל מוצר צרכיה, הנשא שכבר הופיע בסרטו, הוא אחד הצירם של הוטס החותם את הקריירה השאל אחד מחליו הקולנועיים בהיסטוריה. ההתרחשויות כאן

21.30 הזר (ארה"ב 1946)

במאי: אורסון ולס

THE STRANGER

Orson Welles

שחקנים: אורסון ולס, לורטה יאנג, א. ג'ריביגנסון.

מפקח משתורה הפועל בשירות הצבא האמריקני עליה על עקבותיו של פושע נאצי ידוע לשמצאה שהציגו למצואו מסתו בעיירה קוטנה בקונקטיקט. הבלתי חשוף את פניו האmortית של הפשע, בטרם יש לאשה צעריה מקומיות תמייה. ב-1946, השנה בה הוצאה לפוקה, היה אורסון ולס לאחר שלושה צוברים בקופת ההיא איש שרה. מי שעוניים יי' את הדודנות לשוב לקולוניאו היה המפקח העצמאי סס. שפיגל – בתנאי שהשליטה על התוצר הסופי תהייה של. "פארודיה על סרטי של 'הזר' ואכן בחר שלא מדובר בפסקה צרפתית יצרתנו. באנו את דם אהוביהם וזכה לח' נצח. הספור מוחלך לשניים: מהות זאת יש כאן לא מעס אלומוטיס מסרטוי הגולים של ולו. סוד על אשם כלשה, חקירה מרתתקת שתחשוף את פניו האmortית של שמר הסוד וכמוון, הגראנד פינאליה המפוארת. (95 דקות. אנגלית ללא תרגום).

יום שני 27.7 MON

19.15 מונה מקום משנה מזל (ארה"ב 1983)

TRADE PLACES

במאי: ג'ון לאנדיס

John Landis

שחקנים: אן אקרהייד, אדי מופי, אאלף אלמלני. צמד מלינורם קפאנין וחביבים מתרבטים מתרבטים האם האדם – הוא תוצר סיבובי או גוני. כדי להוכיח את טענותיהם והם מנשלים ממשתו את נציגים להשקבות בברוסה, עיר מלוקק יירור, גורמים למואס באשיות שווים, ומיצבים במקומו פרחה כושי עז. קומדייה משענית נסוח שנות השילושים עם צמד קומיקאים – מעולים ודיאלוג שנון.

21.30 הנשך (צՐפּת 1983)

LE BAL

במאי: אטורו סקולה

Ettore Scola

שחקנים: "התיאטרון די קאמפינו". אלום הרקדונים משמש את חברה הצרפתית והתהילה שבעה מיקוחסמוס של חברה הצרפתית והתהילה שבעה עלייה במחיצת המאה האחורונה. הסרט נטל דלאוגם ואטען הכבעה יהודים הם המצלמה הערכה ובעיר כישור הירקון והימיקה של חבוי להקת "התיאטרון די קאמפינו". (112 דקות)

יום שלישי 28.7 TUE

19.15 המשפט (צՐפּת/אטליה / מ. גרמייה 1962)

במאי: אורסון ולס

Orson Welles

שחקנים: דיין מורה, אנטוני פרקיס, אורסון ולס. גירושטו הקולנועית של אורסון ולס לרומן המופת הקלאסיסטי מאות פראנץ קפקא. כוונתו של ולס היה לבנות אולם מרכב, מיקוחסמוס של המשטר הטוטאליטרי – לעיר מסע דרך הגנים המסתוריים שלן. יוסף קר. בעורות איניג'ים הבאותים המסתוריים שלן. יוסף קר.

**כל הסרטים מלאים בתרגומים
לעברית אלא אם כן מצוין
אחרת בתכנית.**

אוגוסט 1987

**"ראשים מדברים"
"הפסיכו"
"להיות הגיוניים"
"משגע, אלגנטי..."
חגיגה של עוצמת רוק
(דיזיד דנבו ניו יורק מגאיין)**

**STOP
MAKING
SENSE**
A FILM BY JONATHAN DENME AND HEADS

Cinemcom / ISLAND ALIVE
RELEASING

**יוג'ג מיום 3.7
בקולנוע בית ליסין ת"א**
הפקה: סרטי תמו

SAT. 1.8

**20.00 חמימים וטעים (ארה"ב 1969)
SOME LIKE IT HOT**

במא: בilly Wilder

שחקנים: ג'ק למון, טוני קרטריס, מילין מונת.
שחור תקופה הוחב בחו"ל הפשע האמריקני באחת דרוםויות המצליח בויתר בקהלן השבונות של האופקן. שי מוסיקאים נקלעים לחילול השבונות בשיקגו. (121 דקות). עותק חדש.

**22.00 הצבע ארגן (ארה"ב 1986)
THE COLOR PURPLE**

במא: סטיבן שפילברג

שחקנים: וופי גולדברג, די גלבור
יעבהו של סטיבן שפילברג להזון זכה פרט פוליצר מאות אליס וקר. הסרט עוקב אחר התנסותיה של אשה דרוםית שחורה במחצית הראשונה (המאתה: 20.25). קשרה עם אהובה במיסיונרית, יחסיה עם דמות בלוז וודע. באמצעות מען אחד וחוש אונשי, מטפלת הסאגה הוו בנשאים כמו אלימות משפחתיות, גלייזרים ואפי' לה קיצונית. "הופעה מרינה של תגלית העשו, וופי גולדברג". (152 דקות).anganlit תרגום לעברית).

SUN. 2.8

19.15 פאלסṭף (צלצול פעמונים בחצות)

(פדר/צפטן/שויז 1965)

CHIMES AT MIDNIGHT

במא: אורסון ולס

שחקנים: אורסון ולס, ג'ין גילגרד, דיין מורה. סופור ייחודה של פאלסṭף והונסיך האלטני גברים שיחסיהם הפורדים וצפויים באיזבונות. מותם של המלך הנרי הרביעי, דמייתו של פאלסṭף ועליתו של אל על כס המפלכות – אלו האחראים הרוכחים בסרטו של ולס המבוסס על המחזות "ריצ'רד השן", "המלך ההור החמוש" ו"נסיך יידזור העליה". מאת ויליאם שייקספיר. בחרף, לא רחמים, עברו ולס מן החיים לשופי העליונות של תחילת הסרט לא גודל והמאים של סופר. הוא עצמה אמר פעם שהסרט לא גודל להוות קינה על פאלסṭף אלא על מותה של אנגליה העליה – כמו ש, כמי吐ס ממש ביותר לבני העולם החברanganlit – על מותם של תוך האבות, הפסחות, חגי האביב וככ' לא רק פאלסṭף מת עמו מותה אנגליה הישנה ונורמה לכלבם. כל עוצם המומור נורסן בשם האינטנסים של הרורה, החובנה, האחריות הלוא' מית ויכוי באלה גורמים. (119 דקות).anganlit תרגום לעברית וצפרפני).

**לסרטים שאורךם למעלה
מ-120 דקות – מחיר מיוחד**

SAT 8.8 מוצאי שבת

20.00 קאדיינו רояל (בריטניה 1967)

CASINO ROYALE

במאי: ג'ון יוסטון, קן יוג', ואל גסט, חוברט פאריש,
ג'י מקגרート
שחקנים: דיודיד נבן, פיטר סלטם, אורטולה אנדרט.
אודוון ולס, דבורה קר, אלן ג'יימס בונד, ג'ון יוסטון
פאזרדה מטאורית על סרט ג'יימס בונד, בונד המודקן
מבלם ביחס דודיד נבן, אחיהם העציר הוא ודי אל. הם
מערכות בפרשיות ריגול שכוכבה, בה לוקחים חלק עשרות
סוכנים חשאים מכל חבי העולם, המנסים לחסל את
הארגון החשאי "סמארטש" (131 דקות).

22.00 זרים (ארה"ב 1984)

STRANGER THEN PARADISE

במאי: ג'ים ג'ארמוש

Jim Jarmusch
שחקנים: ג'ין לורי, אסטור באילנדס
סרג'ן האחר הירוש של ג'ארמוש ("DOWN BY LAW")
נעשה בחסותו המלהבת של וים ונדרט שתרטם
את חופה הגם ואת המצלמה. העלילה עוקבת אחר
מסעה הקומי של שלישיה מוזרה: צמד הולכי בטל
ומಹרים לעת מצוא ובת הדורו המתוגרת הנונגירה של
אחד הבחרות. ג'ארמוש מבילט את שברון החלים
האמריקני ואת האספקטים הפכוורים והאכזריים של
החברה התעשייתית המערבית (89 דקות. דובר אנגלית,
תרגום לעברית וצՐופתו).

SUN 9.8 יום ראשון

19.15 קוראים לי אף אחד (איטליה 1974)
MY NAME IS NOBODY

במאי: סונינו ואלה

Tonino Valerii
שחקנים: הנרי פונגדה, טרנס הייל
מערכן שנעשה ביפויו של סרבי'ו לאונה. למותו של אל
היא ב'ים את הסרט מושך חותמו לכל אורכו זהה
המערכן האחרון של לאונה שהציגו עם עשייתו שמייצת
את כל מה שהוא לו לומר בזאנר זה. הסרט מתאר את
היחסים הנוצרמים בין אקדחון זקן ואנכוניסטי לבן צער
אללה טרייטיס המתובה ובוכלוון. (חבר אונגלייה לא
תרוגם. עותק חדש)

21:30 חומן ליל (ארה"ב 1986)

INTO THE NIGHT

במאי: ג'ון לאנדיז

John Landis
שחקנים: ג'ף גולדבלום, דין איקורי, איין פאוף
תערובת מרתקה של סרט מתח וקומדיית אונסוציאלית
אופיינית לסרט לאנדיז. מהנדס אוירונאוטיקה משועם
יאצא לבלו'ו ליל קזר בלאסונגס. בשדה התעופה הוא
תנקל בפיהפה מסתובב הממלצת מלהבוחה על גברעם
המבקשים את נפשה. באוטו להלה עוכבת על המהומות
shoreה של הרופתקאות מסמוכה שעיר המתוחשות סביב
המאבק על צורו אבנים תוכות שנגנוו מן השאה הפרסוי.
בחופעות אוור אפשר רואות את חזיה' אדים, פול
מאזוטסק, ג'ין סיגל, זדי באי' אחים (115 דקות).

21.30 א'イיזור דימודמיים (1983)

TWILIGHT ZONE

בימי - פרק א' - ג'ון לאנדיז ("האתומים בלוד")
פרק ב' - סטיבן שפלברג ("אי.ס.ט.")
פרק ב' - ג'ון דאנטה ("יעתקת הדמים")
פרק ד' - ג'וני מילר ("מאקס לחם בדרכיכם").

שחקנים: ג'ין ליטיגאו, סקסטמן, קטלין קוינילן.
ארבעה סיפור-ימהה, עם נקודות-ימינה מפותחות המוג-
שים במתוכנת סדרת הטלוויזיה מפותחת המוג-
המהולות משנהות החמשים. הפרקים נאמנים מתרחש
יערכוססיה, חד סרילנג - וכל אחד מהם מתרחש
בתהום אחר.

TUE 4.8 יום שלישי

19.00 מולieur (צרפת 1978) חלק א'

MOLIÉR

במאיות: אריאן מנושקי

Ariane Mnouchkine
שחקנים: פיליפ קובר, ג'יזפין דן, ברגי'ט קאסין.
סרט רחב ירעה של במאית התיאטרון הצוותית הנוד-
עת אריאן מנושקי, מייסדת תיאטרון המשם. הסרט
מנוגל את סיפור חי של מולieur מליחות עד מוות. דאן
ספורה מהנלה צופת של המאה ה-17, מחי' החצר של
המלך לואי XIV ועד ללבת העם. (260 דקות. צובר
צՐופתית תרגום לאנגלית).

21:30 מולieur (חלק ב')

MOLIÉR

WED 5.8 יום רביעי

19.15 הקמצן (צרפת 1984)

LAVARE

במאי: דאן דיר

Jean Girault
שחקנים: לואיז דה-פינס, מישל גלבר, קלוד גנסק
מחוזו של מולieur מעובד לקולנוע בידי דאן דיר. אלה זיה
פינס שער בעבום ומושך את קהלו כאשר דה פינס משחק
מודיקת של מלחזה לקהלע כאשר דה פינס משחק
דמות של מגלאן ופרנקליד. (120 דקות).

21.30 גם הוא באצ'ילם (צרפת 1982)

LE BOURGEOIS GENTILHOMME

במאי: רוזיה קו"ו

Roger Coggio
שחקנים: מישל גלבר, רוזי ווט
יעבד קולוני סאטירה מאת מולieur. סיופוח של עשייה
בורגנו העשויה מאצטים אדירים בכדי להשיג לצממו תואר
אצולה, לשם כך הוא לוחץ שיעור אכבות. ובאלט, ומשנה
את אופן דיבוח. לסתעת הבמאית העיבודים שנעשו בעבר
לא לווי מחלחות, וכן הוא הוא היליט לאבירות
לקולנוע. היטרט הווא. אכן אופטימיז מוצלחת. למחזה של
מולילו, (הה רבי והסכמה). את מוסיה. ג'וזף. מוגם
מישל גלבר תפקוד. שבודם. גם מאיר מרגלית בתיאטרון
הן האות. (120 דקות. צՐופתית תרגום לאנגלית. הקומתנות
בכורה)

יום רביעי 12.8 WED.

יום שני 10.8 MON

19.15 לה טראוויאטה (איטליה 1982)

LA TRAVIATA

במאי: פרנקו פירלי

Franco Zeffirelli

שחקנים: פלטיזו דומינגו, טזה סטרואטאו
על בוחן הקולוני של פפיו, לאופרה מאת וזר. הופר
שען על סיפורי של דימונה "הברורה עם הקמלית" ומספר
על נרת' זור' ואבתה האסורה בין המעד העילן.
הסרט מעצין בשיחור צבעוני מעולה של התקופה על
בתיה, תלבושותיה ומונגניה, את הרוקדים בקטמי הנש'
פימ' מבעזען חבר להקת הב'ולשי". (65 דקות)

20.10 יומ שישי האור (אנגליה 1979)
THE LONG GOOD FRIDAY

במאי: ג'ון מקני

John Mackenzie

שחקנים: בוב הווקינס, היל מיך, אדי קומפטני
סרט גאנטרים אלים ומותח. פורטרט של גאנטר לנדרני
קשוש מתחסכל, השולט על תלמידים גדילים של עסקי
הbijouter באנגליה ברגע שהוא עומד להחותם על עסקה
חווצה עם גשי מאפי אמריקנים, מתחילה שורה של
רציחות בכוננה להתנצל. בוב הווקינס ("מנגה ליה")
מניש משחקן מעולה בדמות הגאנטר הטרואני והבודהן.
(105 דקות)

SAT. 15.8 מוצאי שבת 15.8

20.00 ראמטי ג'יימס (ארה"ב 1983)
RUMBLE FISH

במאי: פרנסיס פורד קופולה

Francis Coppola

שחקנים: מאט דילון, דניס הופר, ניקולס קיין
מד לאחר שבים קופולה את "ערע הכרך", הוא מבים
את "ראמטי ג'יימס", שניהם על פ' ספירה של ס.א.
הinstein, סופרת פופולרית הכותבת לבני הנעורים.
ראמטי ג'יימס (מאט דילון) הוא נער מתבגר המעריץ
העשרה אלל את אחיו הבכור, שיש לה פעם ויברו
מלחמות כנפיות, כשאביהם האלטוחוליט מספיד את
שקעתו בע' הבכור (94 דקות. אנגלית תותם לעברית
ונרטפתה).

21.30 המכבסה היפהפיה שלי (בריטניה 1985)
MY BEAUTIFUL LAUNDRETTE

במאי: סטיבן פררט

Stephen Frears

שחקנים: גודמן ורגנקה, דניאל דילוליאס, סדי וגפר
עוורן, ציר' לוייזו מומצאי פקיסטי עוזב במכבסה של
זוח ופוגש את ג'ו, פאנקיסט; נ' שכונתועם. עמו
מגלה שהדר היחידה ליכון נחתייחסות. כלשה' כן
הוא במערכת יחסים הבלתי יציבה בין עומר לאבי
האלכוהוליסט ובאותה בית' בין ג'ו. הסרט הופק
במקום' עורך' ערך' 4' על הטוליווה הביטית בדוכת
החלונות המכוסה מחרות גמלות בלונדון ובניו יורק. ההחלמה
נקפת ל'קוט' התסריט והמפיק' שכט' קרייש'. לאופן
המשוחרר נ' מתייחס הבמא' למושג' הקוטירות'osal
וללות' השחקנים' המצען. (97 דקות)

19.15 שבולול (ישראל 1970)

THE SNAIL

במאי: בועז דידסן

שחקנים: אrik איינשטיין, אורן זהר, צבי שיסל, יוסי

פלוק. שלום חנן נסיון של בועז דידסן ליצור סרט בעל אויררת פופ. אריק
איינשטיין עבר רצף של הפתקאות גיגליהם. הסרט
מלוחה בלתי-התקופה בבעזען של אריק איינשטיין
ושלם תנור.

21:30 הכנינו את הממחות (צרפת/איטליה 1977)
PREPAREZ VOTRE MOUCHOIR

במאי: ברטראן ביליה

Bertrand Blier

שחקנים: פטריק דורו, ז'זרא דוד'ה, קרוול נו
סרטו של ברטראן ביליה ("הפהוחם") מנסה' פתוח
בפני השני אשנב הצצה אל הפקדים והונטיות
המינים של הנגרט. מעשה בוגז צער מאיותם הסובל
מקירותו של הנגרט. הסרט הוכיח מחשוף
לאשות מהאים אקרים שכיאו' אותה על סופוקה.
הסרט זכה באוסקר כסרט הזורט ביותר ל-1978 (109
דקות).

TUE 11.8 יום שלישי 11.8

19.00 יצרים (בריטניה 1966)

BLOW UP

במאי: מיכלאנג'לו אנטונוניו'

Michelangelo Antonioni

שחקנים: זידר האמינגס, ונסה וודגריב, שורה מיילס,
ג'ין ברכין
הסרט הראשון שעשה אנטונוניו מחוץ לאיטליה על צלם
אופנה ועובדות. היחסים בין אדים בין אדים לרעותם אלא
בין אדם למיציאות. אונס'ר אנטונוניו.
צלים אופנה מגלה רצח באחת מתמונותיו והצלומים
המסוננים מעלים את לונדון הפוסט-יקטוריאנית (111
דקות).

21:00 הוי זמנים אמריקאה (ארה'ב 1984)
ONCE UPON A TIME IN AMERICA

שחקנים: סרג'ו' ליאונה

Sergio Leone

סיפורם של שני גאנטרים יהודים מנירנברג נפרש לארץ
תקופת היישוב, מעשי נקם האקרים של הכנים'יות
בשנות השלושים, ברוחב'יך ובძמ'ה ענק מעלה לאוהה
סיפור' עטמי' על אלימות, ביג'יטות, שחיתות, אונס... דם
ושאר גורמים. היכלם להרכיב אסוציאט'ון מסוכן וסורתען, דוג'ל
מן הרים, כמו זו שלפנינו (218 דקות, אנגלי', תרגום
לעברית ולצפרית).

כל הסרטים מלאו'ם בתרגום
לעברית אלא אם כן מצוין
אחרת בתכנית.

יום שלישי 18.8

**15.19 מרגלים שכאהה (ארה"ב 1986)
SPIES LIKE US**

במאי: ג'ון לאנדי

John Landis

שחקנים: דן אקריד, צ'בי צ'ייז
שCMD: מונדייה מטאורית השולחת שי פקידים בסוכנות הבינלאומית לחשוף פיטוון לאכשי ה.ק.ג.ב. ויסטו את תשומת לבםמן המרגלים האמתיים. שי הלאיים צלחות מבלבלים את האמריקנים והסובייטים אחד. באמציאות הפשיטה ריצ'י מצליח לאנדיס ללווג לסקוניות הפליטים ולייצור מתחות לסתוריו ואנרכו. כמו בתרומן ליל", גם כאן מופעים במאי אנגלי, תרגום לעברית וצורתית. (100 דקות).

21.30 ניאגרה (ארה"ב 1953)

NIAGARA

במאי: הנרי הಥאווי

Henry Hathaway

שחקנים: מורה מונגן, ג'וזף קוטן, ג'אן פטרס
העה משועמת זוממת לחסל את בעלה המירוש בשיחתו פعلاה עם מהאהבה. דמותה של מונגון כפאם אפטאל, היא הוויצורת ואשתו של המירוע. חושניות הנשפטה, שפתייה הפשוות, שמלהה ההזוכה עמקת החמחש והילכה המעכו אותה עד מרהה לכונבתה הפטית הגדולה של הקולנוע.

יום רביעי 19.8

BANANAS

15.19 בננות (ארה"ב 1971)

במאי: וודי אלן

Woody Allen

שחקנים: ווד אלן, לאיין לאסרג, קרולין גונטאלקן
שלומיאל יויויקי מוכן לשעות הכל כה ליליות בחסדי בנות המן השני, אפילו לאוצרף לפוליטות פוליטית ואידיקלה. הוא יוצא לאמריקה הלאטינית והופך ליגור החמחפה של פוג'וליקת'ת בוננות מקומות. סרטו האחרון והשישי ווד אלן הראה סדרירה של עמלם בו אנו חיים. פוארטסיטים וקומודיטים, חדודים ותוציאות-ישראל, אקרים קה הלאטינית מול אמרקה הדרים הצפונית ואפלן נונג בקיילונג (סינגפור המהווה תזכורת לפוייטוקון). הכל תוך שימוש בחוש החופור הייחודי-יוניירוק. שלוי (81 דקות).

יום ראשון 16.8

**15.19 אהבת החיים (эрפט 1968)
LOVE OF LIFE**

במאי: פראנסואה ריכנברך

Francois Reichenbach

"כאשר אני מנגן, אני בעצם עושה אהבה" – כך הכריז פיטר אורתור חביבתני. "אהבת החיים" הוא חיבור קלומטי-היבטי על חייו ועובדתו של ג'ול פאנטנרטיס במאה ה-20. הדוקומנטריסט הצעיר פראנסואה ריכר נבאר משלב, בסגנון אימפרסיוניסטי ולא סכמטי, בין קעוצרטם ושוחות לבני-על אשבעקם מעבר של חביבת טין. אוסקר כסרט הדוקומנטרי הטוב ביותר לשנת 1969. (91 דקות. אנגלית ללא תרגום).

**21.30 דאב אמריקני בלונדון (בריטניה 1981)
AN AMERICAN WERWOLF IN LONDON**

במאי: ג'ון לאנדי

John Landis

שחקנים: דיזיד נאסון, ג'ני אונדר

סיפור של שני ערומים אמריקניים, ג'ק ודוויד, היוצאים לטויל באירופה ומתוקפים ביער ע"י היה בטל-לזהה. ג'ק הורג ובורח מאושפז בבי"ח. לאחר זמן מה מתהלים לחול בגפו שנינו". הוא הופך לזרב ומוצא את עצמו ברג'ניות. הסרט משלב בתוכו הומו מתקבי ואימה, שבגללה לא הותר להקרינה ע"י הצנזורה במשך שנה (85 דקות).

יום שני 17.8

**15.19 אונטי פופולו (ישראל 1986)
AVANTI POPOLO**

במאי: רפי בוקאי

Rafi Bukay

שחקנים: סוהיל חדד, סלים דאו, טוביה גלבר
שני טוראים מצרמים מוצאות במדבר סיני בשליח מלחתות ימי 87. הם מבקשים לחוץ את התעללה ולהגיע לביהם של שלום, בדרכם נתקלים, בין היתר, בגוויה של חייל אים, שבגי"פ שלו יש בקבוק ייסק בו הם מוחים את צמאם ומשתכרם. נודדים וחוצים לאיכות של פארסה סורית-אליאנטית כמעט. הסרט זכה בפרסים בימלאומיים. (82 דקות).

**21.30 חטיפה נעימה (ארה"ב 1986)
RUTHLESS PEOPLE**

במאי: דוד וג'רי צוקר, ג'ים אברהams

David & Jerry Zucker, Jim Abrahams

שחקנים: דני דה יוסט, בט מידל, ג'אדן ריינולדס
מולטי-מלוכר זוכה להודמנויות חז'י. העיתוי הכתודרכית אותה הוא מתוכנן ליחס מלילא – נספתת-ב-ידי-כחד שלומאלם. כאשר באהה תבעתה היכור, לא רק שהוא מסרב לשלם, הוא מפר את כל ההוראות החוטפות ומordon את המשטרה – ואת כל-א-מציע-התקשורת האפשרית. בינו-ים הופכת החטופה הקומית הנוראית לא-הונאות חז'י. ("טיסחה נעימה", "סודי ביוטר") שיצרו האחים צוקר ורים אברהמס, הם מבוגרים. קומדייה קלואסית משעשעת שעיקר כוחה בסודות המיצבים המוזרים וכישורי-השחן-עלברית) כוחה בסודות המיצבים המוזרים וכישורי-השחן-עלברית) (93 דקות. אנגלית-תרגום-תראשית).

21.30 שלושת האמיגואו (ארה'ב 1987) THREE AMIGOS

במאי: ג'ין לאנדיס

שחקנים: סטיב מרוטין, צ'בי צ'יס, פטנס מרטינס
שיכון: קומדיית הפטתקאות מטופפת מבית הזר של ג'ין לאנדיס הזכיר טוב עם "בית החיים" ו"האהים בלבד". מסצ'יקן 1916. חברות פושעים נודעת לשמציה מטליה את חותמה. וכך, כרמן, כפרת נאיבית יפה מראה שלולית תחינה נשאת שלושת הגברים שארתה קודם על מסך הראיון מחסלים בקהלות את כוחות הרשות. על המסך לאקי, אאסטי ודע באנשוס שהיחסים חומשיים חסרי מושך. בעקבות הטענה החדשה מפוזרת השישיה מן האולפן והצעת העובדה הגדולה תרגום לנברת וצופתייה).

יום שני MON 24.8

15. 21.9. כרמן (איטליה/צרפת 1984) CARMAN

במאי: פרנציסקו רוסי

שחקנים: פלטיח דומינגו, ג'וליה מגאנז'יז'זון.
סיפור של פחשוף מרימה תורם לשפט האופרה עיי' ב'ג'ו' ביה זוכה למסגר גירושאות קוילוניות. הסיפור מתאר את אהבתם הסוערת של פעולת בית-החותמת לטבק ויל' המוביל אותה למאס'ו. פרנציסקו רוסי, אחד מבכרי במאי הקולנוע האיטלקי שהתרпросם בעקבות בידמות הפלוייטו - חברותיות שעשה ("לאקי, ציאני", "שלשה אהים"), בחר לצלם את האופרה בסביבתה התרבותית: בבלן אונטולו. ובוים סבילה, קרמונה ורונדה שבספרה. (140 דקות).

20. 21.10 תעטענו גוף (ארה'ב 1984) BODY DOUBLE

במאי: בראן דה-פלמה

שחקנים: קרייג וואסון, ג'רי הנרי, מלוי גראוט. שחקן: בראן דה-פלמה ("התפוצצות", "קארה"). ג'קס סלסט של בראן דה-פלמה ("התפוצצות", "קארה"). קראלי, שחן לא יכול מופטר מותפקידו בסרט ומ Abed את התרבות ווירטו. לעומת חבריו שנוחות נ' א' דרתו כי' שימוש עלייה נ' נון' העדרה. ג'קס נהנה לשכת וולסטכל מבעוד לשלון על השכונה שמתפשת, עד שערב אחד בעודו מסתכל הוא זהה כיצד היא נרצחת. מאוחר יותר הוא מוליך את הילבניה וויה את הנרצחת, וкусם הפאם היא. ו'קס מנסה לפטר את התעלומה אך הוא מסתבה יותר וויה בגול שהוא אהה כפולות. (אנגלית, תרגום לעברית וצופתייה).

20. 21.30 חג שמח מיסטר לוורנס (בריטניה 1983) MERRY CHRISTMAS MR. LAWRENCE

במאי: ג'יסקה אוושימה

שחקנים: דיוויד בואי, טום קונטי, ר. סוקומוטו מפגש תרבותיות תקופה בין מורה לעממי. העלילה מתארת במחנה שבויים יפני, ביאוואה של סי' מלחה'ע השנה. מפקד המחנה הוא צערו אריסטוקרט שעלמו הרוחני שאב מפקד מהסורת האוחה של משפטה הסמוראים אים אלה הוא משתער. במסגרת תפקידה הוא כלץ להתמודד עם קצין קומנדנו בריטי, מאיצ'י איזא צ'פן, שדמותו הוגה מצילה נצלע עד תום את חולשו'וי האוניות של מפקד המלחנה (122 דקות). אנגלית, תרגום לעברית וצופתייה)

22.8 SAT מוצאי שבת

20.00 טעם החיים עפ'י מונטי פיטון (ארה'ב/אנגליה 1982)

MONTY PYTHON'S THE MEANING OF LIFE
במאי: טר' ב'ג'נס

Terry Jones

שחקנים: ג'ראם צ'פמן, ג'ון קליז, טר' ב'ילאמ. בחנות המשקיפים הבריטיים מביאו את ההפקה העשי' רה והמורכבת ביותר עד כה. שמנה אפי'זיות סוקחות את חי' האדם מושע' לדיון ווד' שנסחשות פורחות ומתפרקת על שער נגעה. הכל מוגש במסגרת פסabi' זו רצנית של סדרת טלוויזיה. בתוך המסתור שפע של בידוחים מטופחות, חומר אונרכיסטי, הרבה פארודיה ובו עמק אל תוך עקרון אסתטי.

21.30 21.10 משפחחת המלוכלכים (איטליה 1975) BRUTTI SPORCHI CATTIVI

במאי: אטורה סקולה
שחקנים: נינו מנופדי, פרנסיסקו אנטיבאל'

שבט משפחתי איטלקי המהגורר על כל דורותיו והסתעפויותיו בחורבה מוזהמת בעיר הפחותים בקצו' רחמא. נינו מנופדי' הוא ראש השבט, גברון פטרארלי, שניין אלם, קנא' ושטוף דימה - דמות החולשת על כל היכיון אס'iba. חי' התת-תרבותו העיריה שאיפיל' סוציאליסטים מעת萊ים מקומו. סקולה תובי את פיניו עמוק אל תוך היכיון ויוצר גחוטסקה מלאת הומו לא סנטימנטים או רחמים.

יום ראשון SUN 23.8

15. 19.11 מכשפים תמים (פולין 1960) INNOCENT SORCERERS

במאי: אנדרז'י ויידה

Andrzej Wajda

שחקנים: זובג'יב צ'בולדסקי, ב. סטיפולקובסקי
גבר צער נאה, וואח'חוב אנד', פונגש מקורה בשורה שוהiah' אחריה את הרוכבת האחנה. הוא מופיע אותה לבית מוגלה שם דווים, שניהם מונס' לתפקיד את כל הח'ים' מה שמתחל במלצת חיז'וון קובנוצ'י' נלית הופר' על'יות פס'יכולני אשר במלכו' י'ו'חות המ██וכות בז' א' והם מגלים שהעמדת הפ'נים מונעת מהם את התשוקה' והאהבה. הם פורדים בוכוק' ביל' שהתרחש דבר' ביניים. לכואורה סרטו' זה של' ויידה זה' בנושא נושא', אך על'תע' הקולוניא' הפלוי' הטעופה הוא מהו' היה' היה' הוא' בין' האושנוי' של' אל'ן בפועל' שאחרי המ████מה. הדור' שמאז אסרוט' הוא' נהיל' ט' ובמובן מסוים אכן. באמצעות דיאלוגים שנוגים ומדוייקים ותゞמון' נכו' הסרט מצליח להעלור מסר אוניברסלי המבוסס ככל על' משחק בחדר סגור. (88 דקות. פולנית תרגום לאנגלית. הקרןת בכורות).

SAT 29.8 מוצאי שבת

20.00 נער הכרך (ארה"ב 1983)

THE OUTSIDERS

במאי: פרנסיס קופולा

Francis Coppola

שחקנים: מاط דילון, דיין לין, רוב לאו
סרטן של קופולה נשאה על פיו ביהמכו של 5. א. הינו
(ההמון נקבע כ奢ורתה תלמידה בתיכו). העלילה מתאר
חשת בעיר קטנה באוקלהומה ב-1966 ובמרכזו עומד
המאבק בין שני שרי חבורות נערם בו. 14. הסיפור מעבר
בצורה ישירה ואנושית וסגן הבימוי מנסה את הגזען של
הדרמות על בעיות בני הנערם ונוסח סרטן ניקולאש רוי
ואיליה קראן (91 דקות. אנגלית, תרגום לעברית
ולפרטנית).

21.30 אפוקליפסה עכשיו (ארה"ב 1979)

APOCALYPSE NOW

במאי: פרנסיס קופולा

Francis Coppola

שחקנים: מלחון ברנדון, ג'וברט דבאל, מיטין שנ
אפוס רחוב יהודיה, המבוסס על ספר של יוזף קונוד "לב
הപאיפלייה" שעילתו העכבה מאפריקה תחת השלוון
הקווליאלי אל מלחתה מיטנסם. בשיאו. קוץ' בכבא
ארה"ב נשלח לחסל קולונל מוטרוף שקיים באפר
במעברת הגונגול הריאנס של הסוט מתרת
ଓודיסיאה מסמורת שירע של הקוץ' וגאות הספינה
המעברת אותו למקום שבתו של הקולונל. במחיצת
השניה מתהות הקופת שיבתו של הקוצ'ן במקדש
הפטות של הקולונל קורץ. קופולה, שמעד בפני קשיים לא
אנושיים במלהי ההסתה, שטן, שטן, שטן
סרט שנפוץ את כל השקרים על ויטנאם ויעיד אונטן
פנס אל פנס מול הדלמה המוסרית של המלחמה. (141
דקות)

SUN. 30.8 יום ראשון

19.15 שלשה رجال וקונען (גרסת 1985)

TROIS HOMMES ET UN COUFFIN

במאי: קוילן סטו

Coline Serreau

שחקנים: רולאן דירן, מישל בזונה, אנדרה דוסוליה
שלשה זקנים שניהם מח' חילולות דוחה, מוצאים על
סף דירתם עירשו וכבה תיוקת צרכנות וכובשת. משך
החוודים הבאים נקשרים בשליטה ליצוע הפעוט
ונקחת התינוקת נעלמים. עם ריח החותולים גם חזות
חחיים של הריל, הפרסומאי, וצ'ו הקומיקס. אל תוך
המצב הבסיסי הזה נשתלה גם שלילית משנה - חבילה
של סמיים ממעיה בטעות לירא ומוכחת את שלשות
זהkokים עם שוטרים פושעים. קוילן סטו יוצרת קומדייה
חבריבת לא רקופטיינית, שול פרס' סזאר והיתה מעמדת
אלטוקה (100 דקות. רופתית, תרגום לעברית ואנגלית).

21.30 גערת הדומים (ארה"ב 1980)

THE HOWLING

במאי: ג'וי דנטה (בשיתוף דון קומינקי, ג'ון קומיןקי, ג'ון קומיןקי, ג'ון קומיןקי)

Joe Dante

שחקנים: ד' אללאן, פטיקט מקון, פטיקט מקון, פטיקט מקון
הצ'אנרטיות שערופה שעורקה חוויה מודעתת של אל-נון; אוננה
טעלתית, להרחקה, וכוכב-טואומא-אט-שעל-נון; אוננה, מזפוגת לחוותה
ההגבונתית, שעודותה ראה מגלה שהחווה מוקפת בגאנשי
אב וחד עמה אנטנאלcum לעפונג סדרה של אונרומים

TUE 25.8 ים שלישי

19.15 פנטזיה (ארה"ב 1940)

FANTASIA

הפנינה חזותית של יצירות מוסיקליות מפורסמות مثل
בא, צ'יקובסקי, דוקא, סראאניסק, בטהוכן,
מוסאৎוקסיק, שבודט ופונקיאל. "פנטזיה" מולד עם רעיון
לייצור מיצ' מאס קצר מילוי במושינה מתוך וולט דסני
הקסוס. לייאופולד סטוקובסקי, דרבן וכורן מולד אחד
לייצור סרטן באחרון מלע' עפ' אותה מתקנות וכורן מולד אחד
מסוכס. האנימציה הפופולרים ביוטר של כל הדומינים.
(135 דקות).

21.30 בילד ראנר (ארה"ב 1982)

BLADE RUNNER

במאי: רידלי סקוט

שחקנים: הארייסון פוד, שון אינג'י
גיבור הסרט הוא מחלול מתקוון, שוטר בשם דקארד
(הריסון פוד) הנשכח לשימה מיוחדת: חיסול ארבעה
"כפולות" גופות דמו' אדם ממלוכו ממושבות החלל
וחודר לכדר הארץ למוצא את יזרום ולאלצ'ו
להאריך את מר שרי חיותם הקצר - ארבע שנים. הבלתי
העתידנית משורטת בונוס סרטוי הבלש של שנות
הארבעים. כשהגדש מושם על העיצוב האומנותי (117
דקות).

WED 26.8 ים רביעי

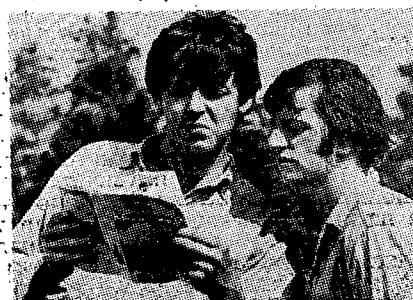
19.15 לילה של ים מפרק (בריטניה 1964)

A HARD DAY'S NIGHT

במאי: ריצ'רד לסטון

Richard Lester

שחקנים: הchipioשיות, ויקטור ספונייט.
ההרפתקה המשותפת הראשונה של לסטון והchipioשיות
המטילים ברוחבי בונדו'ן עברו תקופה שליחודה מלאים
במנלים. ובסבו של פול (87 דקות).

21.30 הי זמנים במערב (איטליה/ארה"ב 1969)

ONCE UPON A TIME IN THE WEST

במאי: סרג'יו ליאונה

Sergio Leone

שחקנים: ג'רי פונדה, קלאניה קרייניה, צ'רלט'
ברגנסון
ג'רי, בעלה עבר פרופפקט משוחה חזותית לחוויה. בעלה
ומגלה שרוואן גרכיה, בכזרה ברוטלנט עתה נבדקה בחוויה
היא חוברת לשבע אקדחים משלוחים. בALTHר מסתבר
שכל אחת הילאותות חובה, לפחות, משלוחה כפול, בונס'
לאקיזות הילאותות משלוח, לפחות, משוחה עתה נבדקה בחוויה
טוני. צ'רלן קול שטחאת את האיכות של המערזונים
הקלואיסטים בתססית' אונינה באחריות בלתי-אפשרות. בין
כתב הסופו טופיע שמו של בונז'ו בדורולו (141
דקות).

**22.00 עוברת אורח (эрפת 1986)
SANS TOIT NI LOI**

במאי: אגנס וארדה
Agnes Varda

שחקנים: סאנדרין בונר, מאשה מריל
זהו סיפור הרופתקאותינו ובڌודהה של מונה, מוזית צעירה הנעה בחזרה בגדות זרפת. המីינ של מונה הוא תיפוש החזרה וטרטגיה היא שטחות החופש עליה לשלם מהיר יקו. ההתרחשויות מתחאות בפשתות ובוגצתם כארע עקר עוקרת מונה של אדראן איננה חיפוש אחר מניעים פסיקולוגיים אלא הבנה גשית. משחק מעוללה למבדין בוגר שכחתה עברו משחקה בפרס החדשאי הגופני לשנת 86, כמו כן זכתה הסרט בפרס "ארהה" בפסטיבל נזחיה (105 דקות).

יום רביעי 2.9 WED. 2.9

**19.15 הסנדקים והפרוח (эрפת 1983)
LES COMPERES**

במאי: פרנסיס נבו
F. Veber

שחקנים: פיר דישאר, דראור דואדריה
שתוון הפעולה השמי (אתרי) בא יושע מובלט וילדה קסנה בין הצמד הקסנוי פיר דישאר ודראור דואדריה. זהו סיפור העலומות של צער בן שבע עשרה. אמו פונה לשבו את לבן. אלא שש לה גם את הגז הגהרו את היופי הנוצחי של פניה... (96 דקות).

**21.30 חטא על סך ביתך (ארה"ב 1965)
THE SEVEN YEAR ITCH**

במאי: בילי וילדר
Billy Wilder

שחקנים: מרילין מונון, סומ איזול, אווילין קיס
לאחר שבע שנים נשואין יצאת רעייתו של בוגני אמריקני טיפוסו לחופשת קיץ ומתרת אותו בבח. באותו יום עוגרת לה התגורה בדירה (הבלילה מומלצת) שעמלו, מעדידה. התפניות הבאות בעלילה קשותות ככל לדילמה נכדת זו פריצי הקשי. באירוע חברתי הוא מתהגר ביפופה בלודונית פהפה ומטפשות. שנות הנישואין של האהבה. תגלית הסרט, אנגליה יווסטון (בתו של הבמא), כמעט ובעלחה את ההצעה מג'יק ניקולסון (ברברה לח'ים). ניקולסון, תוך שימוש בסוגנון משחק משונה מצליח לבנות מוטות מודיקת ומרתקת.

מקפיאי דס. במאה הסרט ב' זאנטה ("אזרו דמחמיים"), הוא חביב של רוג'ר קומן, שהתמהה בעשיית סרט' או'ם. כאן הוא מנסה לשחרר את סרט' ה'ב' ויוצר סרט' או'ם מצעין. (19 דקות).

יום שני 31.8 MON. 31.8

**19.15 מולנה (מעוב גומניה 1983)
MARLENE**

במאי: מקסימיליאן של
Maximilian Schell

שבוע של ראיונות אינטנסיביים על מון דיטריך משם' שים את מסטמיליאן של לצורך הגנת דיקנה של הcovet המגדלה ששתפה עם פועלה ב'משפלי נרנברג' מ' 1961. פטל לאירועים כולל הסרט קטעים מן הסרטים בהם כבאה לאורק הקרויה יהוד. חומר רודכין, שיופיע עם עמיים למקצועיהם וגם סרט בתורת סרט על עשיית 'מלונה'. מסטמיליאן של האציג בכנות דיקון מקורי של אחד מנגנון המיתרים שבארה הקולנוע כאשר נקודת המכואה של הא איאירה אל ארונטס המיגנו על דיטריך. גם אול היה לה רק את קולה בלבד הא ייכולה לשבו את לבן. אלא שש לה גם את הגז הגהרו את היופי הנוצחי של פניה... (96 דקות).

**21.30 הכבוז של פריצי (ארה"ב 1985)
PRIZZI'S HONOR**

במאי: ג'ון יוסטן
John Huston

שחקנים: ג'ק ניקולסון, קתלין טרנר, אנגליה יווסטון קומדיה שחורה, סהחרות ומופתולת העוקבת אחר החוץ' שכיר המועסק בשירות משפט מאפיקרים נו'ירקט. מעמדו הבכיר של אביו הופר אותו למועדן לשאת את את נכדת זו פריצי הקשי. באירוע חברתי הוא מתהגר ביפופה בלודונית יוצאג'ה בעקבותיה אל החוף המערבי. כאן הוא מגלה שהאהבה הרכה והאהבת איננה אלא עמידה למקצוע וא- בלבד - היא או'ם מועלות בכספי מעמידה. התפניות הבאות בעלילה קשותות ככל לדילמה של האהבה. תגלית הסרט, אנגליה יווסטון (בתו של הבמא), כמעט ובעלחה את ההצעה מג'יק ניקולסון (ברברה לח'ים). ניקולסון, תוך שימוש בסוגנון משחק משונה מצליח לבנות מוטות מודיקת ומרתקת.

יום שלישי 1.9 TUE. 1.9

**19.00 ציד הצבאים (ארה"ב 1978)
THE DEER HUNTER**

במאי: מיקל צ'ימינו
Michael Cimino

שחקנים: חבורס דה-צייר, ג'ין קאוזה, ג'ין סאברג, ספירים של יידים צעירים צ'קי פלדה, ג'ין סאברג, החטים בעירה קטנה בפנסילבניה של סוף שנות ה-60. שלושה מהם יוצאים בשאנכות תמיימה ואופטימית לוי' טנאם, שבבים בידי היילקונג, וחוכם: בינהם של התעלוליות. הם ממלים מן כבש, אחד מהם שבביתה קטווע ג'יגלים. השמי נשאר כס'יגן ונקול'ס' לערמר' כ'פ' תיתל של תוגה לטואומה שוויה הופר ליבור המהרים בהולטה החסיטה במקום. השלישי' שב'רכ'ו פגוע' ג'פ'שי' אך מוקם להמשיך בח'ים (182 דקות).

1. היסינמטק הישראלי – תל אביב מודה לפסטיבל הקולנוע ירושלים 1987 ולארכיון הישראלי לסרטים, סינמטק ירושלים על שאיפשר לנו להקרין את הסרטים הבאים: "הברון נמלט מאשתו", רשמי מסע בסין", "פרופר מסקן", "קונביה", "בקי שארפ".

The Israeli Cinematheque – Tel Aviv, wishes to thank the Jerusalem Film Festival 1987, and the Israel Film Archive, Jerusalem Cinematheque for their generosity and cooperation in contributing the following films from the Festival Programme: "Outlaw and his wife", "Notebook from China", "Poor Butterfly", "Casanova", "Becky Sharp".

2. The Jerusalem Film Festival and the Israeli Cinematheque – Tel Aviv thank the following: Swedish Film Institute, Stockholm, Instituto Nacional De Cinematografia, Buenos Aires, Denish Film Institute, Copenhagen, Alexander Kogan, UCLA, Film and Television Archives, Los Angeles

3. תכנית סרטים של אורסון ווילס מוקנת באדיבות פסטיבל הקולנוע ירושלים 1987 והארכון הישראלי לסרטים, סינמטק ירושלים: "מקבת", "הכל נכון", "ספרן בן אלמות", "האמברוזיאם המופלאים", "הלייד משןחאי", ".ד'", "מנג' של רשות".

The Orson Welles programme screened by courtesy of the Jerusalem Film Festival 1987, and the Israeli Film Archive, The Jerusalem Cinematheque. "Macbeth", "It's all true", "Immortal story", "Magnificent Ambersons", "Lady from Shanghai", "F. for fake", "Touch of evil".

4. The Orson Welles programme was made possible by the following persons and institutions: B.F.I. – National Film Archive, London, Darville Associates, London, Mr. Richard Rosenfeld, American Film Institute, Los Angeles, Klaus Hellwig MCA – Universal City Studios, Universal City.

הערות:

1. אין היסינמטק אחראי לieżב הסרטים ולאורכם של הסרטים. (אורכם של הסרטים שמצוין בתכנית הוא אורכם המקורי בלבד).
2. שינויים בתכנית אפשריים. נא לעקוב אחרי הפרסומים בעיתונות ובאזורים הכנסה לסינמטק.
3. כל הסרטים מלאוים בתרגום לעברית, אלה אם כן מצויין אחרת בתכנית.
4. התקופה נפקחת שעה לפני תחילת הקורנה.
5. עד עשרים ודקות לפני תחילת כל הקורנה – מכירה לחברי היסינמטק בלבד. (אלה שאינם חברים יכול להתחילה לרכוש כרטיסים רק לאחר החבר האחרון שהגיע למקום בזמן המועד לחברים).
6. רכישת כרטיסים מראש, לחברי היסינמטק בלבד – במשדר היסינמטק, בין עירית תל אביב קומה 11 חדר 1156 ביום ג' ו'ו' בין השעות 00.00-03.00. זמוך ערב בקבוקת היסינמטק.
7. חבר היסינמטק לא יוכל לרכוש בקורסיו יותר מ-2 כרטיסים לפחות אחת.
8. כניסה לבאי היסינמטק, גם מזחותו בית מפעל הפוס, רח' לאונרדו דה ויצ'י.
9. סרטים שהקרנותם נמשכת למעלה מ-120 דקות – מחיר מיוחד.

**דמי חבר לשנה 25 ש"ח
לח"לים, נוער וסטודנטים 20 ש"ח
מנוי דוגי 40 ש"ח**

לכבוד
הסינמטק הישראלי

ת.ה. 23070

תל אביב 61230

בקש לצרף אותו כחבר בסינמטק תל אביב / חנוי מחדש זהה את החברות בסינמטק.

שם .....

כתובת .....

טלפון .....

טלפון .....

עירוק .....

נא לציין תמונה פספור / בל' תמונה לא תתקבל הרשמה

נא לציין כרטיס חברו השני

תורת
סratio של גלב פאופילוב
חסרית. אלבנודר צ'רביזיסקי לואז
חראים. עדינה זילברשטיידט. סשה לואז

חיפויו אוו...
קול נשוי ענה:

- הוא לא ישמע. לי עדיף אתה עצמן.
ה دولת האחוֹרִית נפתחה וממנה יצא גבר בעל ממדים, לבוש אף הוא מעיל כבשים וכובע פרווה. בהישענו על מכל צעק:

- קים.
ה איש שקפי מן האוטו ראשון המשיך לצעד ביל' להבית לאחוֹר.

- מה קרה לך אכלת וכוכיות? הר' נמות מקור פה בלבד. חורו קרא האיש עם המקל. קים המשיך לילכת. האיש עם המקל החל לרוץ אחורי כשהוא צולע. קם השומבוֹב, נעם והחל הווז...
- אמנים... אמר השני, כשהוא נושא בכבודות -

אתה זרין.

קים שתק.
אפשר לחשב שני אודב את פחמוֹתֶובָה ואותה

את שוברת, או מהו אני, דרכ אגב, אודב, גם אותה, פסיכי, ומאוד רוצה שתנוח סוף טוֹף.

- בCKER אנוֹז - ענה קים בקדורות בעבורו על פניו.
- אה אה את, אילו מחשבות - צלע אחורי האיש

עם המקל. -ומי יוצר מחותן גאנינים?
השר או סגן השר.

האיש עם המקל התפרק מצחוק.

- תוציאו לך את הכל מהראש - רץ אחריו בכוֹשי.

- אני וסוטיטה נבשל לך ואתה תשככ, תירק על התיקירה, תאוֹז לשוברט שלך ותונת... אגב, אנחנו ממליא כבר נחים. תביס אותה מרחיבים.

- זה את שנחים ואני שעובד. מסע אתכם כבר שמנוה שעות ברציפות.

- נו, אל תתעצבבן. גם אני הייתי מסיע אותך לו לא היו לךותים לי את הרישון.

- לךות, אוו תשחתוק... שוברת לא מוצא חן בעיניו!
ואם אדרם ליד הגהוֹן.

- או טראח זהוֹן.
- בדיק, טראח!

- נו, אל תתעצבבן... תן לי לחבק אותך.
האיש עם המקל ניסה לחבק את קים. קים

השתחרר וזרע לו להיכנס למכוֹנית. התישיב בעצמו. המכונית החללה נסועת.

המחזאי המפורסם קים יסני נסע ממוסקבה לעיר ס. במונינו. עבר התקרכב אליו. על ידו סוויטלנה, דוקטורנטית לאמננות. יצור חביב. מרכיבה משקפיים כהים ולברשה מעיל פרווה מרופף, חקיי גמר. בהתחלה הבות הביטה אל המרחוקים. שם על המישור המרשלג עמדה עיר אפופת עשן ורדש של שקיעה, לבנה מכופר ושלג וכבה רוחבות צרים ומפותלים. ולהקות ציפורים מכונסות תחת צרייה נסתיותיה. העיר עמדה הרחק מסטילת הברזל ללא ארכובות בתיה. חרשות. היא הייתה בת 900 שנה החוק שמר עלייה.
- אלהים אדיירם, קים אלכסייביץ', איזה יוֹפִי -

המנוע נהמ. מבعد להלון זרמו שדות מושגים, גבעות וירוזים.

אליהם, כמה יוֹפִי מסביב, כמה לבן ושלחוֹן - אמר קול גבר. ארצי הצנעה, הגניה, הקרכבה.

כמה אושר, כמה רגשות עדינים ועמוקים הביאו לילבי מכתבי המושגים. סינורו את העיניים. לד

הגהה איש עייף מביט על הדר. ארצי -

- המשור קולו. בזוכתך אני נושם מחדש, כל יישותי מתמלאת ביופיך. גם נשמי, ראייתך, שמיותך. כל

חוושי נרגעים החותך לך, מוארים על ייך, יפט, אושר שליל... כל קר הרבה אוצרות נתת לי, איך זהה העולם האנושי אל מול ניקינר! כמה טהרתי הדות לך... ביצד מילאת אוטי עד גזרת ברצין לשנות

מעשים טובים לשובת עמי... אהבה מילאת את ליבך, גרמת לי להבין את הנשגב... וכנהנה וכנהנה משהו כזה. כאן מבאים לניסיך את סוטו והוא נושא אל הגדור. ברגע שאגיע ארשות הכל. - נזלק טיפר-

קורדר ונשמעה מוסיקה. וזה היה שירו המפורסם של פ. שכרטת מתוך "מסע חורף":

"זקן עם תיבה
ליד השער עומד
מנגן לעצמו
ומקור רעד.

יתף בכפר
מציצ' בשק
איש לא נתן
אף אוגורה אחיה".

קול אחד, גברי אף הוא, בקש:

- סגור.
- לא אסגור - ענה הקול הראשון.

- סגור, אומרים לך.
- לא אסגור.

- לא מספיק שאתה תמיד מקטר - אמר הקול השני - גם המוסיקה שלך מביאה מאכ' רות.

- אותן היא מוכחת - ענה הקול הראשון.
- ואותי מזכאה!

- טפש שטmock, הרי זה שוברת.
המוסיקה החללה לנוֹן יותר חזק.

- עזר את האוטו - צעק הקול הראשון - אני
אצא אני.

המכונית נעצרה בזד כביש האספלט בשדה. הפותה. מן המכונית קופץ איש, לבוש מעיל כבושים

אוונגי וכבע פרווה. הוא טרך את הדלת והחל לצעוד לכיוון הפקן כשהוא מסתווב וצעוק:

- סעו בלאני ובלאני שוברת עם פחמוֹתֶובָה!...
קוֹלוֹ של הנושא והשני אמר:

- פסיכי, מטופטם, לא נורמלי... סוטקה, לכ'

* מלחינה רוסית פולקלית.

- המכוניות.
- קצין משטרת התנועה התקרכ אליו.
  - מה קרה? – שאל פשצ'ין בקשיות.
  - הказין קפא בהתקפה על.
  - החבר פשצ'ין, זה אתה? – הוא נעמד דום והצדיע.
  - אני.
  - חזרת אלינו, איגור איונוביץ'. כתוב ספר חדש?
  - אליכם, כתוב ספר חדש.
  - נוטסלאגיה, אה?
  - פשצ'ין הינהן בראשו.
  - ואני, אתה ידוע, גראפמן. אהבה לקרווא ספרים
  - אמר הקצין מבט מעריך. אצליח תמצא את כל כתביר, אוסף שלהם... במילוי אהב את "לא מחללה", "על החזקים אין מرحמים". דילוגיה מצ'י וינת, בסט סלי!
  - תהה.
  - מן המכוניות צץ קים וહלך אליו.
  - אצלנו במחלקת התנועה מאי אהובים את היצירות שלך, איגור איונוביץ'. כתיבה חריפה, ספרות אמיתית.
  - תהה, תהה יקריר...
  - חתימה, אם אפשר, איגור איונוביץ'... סלח לי על ההטרדה, ריבים נדבקים אליך בוחאי.
  - כמובן, כמובן – הסכים פשצ'ין בשמהת. – בשבייל חבר מה לא עושם? – קרצ' לעבר קים והוציא עט.
  - קים הסתכבל בעצב לעבר פשצ'ין המסיר את מכסה העט.
  - הנה כאן בבקשה – אמר לו הקצין כשהוא מגיש לו פנקס. – זה בשביבי... סג"ם סנייצין, קוראים לי יור... וכאן – הפרק את הדף – עיבור חמודתי...
  - בשביב מי? – פשצ'ין לא הבין.
  - בשביב חמלדי – חור הסג"ם – קוראים לה אלכסנדרה.
  - כללה, זאת אומרת.
  - שלילי, סובל לאלה הדידות.
  - פשצ'ין חחם גם "חמלדי".
  - וכאן – חירך הseg"ם חיווק רחב וחשוף דף נוסף – בשביב הרב טרן.
  - אויל מספין, יורה?
  - בחירך, איגור איונוביץ', זה בשבייל קורופוב, מנהל מחלקת התנועה. הוא מאמין אותך.
  - פשצ'ין חחם גם הפעם.
  - תהה, תהה רבתה, איגור איונוביץ' – הודה לו הסג"ם.
  - Uber חברים תמיד מוכן – ענה פשצ'ין בהושיטה לו – ז' היה בריא, יורה, ד"ש לרבע טרן.
  - אמסור לו.
  - נו, אחננו גנסעט. – פשצ'ין הילך לכיוון האוטו.
  - אין מומנט, איגור איונוביץ' – אמר הסג"ם

- קרה סוויטה. – הנה היא רוסיה לבנת האבניים!...
- אלו שם השורשים. הנה הם שורשינו...
- קיים הסתגורו מז האור החזק וחשב: "שוב אי נסע למוקם לא אשנה לעולמי?... עוזר, מספיק לחשוב על זה, צריך לעובד!" – ציווה על עצמו ומחשבותיו החלו לזרום באפק שונה.
- "ארצי הצנעעה, הטהורה, יקרתי, שליח לי כרחות, תבונה, מחשבה צוללה ושנים של אוושרי תודה לך על האוצרות שהענתק לי, על ההשראה הנعلاה, על האושר בחמי והאהבה הגודלה".
- שוב נקטעו מוחשובתו. קים ראה במראה את פניו הסgalות והאדומיות של חbro פשצ'ין, מהן ניכטו 55 שנות חיים מלא תבונה, מחסור, איפוק וטוב לב.
- פשצ'ין נשן במשב האחוורי. בידו האחת מכונת כתיבה ואילו בשניה ערימת ניירות כתיבה.
- "לשצ'ין רגלי אוחז – החל קים לחשוב – הוא מבוגר מני ופועל על מנת לשפוך את צרכיו, כותב המשדווד אילו שיטויות ומושר. ואני במעט בן 50, אדם בshell, מושא מפורטים מפוקן על ידי הצופים והירושיות. יש בו עדות אך חסר מול. אדם שחוק, פסיכי, אבנים בכליות... הכל מעצבן אותו. החיים עברו לשואה..."
- ארציז, ארציז הצנעעה והטהורה היקרה לי – הכריח עצמוני שוב לעובד – את וידשת את נשמה, טיריה אוותי מצער ועוזול, הפנית אותה אל הוופ ושבתי להיות טוב לבב ושם כבום היולד. השיקית את ליבי באהבה, שלווה ואושרי...>.
- מימין ומשמאלו חלפו בתים ישנים, פרחים מאחוורי וגוגיות קופאות, עצים בתוך ערים שלג, עכברי אורת. המכוניות נכנסה לעיר. לפטע חף סוס רתום למוחלה.
- סוס – צקה שוב סוויטה. – הביטו, סוס... איזה יופי, מוחלת...
- הפניה השלישית שמאל – זוק פשצ'ין בלי לפקוות את עיניו.
- מכבד לחילן חלפו אוטובוסים מלאים בתירים. פורד חוליל, פולקסווגן מוכפת, מאחרר צ'יקה, וולגה, משאית עמומה שלושה מוטס אפורים, כפי הנראה לבכבוד החג, התנועה הייתה ערנית. קים האט ובלם.
- מה קרה? שאל פשצ'ין כשעינו עצומות.
- בצד שמאל יש תמרור.
- תפנה, אל תפחד.
- לא יכול, איזו כניסה.
- כל השוטרים פה חברים של.
- קים פנה. לפעת נשמעה שריקה.
- הנהו, עכשיי יורדי לי נקודות.
- קים הביט בו במבט מאשים. – חברים, אה?
- אל תקפר – אמר פשצ'ין ובאטיות יצא

- לי מגייע עונש? – ל"ה, איגור איוונוביץ', אלא למי – ענה הסג"ם עשרה ימי מחכוש, לא פחות... נראה היה שסגן סיניצין התרגשת מאד.

- החלטת לאייז – צעד פשצ'ין לעברו. – למה לאיים אני רציני. – חינוך שבמור – החפרץ פשצ'ין – יונק שדי אמר! – ותפס את הסג"ם בצווארנו. – ובعد זה, איגור איוונוביץ', יושבים שנה, לא פחוות! – התדריך הסג"ם – מציע לך לא לגעת בי פשצ'ין דחף אותו והוא נפל אל חיק השלג. – ובعد זה, השב עד חמיש שניות – צעק מחד ערימת השלב.

קים התקופף אליו ב מהירה ועזר לו לgom. – חבר סון – בשם אלויים, סלח לו – אמר הוא – אל תחש לב אליו, הוא נכבה מלוחמה ועציבו חלשים. בוא אסכיר לך משה בסקט. – שומע – אמר הסג"ם כשהוא מתגעגע מהשלג. לאחר מכך הוסיף: – דוד אגב, אפרופה, יש גם עד: דוד פדייה! – קרא – בוא הנה! הדוד פורה לבוש מעיל מרופט התקרב ובירך את כולם לשлом. – ראית, דוד פדייה – שאל הסג"ם. – מה יש? – שאל הדוד כשהוא מבט לצדדים. – ראית איך האורה הוה דחף אותה אל השلغן? – ראתתי, או מה? – תהיה עד. – לא, לא אהיה. – ניענע בראשו לשלייה. – עם התירירים האלה לא כדאי להסתבך.

– אילו תייריים, דוד פדייה! – הרגיע השוטר את הוקן – הם משלונו. אתה לא מכיר... הנה מכונית וולגה, מספר מוסקבאי... – אהה... זה ענין אחר – הינהן הדוד פדייה – עצשיי אני מסכים. למה, מה קרה? – כלום, – אמר הסג"ם – כתשתפרק תדע. – ומה עשה עכשו? – לד. – לאן אליז? – לאן שה清淡. הדוד פודה הלך.

רצית להגד משה, עכשו אני מקשיב לך – פנה הסג"ם אל קים.

הסג"ם ניסה, להראות רגעים, אך קים ראה כיצד רעדו ידו, וכיצד הוויע מהתרגשות. – הגניין הוא כה – אמר קים – בשבע שבער יצא ליל להפגש עם השר שלכם באויריה יידיזותית. ודרכ אגב דברנו, אתה יודע על מה? – הנמיך את קול בחשיאות. – לא יודע – ענה הסג"ם בדריכות והזיע יותר. – דיברנו שם על התנהגותם של המפקדים הוטרים

במכוכה – סלח לי, אבל אליך לעכב אתכם קמעה. – הוא החל לבדוק את רשיונו של קים. – יס"ינון – קרא בשמו – "אינו אהוב אותי, אינו מרוחם" – הוא הישווה את המקור עם חומרת המ牒ר. – הנה שוב שם המשפחה הזה – חשב קים – היגיבנת של עוז מespel הלימדים". – החבר הכח טב שלו – טפח פשצ'ין על כתפו של קים – נא לכבדו, מהזאי מפורסם. – מיכרים, מכיריים – חירות הסג"ם. – יום ראשון היוק, "החייטה", "גשר קריס", "הפרי המתוק"... – ראיינו, ראיינו... – עטור פרטים מלכתיים – השתדל פשצ'ין. – ואינו מצית לחקוי התנועה – מחק הסג"ם את החיקון מעל פניו. – את התמרור ראיינו – ראיתי – אמר קים. – ומידוע נסעת? – אהה, מכאן, זה אני שבקשתי – התעורר פשצ'ין – הוא עצמו לא רצה. – אני מכאן, איגור איוונוביץ', לא יפה – אמר במכוונה – סדרת חבר. – נו סלח לי יורה – חירות פשצ'ין חירות רחוב. – לך אסללה, אך לחברך לא אוכל – ענה לו הסג"ם בהנחה שעலול לאבד לעולמו את אהדות הספר האהוב. – נו, סלח לו יקיין, היר וה קלאסין חי, סטודנטים לומדים אותו באוניברסיטה. – אין לי זכות, איגור איוונוביץ', אצלם כולם שום. – הוא יותר שוה – המשיך פשצ'ין – עשה טובה בתור חבר. – אל תבקש, איגור איוונוביץ' – החנן הסג"ם – הרי אתה בעצמך מלמד... זוכר, בספרך "על החזקים אין מרוחמים", אך השוטר פטושקוב אמר לחבר ילדתו כאשר תפס אותו על חמן "חברות חברות ושרותה – שרות". או – בקשה על חעלב, איגור איוונוביץ'. אצלנו בעיר יש משטר. תייריים מחריל... אפייל העזים לא נכנים יותר באין כנישה, וחברך כן. עכירה קשה... – סגן סיניצין נكب את רשיון הנהיגה של קים ונשם לרוחה.

מבعد להלון המכונית הסתכלה עליום סוטלנה במבט מודכו.

– הרוי אמרתי – נופף קים באכובה בידיו. – אתה חוויר, יידי – אמר פשצ'ין לשוטר. – מי חוויר? – נודם הסג"ם – אני? – אתה קריין, אתה! – אמר פשצ'ין – מי יכול להיות חזץ מכך? – זה כבר למגרי לא יפה, איגור איוונוביץ' – אמר הסג"ם כשזה הוא מחויר לקים את רשיונו – מה אתה מדבר אליו כזו הרוי אי בהפקיד. להעליך שוטר בזונן מיilio תפקידו וזה עבריה. بعد זה מקבלים עונש.

של המשטרה שלנו.

- ברורו - הינה בראשו מבין את הרמן. הוא הרים את כובענו וניגב את הזיעה מצחו. רוצים לפטר אותנו?

קיים השתקה.

- יכולם גםובן... אבל הצד איתי - אמר הסג"ם

- ובעד הצד אני מוכן להתייצב לפני השר עצמו...

- טוב אמרת - ציין קים - לא ציפיתי מכך לתשובה אחרת. השר היה בוחאי מרוצה מכך עט.

- רב תודות.

הסג"ם סיניצין נעמד דום.

- אנחנו יכולים לנסוע - שאל קים.

- בהצלחה! ...

כשהחלו לנסוע, הוציא פשצ'ין בידים רופדות שפופרת של גלילות "ניטרוגליקירין" ושם אחת מתחת לשונו.

- וזרקה יש לנו - שאל.

- יesh - התעוררה סוטלנה.

- מהז?

- ליטר.

- אני רוצה להשתקה.

- תשתה ליטר שלם, איגור איוונובייץ' - תהה סוטלנה.

- ליטר אולי לא, אבל הרבה כן - ענה פשצ'ין.

- קים השמיע את שברט.

- סגור אותו - רעם פשצ'ין. - רוצה שקט,

שקט... .

קם כיבת את הרדי.

"אני אודב את פשצ'ין - חשב - איגור כמו אח בשבלי, מי התיי בולדין, אם בכלל היהתי. הוא הצל את חי, לימד אותי... וסג"ם סיניצין זה, גם משה... מעריך את פשצ'ין יותר מאשר את טולס-

טי, ובכל זאת ניקב לי את הרשיון. אידיוט! החלית להתנגש עם הספר האהוב. אפילו הזע, המסקן...

הנה הם פירות הספרות שלנו. הסג"ם סיניצין התנהג כמו השטור פטושקוב, ואין מה לעשות, זאת עבדה.

'היגינ' של קופתנו בעל פרוטזה ומכל ועליו دولיט', שלו במגפיים, חגורה ומימים. כנראה אני כועס ולא אובייקטיבי. למעשה הרוי צוחק הסג"ם ולא אנחנו. עברתי עכירה והוא והשם. סייר שגרת'.

אש מכאן. אסיעת איגור, אוכל משתו ואסע. הנה, שוב 'אין כניטה'. עיר מגילה, אי אפשר לנסוע בה..." .

סוף-סוף הגיעו.

- עוזור - התעורר פשצ'ין. - הגענו.

המכונית עזרה סמוך לבית אבן בעל חלונות גבוהים ודלתות מרופדות, מרובי פה מקושטים, ערים עציים בחצר וככלבלב צrhoה.

- אני בטוח שהשירותים בתוך - אמר קים

בקדרות.

- אקלת - צחק פשצ'ין.

- אבל בתוך הבית יש טליזיה צבעונית.

- וטלפון!

"הנה הריאליה של היישן מול החדש - חשב קים -

המשתנה בחוץ, אבל בתוך הבית יש טלפון וטליזי

ויה צבעונית".

הם יצאו מהאותו.

- הHi, סכתא מניה! - קרא פשצ'ין בשם מה וצלע עבר הבית.

"מקנא באיגור - חשב קים - איזה אופי רענן

ושמת, אולי יצא זה עתה ממחלות טוביה. ואצלני

מצב הרוח מוקלך לפחותו. בעצם, מה הפלאי

יל ניקבו את הרשין, ולא לו. אה, בו בכל שלול את

הרשות, שמת. אופי מצוין, הלוואי עלי. אה, דורך לי

בצד ימין. כמה הכל רע. למה נסעתו? "

מפתח הבית קופפה זקונה חווורת, שפופה במטפתה

אפורה, לבושה שמלה משי, תופסת ראשה בידה

ופורצת בקריאות שמה:

- איגור, איגור היקר שלי הגיע, תן לי לחבך

אותן יידדי!

"נו, הנה התחללה ההציגה - חשב קים בעצב

- אסע מיד, בלי לאכלי".

- שלום זקננו! - צעק פשצ'ין, כשהוא נושא נשק לה

עד לא התחרתנות, הנה הבאתני לך חתן. מכירה?

- לא יתכן! - מהאה כף - קים אלכסיכיבץ' סינין!

- הוא עצמו - צחק פשצ'ין - חכרי, סכתא מניה,

בן גודחי וחבריו לעבריה, בחור כארוי ואתה זון -

טפח לקים על הכתף - אל תרגיש וחפשי מדי, סכתא

מניה עוד בתוליה!

- נשארת אותו ליצן - אמרה הפנסיונית בסל'

חנות - אותו ליצן. מריה אלכסנדרובנה - הokaneה

הושיטה את ידה לקלם.

- קים זקנין - הציג את עצמו - וואת סוטלנה.

- הבת שלוי?

"טומטמת" - חשב קים ואמר:

- זאת תלמידה של...

- סבתא מניה, הביתה קדרה צעד, תתקרי לנו -

פק פשצ'ין, של מהיקו גליל של נקייק מעשן

והוניף לעברה - הדליך תנור, הבאנו בשער ומצרכים,

נעשה חגיגה!

קם וסוטלנה הוציאו את המתרכים מן המכונית.

קם לא עמד בפני מכתה המיויש ועננה:

- ככח סתום, להתאזרר קמעה.

- ואני?

- את תזרורי בינויתים לבעלת הבית.

- אבל אל תטעב בבקשתה, אחרת אdag מאד.

כבדים.

קם לא עמד בפני מכתה המיויש ועננה:

- ככח סתום, להתאזרר קמעה.

- ואני?

- את תזרורי בינויתים לבעלת הבית.

- אבל אל תטעב בבקשתה, אחרת אdag מאד.

ארבע "שלישות" סוסים מלאות תירירים מחר"ל, כנראה מזרחה גרמניה, דרכו מולו. התירירים שר בגרמנית שיד רוסי.

קימ החישב במוניטו, כיבת החימום והשברן, לשם מה אני חי לשם מה אני כותב מחוזה? והעיר, אני לא מבין, למה מעלים אותם על הבימה, כאשר יש צ'וב, גוגול, גורקי, בולגakov. ואני יודע על עצמי שכבר מזמן נגמרתי, אם בכלל התחלתי אי פעם... די, מספיק: לעולם לא אכתוב יותר שורה אחת!

מישחו דפק על חלון המכוונית. קים נכהל, סובב את ראשו, וזה היה סג"ם סנייצין. "לעזאזל. הוא פשוט עוקב אחריו" - חשב קים. חבר יסנין, תן להתחכם קצת - בקש הסג"ם, ועל פניו העזרות והפואות הופיעו חירך מתנצל. קים הסתכל עליו בחופזה ופתח את הדלת האחורית.

הסג"ם נשכב על הספהל האחורית וננדם מהחומר. "... וכל חלומותינו נתגשו - נזכר קים - והבלתי אפשרי קרה. הפיגור הצטבר מזמן, נשאה ריק העיפות. אין פלא..."

"מזמן כבר חשב על המות - הוסיף קים בקול רם - אלהים, כמה אני ברוד. אמות, ואיש לא ירגע בעדרי...";

סג"ם סנייצין והבית בקיט מרווח.

"האם לא נמצא בעולם אדם אשר יאהב אותו יאהב באמת ולא מתוך רחמים! - המשיך קים - אני רעב... איזה חוסר טעם... התאכזון הנהיר הזה לצד המחשבות הבלתי פוסקות על המות".

"זהו, בדיק, אצל זה אותו דבר! איש אינו מושלם...";

קם הסתכל עליו בתדהמה ונזכר בקומו. "ואתה, כפי שאתה - פילוסוף, חבר סנייצין, יש מהו - ענה הסג"ם בצנויות - זה הבלג המזקען".

"איך זה? - התענין קים.

"העבריים הם ישנים.ليلת בחוץ - החזר לו המשמר... כבור... כוכבים בשמיים בגודל אגרוף... מביט... שקט ושלווה והמוות באותו עת עבד בקדחתנות".

"ואיך העברים יניהם באotta העתו? - חירך קים.

"העבריים הם ישנים.ليلת בחוץ - החזר לו החזר. את ההוואר הסג"ם הבן".

"ובקשר לשור שלהם, שיקרתי - אמר קים - לא ישכחתי אותו באויריה דיזותית ואפלו לא ראיתי אותו".

"ברור - אמר הסג"ם ביויש - בילפתן".

"בילפתן... - הבנתני".

מעברו השני של הרחוב נדלק שلت ניאו:

* שלישית סוסים הרוחמים לדוחב. אופני לדרסיה ובזמן האחרון מהו אפרקייה לתירוע חוץ

- טוב - חירך קים ו וחשב |: "מדוע הבאתי אותה, טפש שכמוני" קים החישב ליד הרגה, ترك את הדלת והחל לנשוע בדרכה.

בסניי הדוגר אליו הגיע, ניתן היה להתקשר לשירות למוסקבה. קים חיגג ושם עאת קולה של אלגגה, אשתו לשעבר.

- הלו, הלו - אמרה אלגגה.

- אלגגה, זה אני - אמר.

- מי אני?

- קים? יותר חזק, לא שומעת כלום, מאיפה אתה מדבר?

- אני נמצא ליד ירושלב.

- מה אתה עושה שם?

- אלגגה, רע לי מאד, אני רוצה לראות אותה.

- ואנני איתך, לא!

- אלגגה, אני בזאת, אני רוצה שתבואו!

- הנה, אל.

- כן... זאת אומרת בזאת, מה אני צריכה לבואו הרדי אנטנו גרשויים שלוש שנים.

- נו, או מה?

- מה... זאת אומרת - נו, או מה? הרדי אני לא אשתר!

- את, בשביili יותר מאשר, את כמו אמרו?

- חצפני - חקה אלגגה - יותר טוב היה שואל מה שלום בתרך.

- אני ידע, היא צילצלה אליו אתחמל מנובוטי בירסק.

- והיום היא כבר בסוציא'.

- למה?

- ככה... עם בעלה. נופשת. צילצלה אליו וביקשה כסף.

- אבל שליחתי לה לפני שלושה ימים. מה עשתה עם הכספי?

- מה זאת אומרת מה עשתה. ונסיעה וכרטיסים למיטוסין?

- צויפ היה לו לא הייתה מצלצל.

- בפעם הבאה תהיה יותר זירר. עם מיאתה שם, עם נקבה תורנית?

- אני עצם פשצין.

- דיש לפשצין ולנקבה. סלח לי, יש לי ישיבת מערכת.

- וילאן לשלויז - נזכר קים.

- סוציא', בית הבראה "אורודז'וניקזה". אלגגה סקרה את הטלפון.

"ברג'il לא הבינה כלום" - חשב קים. "ת'ירארה עצמה היילות רוקים ונערות עליות. קריטיק"

agitai! אמאזונה - בניגל המערבר".

הוא יצא אל השлаг והצמר מכאן.

"מסעdet המורתף".

קים יצא מהמכונית, הסג'ם אחריו. המחוזאי נעל את האוטו והלך לסעד. הסג'ם חזר לעמדתו.

לאחר הארוחה קים הגיע למוחיאן.

"אמנות שם יופי, זה טוב, אבל כוחה באמת, - חשב. יכול להיות יופי לא כות, אך אמרת חלשה לא קימית. היי אנשים חזקים ואמיצים, אומנים גודלים, אך כוח האמת של האדם הרומי הוא אמרת".

קם הביט לפניו. בתוך ארון זוכיות היה תלי מעיל בכפתור מרופט ולידיו ניצבה תמונה ממוסגרת של אדם רזה, בלבוי מגולת. תמונה מוגדלת מצלום קטן. לאייש שבתצלום היה מבט כועס וצוב והיה דומה שהוא עוקב אחר המבקר במוזיאון.

"אייה מבט - חשב קים - עוקצני כמו יש בתכז' מהה' לכל פינה שהלך, עקב אחרי האיש שבתץ' לום.

"כוחה של הספרות הרוסית לא ביופי, אלא באמת המשיך לחשוב. - מה פתואם אני חושב על ספרות?"

הוקן המשיך להסתכל עילו.

"אני רוצה לישון. אין לי יותר כות, תכף אפול" - חשב, והתישב על הספסל שליד הקיר. קים עצם את עיניו.

"הנה, שובDKירות בצד. אסור לי לשחות. מה שתיתיזי, רק בכדי לא להעליב את המלצר".
לפתע שמע שעיה בצרפתית ופקח את עיניו. ליז ארין הוכחות עמדו תייריים במעליים ומנכסיים צבעוניים. המדרכיה הרצחה להם. קולה היה רגוע ושקט.

"эрפהיה - חשב קים - לא מבין את מה שמקשחת. גם אנגלית לא מבין, גם גרמנית... סופו! ... פושקין ידע שישיפות, ואני כלומן קרבען החינוך: אנגלית עם מילון. תחביר זכר, ואת השפה לא ידוע".

קם התקרכב על מנת לשמע, אך הכל זאת לא הבין את המדרכה.

"הנה, היא יודעת - קינה, מקשיב לנעימות קולה - ועל פושקין בטוח הכל יודעת, ולא מתחילה עם התירירים, ולא מתרוצצת, אשות חילוי".
הבעת פניה הייתה קלה, תנעוויה היו מדויקות ומחושבות, לבושה شاملת צמר פשוטה וצענעה, אשר נראתה עליה אלגנטית מאד.

"מאד טبعית - חשב קים - פשוטה. לא, אפילו לא פשוטה. רק טבעית. ובגלל זה לא דומה לאף אחד".

ופתאום הבין:
"הרי היא זופתיה! אהה... איך לא הבנתי מיזה לנו כל-כך טבעית. ואת השמלת לובשת לך, שאצלנו אף דוגמנית לא תצליח. זה הסוד של להיות טבעית. בנאים נורמלי. איך הם מגליוים שם בפרי, השד

"יוזע!"
כשהשתכנע שהיא צרפתיה, הביט עלייה בעיניהם
שונות ודיימין:
"מתעניינת ברוסיה. בטוח לו מודה אצלנו. יש אצלנו הרבה כל-כך. תכף אghost ואכירה. מי יוזע..."
המודריכת הchallenge להקריא שירים. האחרים הקשיבו לה. מבטה נפצע במכבו של קים. והוא חיר, אך נבוך.

"עכשו בטוח חושבת שאני אידיוט".
המודריכת גמרה להקריא ויצאה בלווית הקבוצה.
"חבל, מدامואל, לעולם לא אראה אותך שוב,
חויה, אורוואר".

זהן מתהמון המשיך להביט עלי. - לא בטח מה אתה מסתכל, דוד - חשב קים. - לא בטח כבר בפרי ואני אדק, פה בבית. בו נראה איך קוראים לך - וקרה בקהל רם: - אלכסנדר יגורוביץ' צ'ייקוב', והוסט:

"עד צ'ייק אודז'."

והמשיך אחריו הקבוצה.
לאחר שהלכו, הוציאה טיפות אפ וטיפטה לנחיה ריה.

"אפייל הנזלת אצללה שוניה, לא מקומית".
קים עקב אחריה, והיה ברור שאינה מבחינה בו. ביןיהם ניגשה אל חלון הקופה, חתמה על טופס,קיבלה כסף, ספרה אותו, שמה בטור תיקה ואמרה ברטשית טהורה:

- תזה, ודזה קלואה.
"יראו ראי - התפעל קים - היא משלנו!"

היא הchallenge לבלט לאורך מסדרונות המוזיאון, הוא אחריה, מסרב להאמין לטעות שעשה. הם הגיעו אל אולם שאיכלט בתוכו כמה קברים עתיקים שהובאו מבית הקברות המקורי לשיפוץ.

פתחום שמעו מישחו מדבר אנגלית וראה עלייך הקיר את סג'ם סינייצין.

המודריכת צעדה לעברו.
"שוב היא" - חשב קים. הוא הסתתר מאחוריו קבר מהמאה ה-14 וצפה. סג'ם סינייצין כיבת הרים נדם. קול הנגיד, וקולו של מיסטר דיקנס המורה נדם.

- הוא איר או? - פנה הסג'ם אל הנערה.
- ראיות? - שאלה בקול רועד.

הסג'ם הינגן בראשו.
- מתיי? - שאלה בלחש.
- ב-17. - והביט על השעון. - זאת אומרת

בדיק שרגע זה.
היא התישבה על הכיסא כאלו רגילה בגדו בה. הוא הוציא מכיסו תרומות קטן ושפך משקה אל תוך הכלום.

- שית סשה - אמר ברכות. היא דחתה את העצנו.
- הכל מסרתי ועשיתי מה שכיקשת - אמר הסג'ם.
- טוב, זהו, זה הסוף... - אמרה והשפילה מבטה.
- נאים נורמלי. איך הם מגליוים שם בפרי, השד

"בכל זאת מענין מה היחסים ביניהם. מה הסוד שלם וונשייקה הזאת. הרוי זהה בוחאי' חמדחו'... קוראים לה אלכסנדרה – נוצר – בשביבה ביקש חתימה... האם היא מתקוננת להחתן איתות לא, לא נראה לכך. בעצם, למה לא עכשו לא כל למצואו חתן. הגברת הוצאה ודוקא לא רעה בכלל... למרות שהיא משלנו, יש בה משחו... איזו שהיא טבעות שלא מפה ועצב סלאבי מקומי... מוכנות תמידית להיות קרבן. והשורטן, קונס את התירירים בשפטם... אמרם... בטח כותב גם שירים ויש לו חגורות ג'דו... בעצם למה התנפלו עליות אני מקנא? כן, אני מקנא!"

מקנא באנרגיה שלו, בדחוף, בהתחאותו...".
cashkims chor al bitha shel scatna minha, cabr ha'hishik lhalotzon. mehazter ya'a calbel, nbeh ulain, hririor vicosch bazonbo. matuk bitha shel hokuna nshumah pata'ot mosika shel shorbat. kims ha'shotobib vechalbel n'alim.

"תראה מה זו, איפה הכלבלז – הוא הסתווב שור... הכלבלב לא היה. – אבל וזה לאן נעלמי מיסטיקה... גוגול... אני משוכנע שאט הדלת תפתח עכשו הגברת מן המזיאן".

הוא עלה במדרגות, לחץ על הפUMAN. דלת הכניסה נפתחה מיד, ונראתה דמות מוכרת.

"ז'יא – חשב – בדיק קר, היא... נו פשצ'ין פשצ'ין, לאן הבאת אותה?...". קים עמד מול הדלת כי להכנס וחשב מאין הגיעה הבחורה הזאת.

– קים אלכסיביץ' – חייכה סשה – וזה אתה?

– אני.
– הכנס מהר, קר בחוץ.

הוא נכנס.
– סשה – אمراה והושיטה את ידה – ניקולאייבנה.

– יסני... – חייכה סשה – איזוה יד רכה וומה? – חשב.

– הורד את המעיל, אנחנו מתחים לך.
"ז'וקול געדים..."

– מריה אלכסנדרובנה, האורת שלך פה!
"אי אי... נבור קים – היא בטח גרה פה".
אל המסדרון נכנסה סבתא מניה.

– קים אלכסיביץ' יקרוי, איך הבהיר אותנו!
אי גור כבר אמר ששאתה מורה, אבל זה כל כך ברור!
בבר עבר. בלעדיך אנחנו לא יושבים לאכול. סשה הכירי, הנגר ייבור...
– אנחנו כבר מכירים – חייכה סשה.

– למה אני ייבור? – שאל קים.

– אתה לא יודעת דבר, קים אלכסיביץ' – שמחה הokane – שישיקה הינה מאהובתך בר עוד כשיתה תלמידה.

– באמת?! – חירק קים מרגוש ביוור.
– באמת – אمراה סשה ויצאה מהחדר.
– אנחנו יודעים עלי' הכל – אمراה הokane – אתה

מעיניה זلغו דמעות. הסג'ם הסתכל עלייה בחמלת. "לא סתם משלנו, אלא מקומית. צופתיה לא היתה מתרועעת עם השומר. שמלת שננו, נולת שננו...
אבל מה קורה בינויה?..."

– גם זה יעבור – אמר סיניצין.
היא לא הקשיבה.

– כלום איןנו נצחי תחת השמש – המשיך הסג'ם
הomon מרפא את הכל – "בכל זאת פילוסוף" – חשב קים.

היא פתחה את כפטור צווארוןנה, קמה במרירות עבר החלון ובכוח פתחה אותו. שלג ורוח קרה טהר על פניה. הסג'ם קפץ אחריה היישר מעל הקבר. מסתבר שהיא טיפוס ספורטיבי.

– את תחקריSSH – אמר וניסה להזיהו מן החלון.
"ז'ון – חשב קים – יש לה נזלה וגם אני אתקדר בגליה".

הוא הרים את צווארו מעילו.
"בכל זאת מה יש לה? – חשב – מעוניין מאד".
סיניצין סגור את החלון. סשה רעדוה.

– היכן מעיליך? – שאל. היא מילמלה מילים לא ברורות. היא הובילה לעבר היציאה. היא אמרה לו:

– יורה יקרוי, תודה רבבה.
– למה ששיינקוז – התפליא.
– אתה ידע – אמרה בשקט ונשקה לו – אתה חבר אמיתי.

– עד חצי המלכות! – ענה בתהלהות – את שニנקה, הגאון האומל שלוי כשהתברר לו שאין סביכו אדם, החל לקלם Shir.

פתואם שמעתי נביחה של כלב,
פתואם שמעתי_Tranggol_Kra
גאון אומל ניקר במוהו
התחלתי לחבר Shir...
מה הבעליים האלה? – זאת היא שכותבת את השיטויות-האלו... א-היא משוררת... "הגאון הא-
מל", איזה חוסר טעם!"

סשה הלכה.
– מהי אראה אותך שובי? – שאל הסג'ם.
היא לא ענתה. הוא רץ אחריה.

– עוף כמו ציפור... – אמר וזהר מרוב אושר.
פתואם כאילו הרגיש משחו, התקרב אל
הකבר מן המאה ה-14 וראה מאחוריו את קים יסני.
– חבר יסני, זה אתה?

קים השפיל את עיניו, הסתווב ויצא במרירות.
הערב ירד והנסים נדלקו. בכיכר המרכזית.

"או שאני עומדת למות, או שאני מחור אחרי
בחורות – חשב – תודה לאל שליא ניגשתי אליה, היא
והseg'ם הוה סיניצין, היעית מסתבר". הוא הלק
לאורך הרחוב. מחלונות הרואה ניבטו מזכורות
لتירירים.

- סבטה מניה, אל תתלהתי – התגלגל פשצ'ין
מצחוק – הוא בחרור כארוא!
- לכבוד מירה אלכסנדרובנה! – אמר קים, והרים כסית והביס לעבר ששה. סוטילנה קימה את מצחה. כולם השיקו את כסותיהם והחלו לאכלי. ששה הסתכלה על השעון.
- ממהרת לאן שהוא?
- לא.
- מהכח למשהו, ששה?
- מהכח.
- "גָּדוֹלָה, חַיִם מְשֻׁלָּה – חָשַׁב קִים בְּהַנֶּאָה – וּפְתַּאֲמָם הַפּוֹעַתְּ אַנְּיִ, כְּמוֹ בְּרוּמָן, בְּרַגְעַת הַאַחֲרָן, אוֹלֵי אַפְּלָוּ מִמְּשׁ רַגְעַ לְפִנֵּי הַחֲתוֹנוֹ."
- "גָּאוֹן אָמָלְלָן נִיקָּר בְּמַחוֹת" – נזכר ושאל:
- סשינקה, מה פִּירֶשׁ "גָּאוֹן אָמָלְלָי"?
- אתה מכיר את "הגאון האומללי" – התפלאה.
- לא יְהֹעַ צְלָם, סְפִּירָה לִי.
- וזה סְפִּירָה אַרְדָּק, נְזֹודְנוֹתָא אַחֲרָת.
- שוב הסתכלה על השעון.
היא מאוד מאופקת איתי – חשב קים – כנראתה מתבישת. ההליט ושאל:
- הגידי סשינקה, סג'ם סיניצין כותב שירינו?
- לאצער – ענתה.
- "אני עוד מסוגל לתפום דברים" – חשב.
- אתה מכיר אותו? – שאלה.
- לאצער, היום ניקב את רישוני.
- טשה חייכה.
- למה את מחייכת? – שאל קים.
- אתה ידעת, הכרתי אותו באונט הנסיבות לפני שנה, כשוכתי במכונית ורך המתלה לי נגוג.
- זכית בקהלפי? – צחק קים.
- מובן שלא, בלוטו.
- יכול להדיות דבר כוהן?
- תאר לעצמך.
- את ברת מול.
- מאוד.
- קים הביס עליה במכבת נוקב וחשב:
"מעניין מה בכל זאת עבר עלייה היום. מה קרה להז איזו תעולמה... מעניין לפטור. יותר טוב לבדר, אבל איך?"
- אני רוצה להרים כסית לכבוד האורת שלנו – אמרה סבטה מניה בחגיגיות. לכבודה קים אלכסיני' ביז' יקרוי לכבוד כשרונן! שתכתוב כמה שיותר ושאננו נחכה ליצירויות בחוסר סבלנות!
- תודה.
- המהומות שלך עוזרים לנו להיות ולעבד. ששה, את זכרת את "חיטה", המונולוג מן המערכת השנייה?
- זכרת – ענתה טשה.
- איזו תשובה יש במונולוג? כמה אנו זוקים לזה

- נולדת ביום בו מות מאיקופסקי. איגור סייר כיitz מצא אותו בהיותך יلد בכפר שרוף, כיitz נורו הוריך, כיitz עינו אותו הגרמנים בחקרירות, כיitz אימץ אותו הנגדות, וכיitz צעדת עם איגור כל הדרך עד ברילין...
- גם את זה את ידעת? – החתפער קים.
- לא רק את זה – צעקה המורה הוקנה – אנחנו עוקבים אחר כל הצלחותך. בילדותה הכירהashi נקה את רוב מהותך בעל פה. וכך שסינקה?
- נכו – עתעה סשה מהמתבתקת.
- "מזר – חשב קים – ואני אפילו לא יודעת. لما איגור לא ספר לי עלייה. היא חיה כאן, חשה עלי, ואפלו היה מואהבתן!..."
- וסשינקה מה, קרובת משפחה שלז' – שאל קים.
- לא – ענתה הוקנה בלחש. – אבל היא כמו קרובה. סשינקה חיה אצל תקופת ארכיה אחות מות אמה. התלמידות שלו היו אצלם לעיתים קרובות. עצשו היה לא כל כך קרובה אליו כמו פעם, גדליה, חיים משלה. אבל אז, קים אלכסיני'ן, כשהעשינו חורות בחוג לרומה על המחות שלך... אה, אילו זמנים!... המחות שלך ואת תקופת שלמה, מחות מעוררים ביתר! טשה שיחקה תפkid הראשי ב'פרוי מותוק'. זכרת שסינקה?
- זכרת.
- סבטה מניה, סתמי. את פיד' – הופיע פשצ'ין פתואם – מודיערים לא נועשים שביעים!
- שתית ולא מט – צחק קים.
- אבל ליד השולחן לא התיישבתי, חיכינו לך! – ענה פשצ'ין והמשיך לצחוק:
- סוטולקה, השכמתה הקומוניסט הצעיר חורו! היבאי אותו אל השולחן?
- "זוקא לא רע פה, חם ונוח" – חשב קים. קים התישב ליד שולחן עמוס ותגייג, הביט על טשה וצין לעצמו בהנאה: "היתה מאהבת, בטח אוהבת ילדותית. אהבה ילדותית יכולה להיות חזקה מאוד ולהשריר עקבות עמוקים בנשמה".
- הוא חייך, שיפרך את ידיו ואמר:
- נו חברה, נשתה משהוו!
- כמה שהוא בכל זאת עזין ואניינטיגנט... – לחשה מריה אלכסנדרובנה לפשצ'ין. ובכל עוד לא זקן. כמה יש לו, חמישים?
- פשצ'ין הינהן בראשו.
- שקר! בן ארבעים ותשע וחצי – תינקה סוטולה – ובנשנתו אפילו יותר צער, אין לו אפילו שלושים!
- את ידעת יתר טוב – צחק פשצ'ין.
- על מה אתם מדברים שם? – התענין קים, מגיש לפשצ'ין את הכוונה בדף – אמר.
- סבטה מניה התהבהה בדף – אמר.
- זה הדז' – ענה קים והסתכל על טשה.
- קים אלכסיני'ן יקרוי, תן לי ואנשך אותו! – צעקה הוקנה ונשקה אותו על שתי לחיו ומצחיו.

- אמיין - אמרה הוקנה - ועל מה מבוסט? – על ספור הגדוד של הנסיך איגור – ענתה שוב סוטולנה.

- מה את אומרת, בעיתתי מאד.
- וה תלוי מאייה צד גנחים.
- וקרבות, איך זה יראה על הבימה?
- קרבות לא יהיה. העיקר הגיבור והמחשבות שלן.
- מאד בן זן ומגנו – ציינה הוקנה – שש, את שומעת?
- שומעת – ענתה שש.
- או מה את שותקתו? קים אלכסיביץ' מסטרים מדהימים ביוור.
- אני לא מכירה את רוסיה מהתקופה היא – ענתה שש.
- איי בכלל לא מכיר – אמר קים – במחוזות, לפרטים מדייקין אין משמעות החלטית.
- לדעתי יש – אמרה שש.
- שקספיר המציא את הכל – אמרה סוטולנה.
- לא את הכל – אמרה שש.
- העיקר וזה דמות הגיבור – אמרה סוטיטה – הנסיך איגור היה גיבור למרות הצלון.
- איגור כלל לא היה גיבור – חילקה שש על דבריה – הוא היה יותר הרפקון ולשוא הקרייב את גדרון.
- אנבדות עצות הביטה סוטיטה על קים. קים הבהיר על שש.
- כך את חשבת? – שאל את שש.
- למסעינו לא הייתה שום משמעות – אמרה.
- שש, אסור ככה! – אמרה הוקנה בכעס – את מעכרת אותה. חבר האקדמיה ליחסז'וב סבר שאייגור גיבור.

סשה שתקהה.

- שש, למה דעתך שונה? – התענין קים.
- קראתי.
- מה קראת?
- תולדות ימי רוסיה.
- את ידעתם סלאביה עתיקה? – חקרה סוטיטה.
- סשה והינהה בראשה ואמרה לקים:
- אתה, כמובן, קראת יותר מני על איגור.
- ללא ספק – אמרה הוקנה בכעס – ואת בכל זאת לא צדקתי, שש!
- "צדקה – חשב קים בצער – שם דבר לא הבנתי, לא הספקתי. סתום הדמן לכתוב. קיבלו מקדמה ושיפצתי את הבית. אבל אקרא. אחוודר לעומק. לעוואולי הר' אינני חלטורייסט בסופו של דבר" – ובכלל שינקה, – אמר – לשקספר היה כל יותר.
- מדוע?
- מפני שהיא גאון – חידך קים.
- לנוון חמץ יותר קשה – אמרה שש.

היום! ובכלל, אילו רק ידעת כמה אנו זוקים לעשות למחמות חריפים ופרובלטמים על נפלאותה של המציגות הסובייטית שלנו!

"זקנה חיים ופירות – חשב קים – נשמה טובה, אידאליסטית. ראו, יש עוד משהו שטיריד אותו, ואותי כולם".

- בעצם, הסצנה עם הלחן הצלחה – אמר והסתכל על שש – זה היה מהזה אמיתי.
- ששה הינהנה בראשה ולא השיבה.
- המוחאי שם לב לך מיד, ומצב רוחו החל מודרך.
- שבחו אותו, הללו! – אמר פשצ'ין כשהוא מתחליל להרדם – הוא אוהב כשבחים אותו.
- מי לא אהוב את זה? – הגנה סוטיטה על קים.
- ששה חייכה.
- אל לו סתום מהמאות, אני מדברת מכל הלב – אמרה מניה – אנחנו המורים ידעים כמה נחוצים מוחזק כלאה.
- על אהירות – הסיפה סוטיטה.
- ועל אהבת החיים – אמרה הוקנה.
- זה הנושא העיקרי של קים אלכסיביץ' – שוב הסיפה סוטיטה.
- נשוא מזמן.
- אמיתי.
- ונחוץ – אמרה המורה.
- נדאה היה שהמורה נהנית מאוד מהשיחה עם הסופר.
- "הזרפתיה שותקת – ציון קים לעצמו בצער – מהכח לשוטר".
- אתם תגוררו אצלי – שאלת הוקנה את קים.
- אם לא יהיה צפוף מדי – ענה.
- אהיה מאושרת, יש מספיק חדרים לכלום.
- אותו תשכבי פה על הספה, ואת הקלאסיקו וסוטיטה בחדרון הקטן – ציוה פשצ'ין בעיניהם עצומות.
- חשבתי ש... – התפלאה הוקנה.
- בחדרון – חור פשצ'ין על דבריו.
- "חבל שהוא מדבר על זה פשוט" – חשב קים.
- כן, כਮוכן בחדרון לעבד אצלונו שקט. אתה הרי מוכן לעבד אצלונו.
- אנסה – ענה קים – אכתי. החרגותי לעבוד בקהל רם. לעצמו חשב:
- "יאָ רק לעבוד, אפיו לחשוב על העבודה איini מטוגלה".
- ומה אתה כותב, אם זה לא סחיז – שאלת המורה.
- משחו מההיסטוריה הרוסית – ענה.
- מההיסטוריה – שאלת שש.
- למיטה זאת הסכiba לבוא – ענה קים שמה שהיא סוף הحلة לדבר.
- לחוש את האוירה – אמרה סוטיטה.
- על איזו חוקפה מודובי – שאלת הסכתא.
- רוסיה מתקופת נסיכות קייב – ענתה סוטולנה.

בפנים. זה משווה אחר בשם שמו אומר לך את מה שאתה כבר יודע בעצמך. תזהה. לא אסתיר מך. קשה לשמותו זהה וגם מר, אך מועליל לעוזול! קים הכריח עצמו לחייך, נישק את ידה של הזונה, לקח מהשלוחן בקבוק וודקה סגורה ומתנדנד הילע עבר החדר השועד לו. בפתח הדלת הסתובב ואמר: – לא אבטיח לך ששה שאפסיק לכתוב, למורות שווה מה שהבטחת היומם לעצמי. לא אבטיח לך שמהיום אכתוב משווה גדול באמתך. אבל מבטיח לך לכתוב פחות, רק במרקחה הצורך כדי להרוויח את לחמי. אני מבקש מכם להאמני שגם המעת הזו

- ידרוש מני אומץ וכוח רצון.
- הוצאות לא ישלחו לך – עצקה הזונה.
- הם איפלו לא יוכרו כי.
- וגם המבקרים לא ישלחו!
- עליהם אני מצפוף מגדל גבורה!

קים שלח נשיקה לכל הגברות ונעלם מאחוריו הדלת. סוטלנה צעודה אחריו. לאתר זמן מה תורה,לקחה שתי כסות ונעמלמה שוב. הזונה צנחת אל תוך הcoresה כשהיא נשמה בכבודו.

- טיפות – לחשא.
- טיפות צאה אל השידה, הזוניה בקבוקו והגישה לה את הת蘿פה.
- כמה סובל האומנים! – אמרה הזונה בהתרgesות ברגע שחלה ההתתקפה. – איו דרישעה עצמתי! איו החמרה עם עצמוני אכזריות!
- אולי להומין עורה ראשוניה – שאלה סשה בdagone.
- איך נעלב בקהלות! – הוסיףה הזונה בהנהנה כשהיא מביטה לעבר חדרו של קים. – האדים כלו, רעד!
- מריה אלכסנדרובנה, שכבי, את צריכה לנוט.
- הציעה סשה בעדינות. – הוא מוכיר לי את צ'קוב בעזירותו – חייכה הזונה – אי אפשר שאל להתאהב בו.
- בഗילו, מריה אלכסנדרובנה, צ'קוב שככ נברח שניים בקרבו...
- נו, אז מה, היגיל שונה אך הישות והה. – ענתה הזונה.
- באיזה מובץ במובן ששניהם מתים, אחד פיזית והשני רוחנית?
- סשינקה, איך אפשרי איזה שוד נכנס בר הוי? רציתי רק לומר שהקים אלכסיביץ' פגיע ובוחד כמו צ'קוב.
- הדלת נפתחה שוב ועל הסף הופיע קים כשהוא שיכור וכוס וודקה בידו.
- סשה, את שוב צדקתי! – אמר בקול רם – אני שותה לכבוד המUber שאני עושה מן הכתיבה הרכותית לאיכותית!
- הוא דקן את כסות ונעלם במרירות.

- לא – מהה קיט – גאון כותב מה שמתחשך לו.
- האם אתה לא לך כותבי – שאלת.
- לא מכבדת" – הבין קים.
- קים אלכסיביץ' יקורי, אל תשחיב לה – זעקה הזונה – סשה, אני לא מכירה אותך הווי! אתה, קים אלכסיביץ', איש הקשרנות הגדולים, אמרץ, כנה, ככל מתאפשר!
- "זאת מכבדת" – חשב בעצב.
- אתה וכוכך, אצל מאיקובסקי – המשיכה – "להארח חמץ ובכל מקום" – וזה סימני שם רומי.
- זה נאמר גם לביך, עשיתכה רבות,
- זה כבר יותר מדי – חשב קים – סבתאללה, הגזמתה!
- מצב רוחו הידרדר מאד. הוא הסתכל על ששה.
- היא הייתה בלתי חדרה. הוא אמר:
- לצערי, מריה אלכסנדרובנה, כל מה שאמרת כרגע לא מתייחס אליו.
- מה קרה לך, קים אלכסיביץ' יקורי, אליך ורך אליך!
- לא, לא אליו.
- קים אלכסיביץ', אתה רציני? – הזונה מהאה כף.
- אי אפשר להיות יותר רציני – ענה והסתכל שוב על ששה – לצערי, מזמן אני מair לאיש, וספק אם אצליח אי פעם. במיוחד עכשווין.
- לא אאמין, בידיך הלפיד והוא מair חyi אדם. ששה חייכה.
- מריה אלכסנדרובנה יקירותי, הפסיקי בבקשתה! על זהה לפדי את מדברת ואיפלו פנס כיס אין כדי את מענה אותה, איןך מבינה?
- איך אני מענה אותה, קים אלכסיביץ' חביבי? – נבהלה הזונה.
- בבירבורים שלך. הצתקת איפלו את חלמיזתך – הצעיב על ששה.
- היריך מעל פניה של ששה נמחק, והוא הביטה בדאגה לעבר מורתה.
- אני מבין את חוויך – אמר קים לששה. – אני מחויא שאינו שווה מואום. מעולם לא כתבתי דבר רציני ונכראה לא אכתוב. אני חסר נשימה זוקן!
- קים אלכסיביץ' יקורי, אתה מעיליל על עצמד שטויות! – קפזה הזונה מכסאה – אתה צרייך לנוט,
- לדעתך, קים אלכסיביץ' צדוק, ואין לי מה להוסיף. – אמרה סשה.
- סשה, האם ואתה איזו? – נזומה הזונה – מאיפה קשיחות הלב הזאת וחוסר ההבנה? אני מתפלאת, הרי והיות תלמידה שלי, לימדתי אותך צדוק!
- או היא צדקה – אמר קים –ylimדתי אתו דבריהם תוכמים ואית יכולת להתגאות בה. – הוא מישק לששה את ידה. – את הראשתונה שאמרת לי את האמת

- רמזה לו להיכנס.
- בחוץ מינוס 5 - הודיעעה, מושכת אותו לתוך החדר וסגורת את הדלת אחריה. רוח דרוםית מזרחתה חזקה. חימטה לך מים להתגלת. הוא הביט אל תוך עיניה העצבות והמסורות ואמר:
  - תחיה יקירתי - פתאום הבין שהוא אשם כלפיו ונשך את ידה. היא שמה. בפנים החדר ראה מכונת כתיבתה שבורת. קים הצבע על הדלת שמאחוריה נחר פשצ'ין ואמר:
  - אטמולו שתה כל כך הרבה עד שהצליח לשבור את המכונגה?
  - זה לא היה הוא.
  - או מי?
  - אתה, קים אלכסייבץ'.
  - לא יכול להיות.
  - אתה.
  - למה עשייתי זאת?
  - החלטת לעולם לא לכתוב יותר.
  - אבל המכונת לא שליל.
  - זה בדיק העניין - חיכאה סוויטה.
  - ומה עוד עשיית אטמולו?
  - רקוט - סוויטה לתחיה את ידו בהתרgesות. אתה כה גמיש, קים אלכסייבץ' - והצמידה את לחייה אל כף ידו.
  - ומה אחר כף?
  - אחר כך בא יורה סינייצין.
  - מי זו?
  - זה הסג'ם מענף התנועה שקס אוטר.
  - אה, זה השוטר...
  - מסתבר שהוא כל כך נחמד וסימפטטי. בהתחלה לא הכרתי אותו בלבושו אוורתי. תראה איך צירוף מקרים. בובוק נפגשנו בככיש ובערב במסיבת...
  - ומה אתה כף - המשיך קים לשאל.
  - אחר-כך - בקדמת - ושרה. איתו-כל-הليلת בלילה גיטרה. איזה טנור יש לך? אתה כה מוסיקלי!
  - ואיך פתאום נמצאתי שם על הספה?
  - כשןפלת, העברנו אותו.
  - איזה נפלתי?
  - כן, ונדרמת.
  - לא זכר כלום, ממש נורא.
  - הרראש כואבן?
  - מאוד. יש ודקה?
  - לא.
  - קим נאנח בככחות.
  - ולמה לדעתך בא לאן סינייצין?
  - מה, זאת אומרת למה, הרי והוא מאורב.
  - בסהה?
  - כמובן, לא בסכנתא.
  - והיאו?
  - מי, הסכנתא... לא, לא, סשה. הוא מאורב.

- אלוהים אדרים, הוא גם הקשיב לנו! אמרה ששה.
- כמה סובל האומן! - נאנחה הזקנה.
  - מאחריו הדלת נשמעה דפיקה חזקה.
  - לכى, לכى אילו! - עצקה הזקנה - הוא מסוגל לכל, אני מרגישה זאת!
  - טשה רצה אל תוך החדר. פשצ'ין התעורר על הכסא. הוא הביט על המתרחש במצב מעורפל כמו שאינו מבין דבר. טשה חורה.
  - מה איתה? - שאלת הזקנה בכהלה.
  - שום דבר מuido, שבר את מכונת הכתיבה שלו - ענמה טשה בשלהו.
  - איך שבר? - שאל פשצ'ין.
  - פשוט מאד, ויקע על הרცפה.
  - אבל מכונת הכתיבה שלו?!
  - אל תצעק איגור, הרגע - אמרה הזקנה - מכונת כתיבתך ושותה לטעות הסבל שהוא סובל.
  - בשבייל שנות, ובשבילי אמצעי יצורי שבלי להיות בילויים וזה כמו להיות בילידי!
  - מאחריו הדלת נשמעה מוסיקה מוכרת בסגנון ישן.
  - בהמה! הוא עוד חוגגנו - התרגז פשצ'ין - בטע גמר את כל הוודקה! טינופטו!
  - הדלות נפתחו בטריקה וווג רוקד נכנס לחדר. קים הוביל את סוויטלנה. הוא הביט על טשה ונע ISR לעברה. צעד אחד לפני הגיעו אליה פנה הצידה, וסובב את סוויטלנה. טשה צחקה. מחדל הבנייה היצץ סג'ם סינייצין בגדים אורחיים ווד ורודים בידו.
  - העולם מלא צללים - אמר, מתבונן על הרוקדים.
  - ערבית טוב.
  - מוסיקה ניגנה ברקע.

- קим שכוב למרגלותיו של פשצ'ין וראה לפניו את כף רגלו בתוכה גרב צמר חחולה. פשצ'ין נחר. רגלו השנינה, העשויה עור ומתחת, שפבה. זרואה על הרצפה. שעון ישן תיכון בפינת החדר.
- "היא צדקה, היא צדקה - חור בקצב השעון - היא משלהן, לא צרפתיה. צרפתיה לא הייתה תוקעת לי. את האמת בಗנות כואת". פתאום ראה מעטפה מונחת על השולחן. "עבור יסצין" - קרא. חולשתה השוטלה על גוףו וركתו הلمת. קים קרע את המעטפה. וקרא: "אם אתה רוצה לדעת על יגאון האומללי, בוא היום ב-10 בובוק לבית הקברות המקומי. ניגש על יד הכלנית. התלבש חם. בכגסה תמצא מעיל ומגפיים של פשצ'ין".
- היא תציג אותי - אמר בקול רם.
  - מהו מה? - רגעד פשצ'ין.
  - תישן לך קים. חוסר סבלנות השתלת עליו. הוא קם, התקרכב לחילון והבט. שלג ירד.
  - קים אלכסייבץ' - שמע את סוויטה לוחשת. היא עמדה על מפתן הדלת רעננה, ומוסיקת, ובאכבע

"אייה יופי - חשב - אתה סופג את היופי כמו מזון. כמוות מסוימת ולא יותר. אך אם תצליח להאר את היופי, במקודם או במאוחר יותר יופיע אדם אחר וויסיף משלו, ואחריו שלישי וכו' והלאה. אדם איננו יודע שובע. הנה, אנחנו ליל - חשב פתאום - אהישכ פה ואשריש שורשים. אהיתיל הכל מהתלה ללא פשרות. אייה יומ מירוח צפוי היום. אולי יפתח לי אייה פתח?..."

על כתפו של המחוואי הונחה לפטע יד ענקית ומשופשת.

- הי חבר, עוזרי!
קייםungan ברצון. שלושה אנשים נשאו ארון קים הגיש כתף וחידר. פניו המלווה היו מתרדים וממהרתו. מישוח השתעל בחזקה. הארון הורד לקבר. אשה אחת בכetta. בזמן הפרידה מן המת קים עוזובי בית הקברות סרו הצידה מומת הכבוד.
האדמה כמו ברול - אמר מבקש העזרה לקבר.
- כמו צ'יקה - אמר השיני כהווא מוציא בקבוק מתוך מעילו. - תשתה מהבקבוק!

- כן - הסכים קים, מנע ברגש חדש ושתה בהנאה.

קיים פנה לעבר היציאה. לגיטמת היין היממה אותו למרות שחוט מירוח העצף את גוףו קדם לכך. הוא ראה את שפה בכניסה. היא רצה אליו כשמעליה פתוח ופנוי אדומים מקור.

- סלח לי, בשם אלולים, מכונתי כוסתת בשלג -
הסתירה, והובילה אותה אל תוך בית הקברות.

- גם שלדי כוסתת - אמר קים וויסיף: - סגיד את מעילך, חזטני.

היא לא הקשيبة.

- "הגאון האומללי" עליו שאלת הוא משורר האיכרים שנשכח, אלכסנדר צ'יז'קוב שמת בשנת 1934. - אمراה בעוכרה בשביב בין הקברים. - אוכסוסית המקומות קראה לו לעתים קרבות טשה צ'יז'יק משומ שזכה על התהגהנות המוראה. המוציאות שלו והתבטאה בכך שכח שירים, והשב עצמו לאדם גדול שנוצע לו גורל קטן. הוא האמן שיטם בהיר אחד יכירו בו בני עירו כ"הומרוס" שלהם. הוא חיכה להכרה והמשיך לעבד, אך מת ללא תוצאות. אני אופסת את שיריו וכותבת עליו ספר.

בוריות עברה במפור הקברים. קים, שאנפיאלאו'ן תיר התמלוא בשלה, הקשיב לה בקושי ותשבע:

"גשש. איזו הילכה מיוודת ובתחה יש לה?"
לרוב היו שיריו נטולי היגיון, אך תמיד היה בהם ניצוץ של שרירן אמיתי. - אمراה והחלה לפור בתאותיו של שלג מעל אחד הקברים. קצת מעילה שקרע בשלה. אף היה רטוב. כובע השועל שבבשה הoston הצידה.

"מסכנתה שליל, גם בחודה. כמו כלבלב חופרת -
חשב - אבל תמשיך לחפור ותגלת, תמצא.ומי יבין,
מי יעריך טג'ם טיניצ'ין?"

בו, לדעתך?

- מוכן שלא.

- למה את כל כך בטוחה?

- מכיוון שהוא מאהובת בר.

- השתגעת!

- נן, מאהובת - חורה בשקט על דבריה ונצמדה

אל כתפו.

הו דחה אותה ברכות ובהתרגשות יצא מן החדר. סוטה הלכה אחריו. בכניסה לבת, נשמר בבית הokane פשצ'ין ולבש את מעילו, נעל את מגפי מטרות דיג. הוא לפקח לחם שחור מן המטבח, בהגנה עטף אותו בעיתון ויחזק לו לכיסו, והזיא מהתיק רשם קל ניד והחביאו מחתם למעילו.

- לבו אתחז - שאלת סוטה.

הוא הניד בראשו לשיללה.

- או אליו טוב יותר שאתזoor למוסקבה, קים אלכסיבץ'ין?

קים הינהן בראשו.

שלג ירד ושרה עדין לא הגעה. קים חיכה בכניסה לבית הקברות. מיינן ניצב צרי' השומר ומשמאלו עדמה כניסה קטנה. על יד שער הכנסייה עדמה זקנה ובידה סל. אשה שמנה פזורה את השלג. קים יומום שיר: "ז'וקן עם תיבת ליד השער עומד, מגן לעצמו ומ庫ר רועז. ייח' בכפור מצץ בשק, איש לא נוטן אף אורה אהת". "ששינקה, ששינקה, היא צ'יל אוית. בהכרח תציג. כמה אני זוקק לה עצשוו כמה טוב שהגעתי לעיר הזואת! היא חכמה, עדינה, דורשת, הכל מבינה. ידייה כה חמוטה ורכות. חבל רק שראשי מותפוץ, והיית שותה כסות'ין".

האשה השמנה גמרה לפור את השלג, פתחה את הכנסייה ונכנסה. הזקנה על יד השער הצלבה.

"בתי הקברות מלאים באגסים שלבלדייהם העולמים לא יכול היה להתקיים", - נזכר בדבורי מישחו - כוכר לי, מעולם לא ביקרתי בבית קברות רוסי. במשרפה היטית, קברות חברים. באנגליה הייתה, שם ביקרתי את קברו של קרל מרקס. את קברו של גרצן ביקרתי ביציאה ונדבה כנראה מעולם לא נתתי.

מילדות ידעתי, אצלנו במדינת אין קבצנים!"

קים קרב אל הזקנה, מהפש בכיסיו. היא לא בקשה מואם. הזקנה מכרה פרחים מותוצרת עצמית, שושוני נילון על גבעול ברול. קים לפקח אותה ונתן לה שלושה רובל מעשה חסר חשיבות זה היצף אותו רגש של שמחה וחרטה. "ג'אנן אמרה סוטקה, כאן שורשינו - חשב - כאן צרי' לחיות ולבוד. לא לחינן ישבים שלוחות הקזוק הערמוני, וכל העציריים האחרים, בלוב, ראספיטין ומפלוב" דיל בכפרם, אפלו לא במוסקבה. כל הכבוזי" כיפת הכנסייה הייתה כחללה, מעוטרת בכוכבים מזהובים. האשה הייתה בתוכה הדלקה נרות.

מוחדר ממחשכה עצובה.
בן המאה התשע עשרה אנווי
עברו תחתי שלושה מלכים
שלוש מהפכות בחצי מאה
או ר' אמר נשארתם פראים".
— לא אהבו אותו: "אם שירים אני כתוב, על עצמי
לא אرحم".
זה לא עלי — חשב קים בצדך — אני בן אرحم על
עצממי, אה זה ולמדתי מומן".
— "פעם ישבתי במרתון מגדל מכבי האש
ההוא — ופתאום נראה לי מצבי מצחיק. השבתי: הנה
אני עיר ונמצא גבואה מוכלים, והם ישנים בשקט
בבתייהם הנמוכים. ונכנסה בי רוח שותה, להעיר את
כל העירייה, להטריד את שנת האנשים למרות שאין
שיפפה. מה קירה אם אצליח בפעמוני אرحم!
אומר לאנשים, הבינו על הפיטון שלכם! הוא בלבד על
המגדל, ואני אדם קרוב לו עלי אדמור".
זה עלי — אמר קים בקהל רם.
לא, לא עלייך — הסתכל עליו והמשיכה בדרכה.
"מכשפה — חשב — איזו רעה!" כשהוא צועץ
בעקבותיה שאל:
— שינקה הגידי, מהו בעצם נושא מחקרך? מהו
עיקרתו?
— את פסק הדין אתה תתן, אני סתום מספרת,
ובכלל, איני אהבת פתרונות מוכנים, בניגוד לרוב
הקלגות שלך.
— רצית לומר, גם בניגוד אליו?
— אם אתה רצזה...
— אבל הצופה דורש בהירות, סשה.
— הצופה שלגנו הרגל לא להסביר בעצמו. המחוות
שלך ושל דומיך לא למדו אותו לחשוב.
— לא זה העניין. שמי לב שכך שמחשבתו של
היווצר בוטה יורה, אך הצופה נהנה יותר מרוחה
שהדבר פוגם באמנות. — עוזבה מעשרה — נעשרה
ששה.
— אלה החיים — חירק קים — הצופה עיף אחר
העובדת ובא לתיאטרון בכדי לנוח, ולא בכדי
לחשוב.
— זה טبعי.
— טبعי שהוא לא רוצה לחשב? — שאל קים.
— טبعי שמתענייף — עזתה ופתאום קראה:
— משקה? משקה? משקה?
מגוע האלון ירד סנא.
— ברוקה! ברוקה!
מבחן העצים יריד סנא נסוף, הכל-גראה ברוקה.
סשה הושיטה את כף ידה, והנסאים החלו לאכול
גרעינים מתוכה.
— "היא מלאך — חשב קים — מסתירה מני הכל, את
מחשבותיה, את היצז'יק שלה, לעולם לא אצליח
להרכיבנה", הוא אמר פתאום:
— אילו ידעת שינקה כמה אני זוקקי!

— הנה — הצעיה על כוחות מזוקה למחדלה — אלו
AMILIM שהקדיש למורה פשוטה. אתה יכול לתקן?
קים התוכוף, ובגלל קירבתו הפתאומית אל סשה
הסתכל ברופוף על הכתובת. סשה קראה את
הכתובת בקהל רם:
"היא לימודה את ילדי האיכרים
הארתאה להם את האור,
כתרמה לזואת
גונרלה הלה שחור משחור.
ונמי עמקה בשלום,
בתוך האדמה שכבי,
עצי הליבנה פנבל ילו
חלומר הנצח".
הדבר הייחודי שהצליח קים להבין היה שהשיר
גרוע, אך הרגש שסשה זוקה לעדוז. והוא אמר
ברכוות:
— "עצי הליבנה פנבל ילו" נשמע טוב, נכתב
בקלות.
— לא — מתחה סשה — הוא היה כבד פה.
— "הגן האומל", מצאת לו כיוני מדיוק — חירק.
— זאת לא אני, זה הוא שכך. בינה את עצמוני:
"פתחותם שמעתי, נביחה של כלב, פתאות שמעתי
תרגגול קרא".
גאון אומל נזכיר במותו, התחלתי לחתר שירה..."
הוא כתוב את השיר בלילה, כשהיה בתאייף,
מרטום מגדל מכבי האש שם שירות כשהיה זקן וענין.
אגב, המגדל מכבים עדים היום. עומד לא הרחק מביתה
של מריה אלכסנדרובנה.
— כן, אכן, ראייתי אותו — מיהר קים לאמר, מנסה
למצוא אותה שפה ממשותפה. — כמה טוב שינקה
שאת כותבת עליו ספר. שיריו יתפרנסמו, אנסים
יזדקרו לו, אין לי ספק בכך.
— ולי יש — ענמה סשה, הולכת לעבר הקבר הבא —
הסתכל — אמרה, כשחיה חופרת שוב בשגל — "מוות
התגלגיל אליו דרך הארון". זה על ילך שירה אפוא
דרך צינורית קש, ובטעות נשם אותן פנימה ומות.
— "מוות התגלגיל אליו" — חירק קים, מתקרב אל
כבד הילד — וזה פלאו!

— זה נורא, — אמרה סשה.
— שינקה, כפתורי את המעל, את תצתנני.
— לצעריך, לאלכסנדר צ'יז'יקוב הייתה חולשה
ליזוקה. האלבוהול והשירה היו זו נשתי מחלות.
— "הציפורן תכתוב חרزو ליפוי"
המשורר אינו עבד לדופפי.
קים התוכוף אליה בשתיקה וסגר את כפתורי
מעילاه.
— התרבות החדשה לא השתרש אצלנו בקהלות
והוא הקדים את זמנו.
— כמו אומן עומד על הבמה
בכפר בו נולדתי
כמו גלדיטור בזירה

שלימה. והקברן הזה, הושיט לה יד כמו שצידר! תהיישב לצידה על יד החלון. בוחאי יותר מעניין לה אותו. הוא בטח מכיר פה כל קבר. יש על מה לדבר... אינטלקטואלית! המחוות שלי לא מוצאים חן בענינה. ביל' שלום ובליל' לתהרות. אמנסיפה! ואני סגדתי לה כמו תלמיד, מטמם שכמה הילוי ריאי נו מספק, עצשו אל הקונה. אחותור בשלג, אמצא את המכונית ואסע למוסקבה. חבל, בכוור העלבתי את סוטקה!>.

בשער בית הקברות ראה קים את סג"מ סינצ'יו. הוא עמד בחושך קסדה ליד אופנעם משטרתי, והיה ברור שמחפש מישחו. מתוך תיק העור שהיה תלוי על כתפו נשמע קול של מיסטר דיקסון המורה לאנגלית. קים הרים את צווארו מעילו ועבר על פניו.

לילה ירד על העיר. אור ביצקץ משנה חלונות ביתה של הקונה וקול תקתו מוכנת כתיבה נשמה. קים התיישב ליד השולחן. דף הניר שלמולו היה נקי, מוכן הכתיבה תיקתקה מהורי הדלת. בחדר הגדל יצר פשצ'ין. קים קירב את הרשםkol, לחץ על מתג ונשמע קולה של טשה.

"אורחים, אומר לאנשים, הבינו על הפיטון שלכם. אני בהוד על המגדל ואני איש קרוב לי עלי האדמות!..."

- "זה עלי - " ענה קולו המוקלט של קים. - "לא, קים אלכסיבץ', לא עלי".

קים הרץ מעט את הסרט עוצר.

"משקה, משקה, ברוקה, ברוקה!"

על הסרט הוקטה כל השיחה בבית הקברות. "כאן חשבתי שהוא מכהפה" - נוכר. הוא הוציא את הקסתה ורשם עליה: "7' בינוואר, בית הקברות".

לאחר, מכן החביא אותה בתוך התקיק והכניס אותה למקוםה. פשצ'ין לא פסק לתקתק על המכונה. קים הביט על הגילין הגקי ובחוור רצון הוריין את מכסה העט. הוא בדק את הציפורן וכתב כותרת: "חמא"

ומחתה באותיות קסנות:

"דרמה בשיטה מערכotta"

"ובכל זאת, מדוע ברכה מני ירום" - חשב - בעצמתו הזמין אותה אותו ובעצמה ברחה. איך זה קרבי? צריך להזכיר לפני הסדר. בכח: ללחתי את ידה, לא, קחם אמרתי לה כמה אני זוקם לה. היא הביטה עלי. היה ברור שיש לה ספיקות לבני כנאות. אבל התייחסן והיא הבינה זאת. או לקחתי את ידה, היא רעהה. גדרה היה שעל פניה ניכרה בהלה. היא שיחררה את ידה והלכה.נו, בוחאי הצלחותי לרגש אותה... היא חשה מעצמה, או נפלתי, וכשIALIZED כבר לא היתה. אבל מדוע התישבה ליד הקברן המזוקן הזה לא נסעה למה לא ולכה לעבורוז למה לא הגעה לבית

היא הביטה בו מבט נוקב. הוא לחת את ידה בידו.

- הרי את קפואה, שינקה - אמר וניטה לחםם את ידה. בשתייה שיחררה את ידה מזרק ידו ודחפה אותה לכיסה. היא המשיכה לילכת.

"היא מלך" - חשב קים. פתאום נעשה לו קל ושות ו התבין את שימושתו של הבוקר הזה.

- שינקה, את הענקת לי נושא זה חשוב לי עכשו. יכולת לאר לצעמר כמה זה חשוב לי עכשו.

- אורוק את הנძק איגור, על דברתי - היל אחרייה - אכתוב על צייזיק ועליך. איןך מאמינה? האמיןני הצלת אותה מן המוות. פתאום גילית זאת. זה היה ספר על יפה האדם על גודל הנשמה! על עצמותו של השרוון! על האנשי היושבים במרומי המגדל בשעה שכולם ישנים בכתיהם הקטנים! מעתה נהיה שלושה, גם אני רוצה לצלצל בפעמוני להתריד את שנת הישנים למרות שאין שם שריפה! כמה יפה נאמר, למרות שאין שם שריפה! צייזיק שלך מט בלי שהצליח להשתלט על שכרכנו. אבל הכישרונו שלו יעבור אליו והחותט לא יקרענו אכתוב על החיפוש שלך אחרי הקשר בין המתים לבין החיים. החות לא יקרע!...

היא הקופה את חדר הנסניה, מבנה גדול ורעדן אשר בפינותיו נראו מלאכים דהווים וקוצוצי כנפים. קים מיהר אחריה.

- שינקה, את המוחה שלי! - אמר ונתקל בקבר. פתאום נפל על ברכו וידיו ונפצע בגלוב שיכשசש בגבונו.

"המכשפה הפכה לכלבלב" - חשב. הוא נזכר בפרוסות הלחים שארו ונמנן לכלב. הכלב הריח וברת.

- ששא, איפה אתה? - קרא. ששא לא ענתה. ששא...!

פעמוני הנסניה החלו לצלצל. לרגע גדמה היה לו שראה אותה. היא עמדה הרחק בין העצים, קרוב לאוטובוס אליו נכנסו אנשים כפי הנראה חוררים מלוויה.

- ששא - קרא שוב. בלי להפנות את ראשיה מירה לעבר הדלת. בחרור אחד (קים הזכיר, שתה איתו יין קודם לבן) עזיר לה לעלות.

- אבן!... - אמר קים כשהוא מהר, אך לא הספיק.

האטובוס נסע. מחר - חשב, הולך עבר היツיה - היא התמקה ממי בכירור. מדויע ולא בלבד, עם חברה

"בוגדי ישנה – החליט – צריך לחזור".
הוא סובב את הידית, הדלת הייתה פתוחה.
– "מה קורה פה? – אמר – משהו פה לא בסדר".
הוא הביט לצדדים ובקש ננס פניה.
SSH! – קרא – את ביתי מדויק הדלת פתוחה!

קיס הדקיק את האור. זו הייתה דירת חדר. פתאום
נשמע קול נקייה ומשהו החל דופק.
– מי שמן – נבהל קים. הקשיב ונכנס למיטה.
בתוך המיטה לא היה איש. מקור הרعش היה המקרר
שהחל פתאום לפחות. קים פתח אותו וגילה ביצה
שנדבקה למפרק ובגייע לבן ישן.

"לא בדיק מסדרת. הנה אנטיגונית בת זמננו,
מכונית יש לה אך המקרר ריק. וכמה אנשים כאלה
יש, מועלמים לחברה, אדיים ברדייט... אטם
הולכים ברצון לקונצרטים, למסעדות, גוסעים
לטיפוחונים ומחתנים עם אלה שמנגים ארות
זהרים לשולחן וממלאים את המקרר". קים נכנס
لتוך החדר. הוא היה דל בראITEM: ארון, ספה,
מדפים עמוס ספרים ושולחן כתיבה, עלייו היין
מוניים כתבי יד. על הקיר היה צלום של ציוקוב,
אותו צלום כמו במזיאן. קים פול לעברו, ניגש אל
השולחן והציג באחת המחרבות.

"זה בכלל אסור לעשות" – חשב ופתח את
המחרבות. הוא החל לקרווא בקול רם:
"חיי כל אדם הם סייפה בלתי אפשרי. למה לא
לכתוב לפחות פעם אחת על האות הפושט' כמה
גאנונים אומלים ואנשים גדולים שנעודו לגורל קטן'
פוגשים אנו בחינוך מה ציוקובים ונשרפים אצלנו
בפרובינצייה הום מזרות בורות, ובאור חיה
האבורדים אנו לומדים להביט בכנות אחד על השני".
זה לא עלי – חשב קים – סשה צודק, איזו
מדורה בועת אני, לעזאזל גם חי היחילו פעם
כמספר לא רגיל, ולמה הפקתי אותן?..." לkiem
נעשה חם והוא פתח את מעילו. הוא דיפדוף במחברת
ועצר במקום אחר. "תמיד נדרתי לא לכתוב יותר,
כמו שנדרתי לא לשנות יותר. תירצתי זאת בכל
שאני ראי לכתב שירים. גועל השכורת נדקב بي,
ושכלתי החשוף אינו שיר להשתאה הבהירה. לצער,
לעתים קרובות לא קיימת את נדרי ושוב תחולתי
לשנות. כך גם בשירה, נדרי לא אווכו זמן רב. שוב
המשכת לכתב ושוב כעטמי על עצמי. קרעת את
הכתב והכל התחל מהתחלת. כך ימישך הדבר עד
יום האחרון..."

"זה עלי – אמר קים בקול רם והביט שוב על
הצלום. – אני אמות ואשא את סכלי עד הסוף. איילו
רק הספקתי לכתב את מה שתיכננת...?" פתאום
שמע חריקת צדדים בשלג. דלת הכניסה נפתחה.
"הנה היא חורה" – חשב ובਮירות הגיח את
המחברת.

הokane כל הערב חיכתה לה... ומדוע לא עונה
לטלפון?"

קם הביט שוב על הגילון הנקי, גירד בראשו,
מקח את תחת הכותרת שכחוב והחליפה באחרת:

"סיפור?"
היא אוהבת אותי – החילט פתאום – עוררתיה בה
רגשות מוחתקים וזה הפליא אותה".

שוב מהק את המילה "סיפור" וכותב "רומיין".

"עבשו הנסה לבורות, לא רק מימי אלא עצמה.
אבל האם תוכל לבורת עצמה? יקרת... – חשב –
סובלת, מתענה עצשי, בוDOI בוכת המסכנים. ואני
יושב ועובד עצמי עובד. צריך לקום ולגשת ישן
אליה: אני חייב לראות אותה ולהרגיעה".

קם נכנס לחדרו של פשצין. פשצין, נתון
כלול בלהט היצירה לא הבין בכוונה. משמאלו
היתה מונחת ערימת גילונות ניר נקיים, ומימינו
תcobim.

– מרבית לא טויטה – קינה קים.
פניו של פשצין נראו כפני פסנתרן וירטואו. הוא
תיקתק דיאלוג ונראה היה מהבעת פניו כאלו שוני
דברים. האחד ישר וטוב, והשני רע וערמומי.

– אינור, ייפהSSH – שאל קים.
– לא, לא אתנו – נעד פשצין כמו מכת חשל –
הנה, שם רודקה מכונת הכתיבה שלו – הצביע על
הערימה. זאת עשינו שלו?

– שההיה שלך, מה אתה צעקן? בסך הכל שאלתי
אייפה גרהSSH.

– בשביב מה לך – קולו היה עצבני וקטווע.
– אני רוצה לראות אותה.

– לא יודע, שאל אתokane.

– אבל היא ישנה.
– לא, לא, אני לא ישנה קים אלכסייבץ' – נשמע
קולה של סבתא מגה מהחדר הסמוך – סשינקה גרא
ברחוב סירפימוביץ' מספר 9 דירה 17.

קם ניגג בעיר החשוכה וחשב:
"מדוע אני גוסע איה שד מוביל אותי אליה
בלילוז היא בטה כבר מזמן ישנה... מה אגיד לה?
שלום, הערטתי אורתך כדי להודיע שאת בראיה
ושלמה. מצחיק..."

קם הסתובב בחזרה.
"מטומטם ז肯, היוכונדר! צריך לרפא את העץ
בימ. ואם פתאום היא שם עפ השוטרים... לא, סינוי
כלוש. בעצם, אני מצפץ, זה לא ענייני. אבל מה
אני רודז האם התהבותי בה? תה תה! לא יכול
להיות. מענין אין פרשין היה ניגג במקומו. הוא
בטה היה ניגש ישר לעניין, ואחר כך היה כותב:

"זוכר אני וגע מופלא..."
שוב הסתובב קים והגביר את המהירות.

דירתה של סשה הייתה מוקמת במבנה חדש
בקומה הראשונה. קם צילל. איש לא ענה.

"שוב נאמר במדוקיך – חשב קים – הוא מבו"ר בוגפות הקברן זהה".
 הם השתתקו. אחר כך צעדה סשה לעבר הדלת וקימס לא יכול היה לזראותה. שוב טרטר המקרר, הפעם כבבה. סשה והמוון שתקו.
 "אולי הכלבו" – חשב קים והצץ.
 הם התנשקו ליד הדלת.
 "הנה, בקשה – נסgo אחורנית – עכשו הכל ברורו. ואני, אידיות ש常委会 דמיינטי שהיא מאורה הפתחה להיו מגוחך – בחומר סבלנות החל דורך במקומות. סשה והמוון החלו שוב לשותה.
 – מה אמרת ליירה סיניצין שאתה נסוע אטמול ולא נסעת – שאלת.
 – לא רציתי שתסביר יומ נסוף – ענה המוון.
 – בקורס כשראייטי אוורד בבית הקברות, לא האמנתי למראה עניין.
 – חשבת שהתרחשתי
 – כן.
 – לא והחזרתני.
 סשה החלה לבכות.
 "אלוהים, מודע היה הורג את עצמה בגלאו! אז מה אם הוא נושא חשוב מאדו? יש, יחוור. היא, מסתבר, סתום טפשא. טפשא סנטימנטלית. המחוות שליל לא מוצאים חן בעיניה, והקברן המתחכם הזה כו?"
 – אמרות שלום לנקיופורוביץ? – שאלת סשה.
 – תאריך עצמאן, הוא עצמאן הגע אליו – ענה המוון – ישב אראי שעה שלמה. לא פחד. בעצם, ממה יש לו לפחות איחול כל טוב ואפיקול היול דמעה.
 – ואני זוכרת איך בא אלינו מדורה בקייטנה אמרה סשה. – אתה זוכר, טיס גיבור מעטר מדליות זוכר איך הייתה יושב ראש הקבוצה?
 – זוכר, ואת היהת חובשת.
 – איזה זמינים נהדרים – בכתה שוב סשה.
 – היו – נאנח המוון.
 הם שוב השתתקו.
 "אני לא בדוק מבין אותם – חשב קים – מה קרה להם או שיילו לשון עכשיין, או שיריעלו עצם בגו?"
 – וקטרינה כלבה, פגשה אותו אטמול ברחוב ומה עברה לצד השני – אמר המוון – כמעט נדרסה.
 – אל תדבר עלייה כך אנדרי – אמרה סשה – קטרינה בודדה ואומלה.
 – אצלם כולם בחודים ואומלים – ציין בסארקסטי.
 – לא, לא כולם – מהתה – אתה יכול להיות לכתחוב מהה ספרים ונתקעת בראשון.
 – כן, נתקעת – ענה.
 – הייתה צרך להלחתם.
 – הפסקי – קימט את פניו – להלחתם במאי הרי כל

בחדר המדרגות נשמעו צעדים וקולות גבר ואיש.
 "היא לא בלבד, היא עם השוטר" – הבין קים.
 במחירות הסתחר מאחורי המקרר. הם נכנסו.
 – שוב הדלת לא נעלמה – אמר קול גברי – והאור דולק בחדר הכנסייה.
 – בקורס נכנסתי לשכנה להחויר עיתון ובנה חתך את אצבעו – הצעקה סשה – עד שחייפשנו יוד ווחבושים, שחת...
 – הייררי, יגנבו מך – אמר הגבר.
 "מי זה?" – קפא קים מאחורי המקרר – הקול מוכר".
 סשה יצא אל האור והתיישה על שרפרף. עכשו יכול היה קים לראותה. בעיפות חלזה את מגפיה.
 – תני לי לעוזר – אמר הגבר ויוצא אף הוא אל האור.
 קים הכירו. היה זה הקברן המוון שכיבד אותו בין בבית הקברות.
 "אלוהים, מה זה יכול להיות? – התפלא קים – מודע הוא פה בלילה מי הוא להז Ach? חבר? מהא?"
 המוון עזר לסתה לחוץ את מגפיה.
 – רוזה תזה – שאלת.
 – "חכבר ימצא אותן" – נכח קים.
 המוון סירב. המקרר החל לטרטר שוב.
 "אפער להשתגע, בשביב מה נכנסתי לאן, אופי וחלש! אם אכתוב עלך, איש לא יאמין, יגידו מתיחה גרוועה... בכל זאת נכנסתי ויושב כאן. כמו במחומר זול".
 – שלום – אמר המוון.
 – שלום – אמרה סשה.
 – או אני הולך – אמר.
 – לך – ענתה.
 המוון עזע לעבר הדלת וקим לא יכול היה לראותו יותר. סשה לא זהה. קים חיכה. המוון משומ מה לא מיהר.
 "אם אתה הולך, לך כבר" – זירז אותו קים במחשבתו. המוון לא הלך. "מה עד הוא צריין למה הוא לא הולץ – חשב.
 – ומני היה שם אתנק היומ – אמר המוון – מי זה הטיפוס הזה עם הפנים המרופפות?
 – זה אני – הבין קים – סשה לא הבינה.
 – על מי אתה מדבר? – סשה לא הבינה.
 – זה עם מעיל הכבשים – ענה.
 – אה – סוף סוף הבינה – קים יסניין.
 – יצירן המחוות הזה?
 – איש אומל בוחד – ענתה.
 – בתצלומים נראת יותר טרי – ציין המוון – לא הירתי אותך. הקרוית, התנפה. עיגולים שחרורים מתחת עיניו. חלים לשותות קטת. גופה חיה!

- את רואה, את בעזם החלטת, ומספיק. כמו
אפשר לדבריו
- אם אתה אוהב אותו, הישאר. אני אמות שם, לא
אצליח לחיות וגם אתה לא...
- אצלית. שם אצלית, וכך לאו כאן הכל שקר.
- אתה נושא אחר האמת
- אחר האמת. שם כבר לא אצטרך לשקר.
- טיפש, אלה טיפש אתה! שם אם לא תשקר, לא
תחיה.

- את טיפשה, ואני אשדר.
- אתה חמות מגעוגעים.
- יותר טוב לי למות שם מגעוגעים מאשר פה
משנהה.

- תעתור, גדלות פה!
- אני שונא פה את הכל.
- גם אוטוי?
- גם אוטן. את בגדת בי!
סשה התכווצה כולה, כאילו מכה, וכיסתה את
ראשה ופניה בידיה.
- שלום - אמר בקול חרישי וטרק את הדלת.
"סוף סוף" - חלפה מחשבה בראשו של קים -
הller".

סשה עמדה רגע ופתאום נפלה על הריצפה ללא
הכרה.
"מהר מהר, הדרך פנוי. צריך ללבת, מיד ללבת
כל עד הטיפוס הזה לא חור!"
קים יצא מן המטבח. כשראתה את סשה על הריצפה
חשב:
"אלוהים, הרי היא מעולפת! רק לא הגיע בה, רק
לא הגיעו!"
הוא הרים את רגלו גבוהה ועכבר מעלייה. הדלת
חרקה ונסגרה בשקט. קים יצא לחדר המדרגות.
בידיים רועדות התעטף בעצי, הסתיר את עיניו
בכובעו, הרים את צווארו ונטלים ב מהירות.

קים נכנס לתוך מכוניתו. לא הרחק ממנה הבחין
בשני אנשים שנפרדו לכיוונים שונים. הם נשמו
בכבודו ופניהם היו מגולות בדם.
לאחר מון מה, ניגבו את פניהם בשלג. אחד מהם
יהה המוקן, את השני קים לא הכיר.
מנעו מכובניתו עדין היה הם והוא יונק קדימה.
איש לא ראה אותו - נאנח בקהלת לאחר
שהמוקן הביתה נעלם מעיניו - עכסיו הביתה,
למוסקבה!"

הוא החליט לא לחזור לבית הokane.
"למה להעיר את הokane, את קשר ממוסקבה, אפרד
ואודה לה. את התקיך איגור יביא לי".
השעה הייתה שעת בוקר מוקדמת. בגל הירוח
יחידי על הכביש, הרגתש שחרור וקלות השתלה
עליו יותר יותר.
הוא התחליל לשיר:

זה לא מועלן לא נמאס לך לחזור על דבריך כל
הזמן אני מצחאי את מכתבי ראיישצ'ב, אני ורק
אני קספינה בכלל לא קשורה לעניין.

- אני יהודת ובולם יהודים. אבל היא חיפשה אותם
לפניך במשך עשר שנים.
- ולוא מצאה. ואני מצאתה! והשותפות שלה לא
רציה לי!

- ובגל זה ורות הכל ופנית ללבנותו!
- הלאתי להיות קברן בגל שפיטרו אותה, כי
שאת ידעת.

- שקר! לא רק בגל זה, הייתה זוקק לשערורייה!
- העבודה הנוכחית שלי לא יותר גרוועה מכל
עבדה אחרת.

- יותר גרוועה! ואת היתה פרובוקצייה? יכול היה
לעבד בסיב, מנקה, שומר...
- לא, לשומר זה לא האופי שלי.

- ולבקר בז' - הנה, סוף התחלה לדבר כמהומן - המזוקן
פתח את הדלת - ווועו, שלום.
- לאיזו? - רצה אותו.
- אלוהו אוטר - בכתה שוב.

- לא, תזהה!
- למזה!
- הספיק לך - ענה כשהוא מחזיר אותה. פנימה -
אמרת כבר את הכל.

- רק אסיע אוטר ווועו.
- לא.
היא נצמדה אליו.
- אל תסע - אמרה בכיכי - הרי כל זה בגל
האופי שלך. מה יש לך לחפש באמריקה? תלך שם
לאיבוד, אפיילו אינך יודע היטב את השפה!

- ואת יודעת שתים, ומה יוצא לך מזזה?
- הרי גם בארה'ה תריב עם כולן, אני מכירה
את האופי שלך.
- אבא, איזי גושע לישרא'ל.
- לא נכוון, לא תסע לשם.
- אסע.

- למה אתה משקר לי? תגייע רק עד וינה, אבל
שם תמשיך לאמריקה או לקנדיה.
- סתמי את פיך, שתקין את לא מבינהו!
"איו זועעה - חשב קים - או לשם הוא גושע.
noceli מספיק, שבתאי. שוב יש לי דקירות בצד. זה
מה שחודר לי עכשו. צריך ללבת, מיד ללבת: ממש
עכשי מפצע עליים. זהו, הולן".
קים לא זו.

"אופי מבחן, חלש ואפסי - קיל את עצמו -
סמרטוטוי!"
- אל תיסע, אני מתהוננת - ביקשה סשה.
- אל תבקש - ענה המזוקן - אילו אהבת אותה
היתה נועשת איתה.
- אני לא רוצה - בכתה - אני לא יכולה.

טלפון הקרוב. היליכו לא הייתה יציבה. הוא השיט לפניו את שדייו. מעיל הכבשים עבר על גבו. והוא נכנס לתא טלפון וחיגג. נשמע קולות של סשה:

— הלו, אני שומעת.
— שסנקה, זה אני, קים. את שומעת אותו טובי אני יודע הכל עלך. התייחס היום בביטחון ושמועתי הכל... אני אשם בפניך!... את האישה היפה והטובה

ביותר שפשמי אי פעם....
השופרת נשמטה מיד. הוא נפל על הרצפה...
— הלו! הלו! קים אלכסיביץ'! — קראה סשה מתוד השופרת — מה איתריך היכן אתה? אני לא שומעת כלום!... קים אלכסיביץ'!...
ודרך דלתות הזכוכית נראה היה איך עשו שוחר עטוף את קם.
— הלו, קים אלכסיביץ'! קים אלכסיביץ'!...
קראה סשה.

“זוקן עם תיבה ליד השער עומד, מנגן לעצמו ומקור רועד.
ייחף בכפר מוץ' בשק, איש לא נתן אף אגורה אחת.”

ニינה・ツイロイコボ娃　タフキド　セサ

“זוקן עם תיבה ליד השער עומד, מנגן לעצמו ומקור רועד.
ייחף בכפר מוץ' בשק, איש לא נתן אף אגורה אחת.”

המכונית טסה במחירות, ופנסיה האירוו את הרכיש. עמוד השחר עלה. קים פתח את החלון. אויר צח חדר למכונית.

“אלוהים, ריח האויר! — הרגשת אושר בלתי צפיה אותו — כמה טוב סתם לחיות, לאכול, לנשום לישון! סתום להיות. כל ההתוודות של מתමול, המונולוגים הגלויים שלו, חכניות חוצהוalo him פעילותות יתר של מערכת העצבים חולצה של מלחתי, השפעת חומצות העשן על הדם כמו חם לי פתואומי תזוגו! לפני הזרדים אספק להגיון למוסקבה, אצליח לסייעו ונצעז למסעדת של בית הספר. כבר מחר נרבץ נסיעה לקרים, כך שייעלו האביב ביאלטה; אכתוב שם את איגור, וכך יעירו אותו במאה מיאטריות, לא פורתו אקנה מרצדס!...
זוקן עם תיבה ליד השער עומד, מנגן לעצמו ומקור רועד.

ייחף בכפר מוץ' בשק, איש לא נתן אף אגורה אחת.”

“גאנן אומל ניקר במוח' — נוצר וחשב פתאות —
אכן, כמה רע על הנשמה, כמה מזויע! ההרגשה היא כאילו הרגתני סנוינה.”

ייתר לא יכול היה לנוטש. הוא עצר את מכונתו, ירד לשולי הכביש ושיפשף את פניו בשלג.
“געלבתי שהיא לא אהבת אותה — חשב — הרי שמעתי איך קיבלת מכה בראש. עברתי מעלייה, ואפייל את הרגל הרמתני גבוה כדי לא לגעת. קפוץ!
נבהלה עד מות שמישה ראתה. זה הסוף!...
שוב שיפשף את פניו בשלג — לא, לא הכל ולא הסוף” — אמר בקול רם. קים חזר למכונית ונסע חורה העירה.

“מהר, מהה!... — מהוג מד המהירות וחל קידמה —
היא שם בלבד והדילה לא סגורה”. הכביש היה מכוסה קרת. האוטו טס קידמה. קים כיבת את הפנסים. “מטיף לא אהבה, אך אודב רק את עצמי. על זה התי צריך לכובב, זאת היהת האמת!... אבל לא הצלחת ולצולם לא אצליח!... מאוחר מדי... לא, לא מארחין! — חשב בעקשות — אני עוד אלחמן! אתחיל הכל מהתחלה... אכתוב רק את האמת!... צריך גם לחשב על הזמן ועל העמם על הגיל שלו! לודם את האמת ולהחזקה ליד הלבן לפחות רק מהשער וההגומה!... גאנן אומל ניקר במוח'... מהר, מהר, והחיים נפלאים!”

המכונית החליקה ליד תחנת האוטובוס, והתופה נזורה מהכביש היישר על מגדל המים. נשמעה חבטה חזקה. מסביב לא היה איש. קים יגא מהמכונית, נעמד, הסתכל לצדדים והלך לאט לכיוון תא

CINEMATHEQUE

Bi-Monthly Film Magazine Published by the Tel-Aviv Cinematheque

CINEMATHEQUE No. 35

July-August 87

The changes taking place in the Soviet Film Industry are the most talked about subject in the film world these days. The old leadership was fired, new people, such as film director **Elem Klimov**, once considered a problematic artist for the authorities, have been put in charge, films that had been blacklisted for years were released and the atmosphere has changed drastically.

CINEMATHEQUE focuses this month on this subject from several points of view. There is the full script for **TEMA**, the award-winning Russian movie which stayed on the shelves for seven long years before it was crowned in Berlin; Also a conversation between the film's director **Gleb Panfilov**, scriptwriter **Alexander Tchervinsky** and lead actor **Michael Ulianov** originally published in **Iskuzvo Kino**, the official Russian film magazine. This material was handed over to us by director Panfilov with the express wish and permission to publish it here. As a companion piece, we have an interview with another film director, **Alexei Gherman**, one of the Soviet industry's black sheep until recently, which offers a glimpse of the hardships encountered by an artist who would refuse to compromise. Gherman was interviewed by Italian journalist **Umberto Rossi**, during a special film week in USSR, part of which was dedicated to his films.

On the other hand, we cannot ignore the important **Orson Welles** retrospective organized by the Jerusalem Film Festival, to be screened at the Tel Aviv Cinematheque as well. **Dan Fainaru** proposes an introduction to this retrospective of the great American film maker. As for the Cannes Film Festival, the four main awards are screened at the Jerusalem Festival. But the real event this year in Cannes was the resurrection of the British cinema. **Daniel Warth** has concentrated on this particular aspect of the Festival.

Edna Fainaru

CINEMATHEQUE

No. 35

July - August 1987

Publisher: Alion Garbuz,
Director of the Cinematheque
Editor: Edna Fainaru

Editorial Board: Zwika Oren,
Giddi Orsher,
Yakhin Hirsch,
Daniel Warth,
Shaul Shiran,
Meir Schnitzer,
Dan Fainaru,

Documentation: Daniel Warth
Program Editor: Nurith Tzarfati

Editorial Office: the Tel-Aviv
Cinematheque, Municipality
Building, Tel-Aviv
Tel.: 03-438131

Printed by: "Grapholit"

הילן מדרכום · סוכנות לבטוח בע"מ · רמת-גן
ביאליק 47 · ת.ד. 240 · טלפון 732178 · 2213088

סוכנות ויעוץ לכל ענפי הביטוח

הסינמטק הישראלי - תל-אביב

נתן וולון – סגן ראש העיר.

דר' שמשון שניני, דר' דוד אלכסנדר, יעקב אפשטיין, אליעזר קלונסקי, יוסף קיוסו, עוז נאווה נעמן, דב גבע, חנן בז'יהודה.
אלון גרבוז.

נורית צופטי.
פול קניאל, נאוה דיסנצ'יק, נורית שני, דליה מבורך.
אלֵי גלפנד, משה גרשט, יהודית סתיו, דן פינר.

יו"ר הנהלה –
חברי הנהלה –

מנהל הסינמטק –
עווזרת למנהל הסינמטק –
וועדה מקצועית מייעצת –

הנחות מיוחדות לבני נוער, חיילים וסטודנטים

חברי מועדון

ה-opacity

בנק הפועליסט

של

לפי סדרי גנום אטטאט אטטאט
סילוון מאה זונען זונען זונען
איך אטטאט אטטאט אטטאט
איך אטטאט אטטאט אטטאט

